XXV. évfolyam 11. szám Ára: 1,80 Ft 1969. március 13.

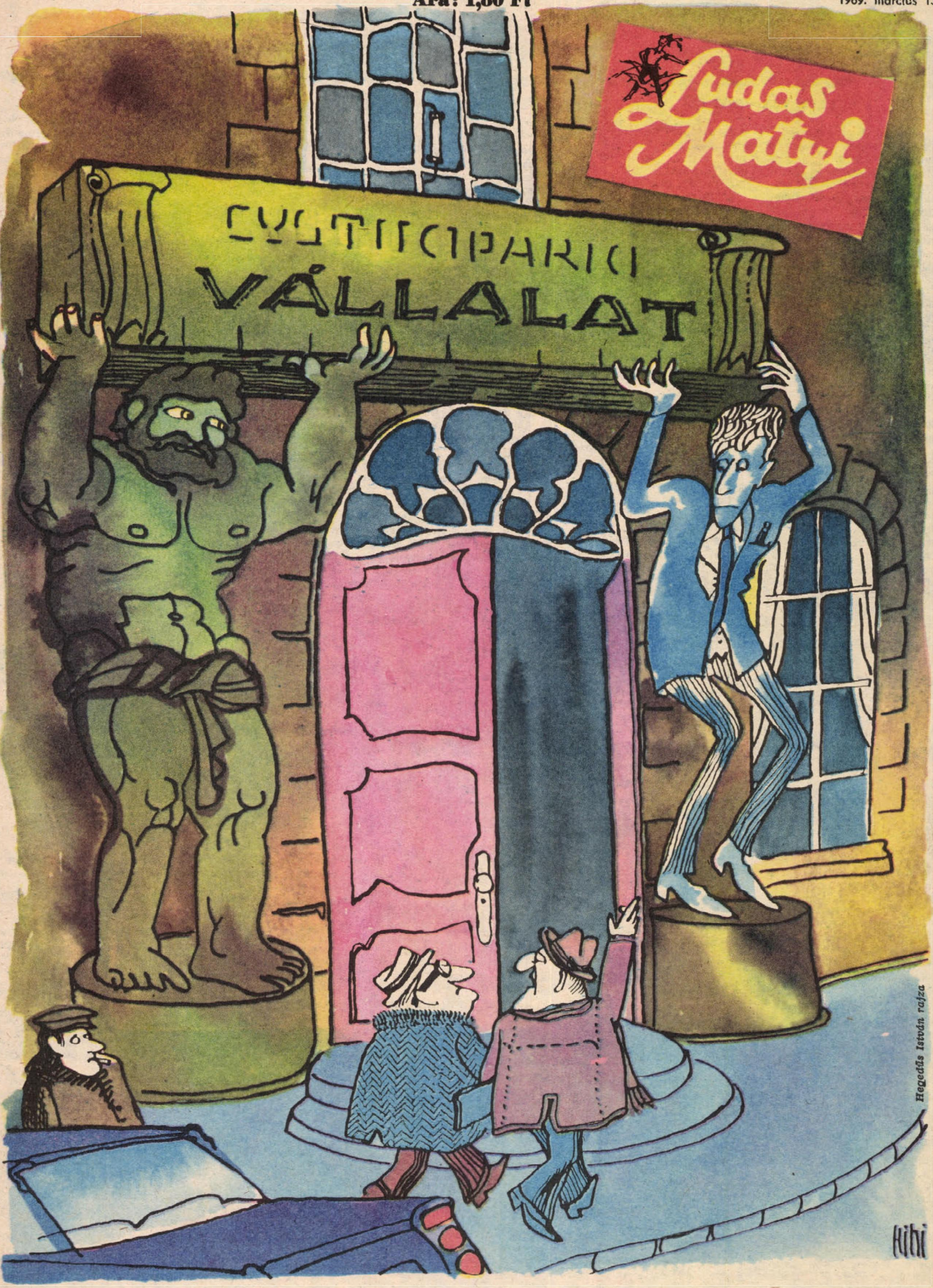
Ludas Matyi
VÁLLALAT
Hihi

Hegedűs István rajza

– Azt mondta, hogy ebben a beosztásban nagyobb a nyereségrészesedés…

# KEDVES LUDAS!

## PESTI TEA, PESTI TEJ

Vidékről Budapestre érkezve, szívesen étkezem a Nyugati, nemrég újjáalakított, szép éttermében. Az I. osztályú jelleget meghazudtoló jelenségeket lehet azonban itt tapasztalni. Ha teát kér az ember, olyan edényben hozzák, amelynek a fedele hiányzik: képzelhető, hogy az amúgy sem forró tea kihűl, mire utána szeretné tölteni a jámbor étkező. Amikor ezt szóvá tettem a főúrnál: az egyik azt mondta, hogy ez a felszolgáló hanyagsága, mert biztosan van fedél a konyhában ötven is; a másik azt mondta, hogy ez a kedves fogyasztó érdekében van így, mert a fedél töltés közben biztosan előre bukik, esetleg nagy csobbanással a csészémbe zuhan, esetleg összefröcsköl, eltörik. Tehát mindez az én érdekemben van így jól.

Ugyanitt nemrég személyesen tapasztaltam, hogy a szomszéd asztalnál egy német vendég méltatlankodott: kozmás a tej, ihatatlan, hozzon másikat. Erre a főúr, ékes német nyelven, megmagyarázta az idegennek, hogy tetszik tudni, ilyen a pesti tej, ez már odakozmál, mit lehessen tenni. A német vendég kért másikat. A főúr azt mondta: az is kozmás lesz, inkább hoz teát. Hozta is! Mivel kevesen voltak a vendéglőben, megkérdeztem később a főurat, hogy miért mondta, hogy a kozmakészség a pesti tej sajátsága? Erre nyugodtan azt válaszolta: ha én most ezt a tejet visszaküldöm a konyhába, ugyanezt fogják visszahozni, csak nem fogják kiönteni? — De hát nincs nem kozmás tej? — Dehogy nincs. — Hát akkor? — Kérem, tessék megérteni, csak nem fogunk ráfizetni, ha odakozmált? Iszik a vendég teát. Kiszolgáltam. Azt fizette, amit kapott, tessék megnyugodni.

Valahogy nem tudtam eléggé megnyugodni.

**M. J. Nyíregyháza**

## ROSSZ SZOMSZÉDSÁG

*Az Élelmiszercsomagoló Vállalat tőszomszédságában lakunk. A vállalat kéménye ontja ránk a kormot és a füstöt, szennyezi a levegőnket, megkeseríti az életünket. Régebben csak a fűtési szezonban élveztük ezt az áldást, de tavasszal és nyáron — legalább akkor — nem. Tavaly aztán üzembeállítottak egy kávépörkölőt, amely állandóan üzemel, így a mi kínjaink is állandósultak. Jó lenne, ha tennének valami hathatós intézkedést az érdekünkben!*

**Budai László**
**Bp. VII., Hernád u. 28.**

## SZÓDA-ÓDA

Végsőt hörgött a szifon,
nincs több víz és nincs több buborék,
cserepes ajkaimon
csupán a száraz humor ég;
e szó nedvet jelentett rég,
míg utól nem érte a vég,
akár e tisztéből kivont
színüres autószifont,
mely szénsavért esengve kong,
de nincs oly hatalmas patrónusom,
hogy szifonomba új patron jusson,
lévén immár a patron — álom,
gyönyörű, de elérhetetlen;
magamat borral patronálom,
csüggedten és mind részegebben.

S mert a bortól csak szomjasabb vagyok,
első utam egy italboltba visz,
reménykedve: ott lesz majd szódavíz,
s ihatok fröccsöt, kicsit és nagyot,
vagy hosszúlépés olthatja a szomjam,
sőt házmester, ha kedvem arra szottyan.
Belépek hát, s a sikerben bízván
szódát kérek, de víz nélkül, tisztán.
Tisztán, uram, itt csak bort ihat —
néz a csapos szánakozva rám.
Bár nem hiszem, hogy ez az új divat,
dehogy nyitom panaszra szám.
Egy drink bárban majd lesz szóda talán ...
Mindent, mindent, ami eddig fájt,
felold majd egy szódás blekendvájt.
Skót viszkiben a választék nem skót,
van belőle márka nyolc vagy tíz,
és megtudom a szomorú valót:
nincs hozzá egy csepp szódavíz!

Ó, szerény szikvíz, másszóval szóda,
sohasem zengett terólad óda,
a szomjas torkok
csak nyeltek, nyeltek,
ez volt a sorsod,
nem ünnepeltek.
Most visszasírunk,
s ódát írunk
dícsérvén téged,
mert e hiánycikk
nagyon hiányzik
sok szesztestvérnek.

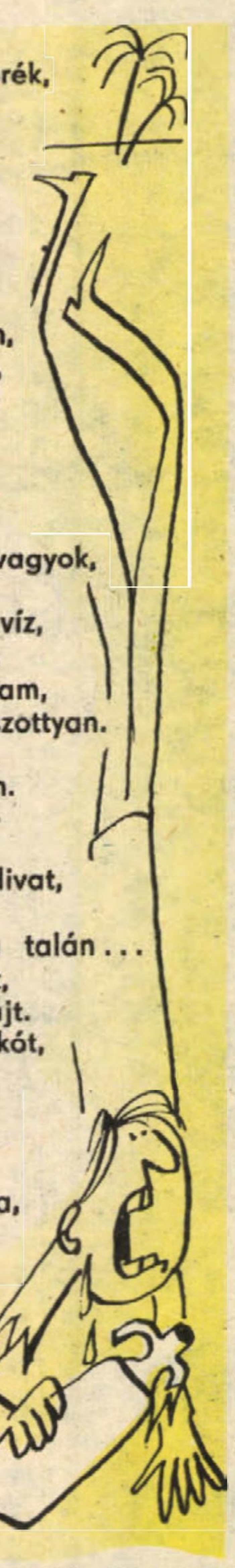

**Böcz Sándor**

## TELEFON

Abban a házban, ahol ezt a levelet írjuk, huszonnégyen vagyunk orvosok: a lassan két éve megnyílt, új, nagy kórház dolgozói, közel a kórházhoz, egy új lakótelepen. Nagyon szeretnénk, ha végre telefonhoz juthatnánk! Nemcsak mi örülnénk ennek, hanem még jónéhányan. Azok, akik éppen szolgálatban vannak: portás, nővér, beteghordó, vagy éppen gépkocsivezető, és akiket az ügyeletes megkér, éjjel vagy nappal, de mindenesetre többször naponta: szaladjon át a kórházból a harmadik vagy a negyedik emeletre, X. Y. doktorhoz, mert súlyos beteget hoztak, tanácsot kellene kérni az idősebb kollégától, vagy főorvostól. Milyen jól jönne ilyenkor egy telefon! Sajnos, nincs és még kilátás sincs rá a közeljövőben. Beszerelnék, de állomásonként csekély 8000 forintot kérnek érte, noha a műszaki szaktársak szerint üres kábelek futnak a kábelcsatornában, éppen a ház előtt, be a kórházba.

**Huszonnégy orvos**
**Orosházáról**

## A CÍMZETT VÁLASZOL

**A Revü Bárral kapcsolatos cikkükre válaszolva közöljük, hogy a zajszint mérését elvégeztettük, és ennek megfelelően szigetelni fogjuk az álmennyezet feletti födémet, hogy a ház lakóit ne zavarjuk éjszakai nyugodalmukban.**

*VIII. ker. Vendéglátóipari V.*

## KÉT MEGJEGYZÉS

Nagy együttérzéssel olvastam a Ludas 7. számában egy olvasójuk panaszát az „Albert” és „Sire sire” keksz csodálatos eltűnéséről. Engedje meg, hogy néhány szóban vigaszt nyújtsak és egyben magyarázattal szolgáljak. A napokban egy gyufaskatulya került a kezembe a következő címkével: fogyasszon „Őzike” kekszet, lefogy tőle... Valahogy így. És a címkéről bárgyú, de jóindulatú tekintettel egy őzike bámult rám. Én ugyanígy néztem vissza rá és lelki szemeimmel a reklám alkotójára. Eszembe jutott a „Mondja marha...” plakát... A keksz ugyanis szénhidrátból (liszt, cukor) készül és legfeljebb hízókúrára alkalmas... Hacsak nem keserűsóval fűszerezik. Vagy esetleg az őzike lábaiból bele nem sütik a szőröket... Azóta keresem a reklámozott „Őzike” kekszet — és sehol sem találom. Lehet, hogy kiszorította a „Berci”-t. Kedves asszonyom, keressük együtt. Feleségemtől engedélyt kaptam rá.

*

Az egyik vidéki napilapban karcolatot olvastam egy végtelenül tehetséges lírai költőnk tollából. A cím máris felkeltette érdeklődésemet: „Föltartott kéz.” Először valami krimire gondoltam. De krimiken nevelődött csavaros agyam kiszámította, hogy nem lehet krimiről szó. Ez esetben ugyanis a szerző „föltartott kezek”-et írt volna. Egyre fokozódó érdeklődéssel olvastam a finom írást a kislányról, aki oviba igyekezett és lelépve a járdáról, föltartotta parányi kis kezét. De az erőt jelképező „Robur” szívtelenül robogott tovább, és csaknem elütötte az óvodistát. Az isteni gondviselés azonban költőnk személyében átsegítette a közlekedés kegyetlen akadályain. Sőt, a nagy forgalomban még egy kis interjúra is alkalom nyílott.

— Ügyes kislány vagy, hogy fölemeled a kezedet. Mindig így szoktad?

— Igen, így tanítottak. De tudok egy verset is.

És már mondja is: Jobbra nézek, balra nézek, mielőtt a járdáról lelépek.

Kedves költő úr! Vannak modern versek, amelyekre a komisz kritikusok azt mondják, nincs értelmük. De ezek a versek legalább ártalmatlanok. De mi lesz, ha az a kislány először jobbra néz, amikor lelép a járdáról? Elképzelni is szörnyű. A bal kéz felől vészes sebességgel jön egy úrvezető és — nyekk... Brr!... Kislány, legközelebb előbb balra nézz, ha lelépsz a járdáról. Ne hallgass azokra a csúnya bácsikákra, akik ilyen versikékre tanítanak. Nagyon kér rá:

**(J—ós)**

## EGY MONDATBAN

*Miért bosszantják egyes képeslapok az olvasókat a Pomorin fogkrém állandó reklámozásával, amikor már hónapok óta sehol sem lehet kapni? (Tarján Géza, Budapest.)*

*Vettem egy üveg lecsót, a Nyíregyházi Konzervgyár termékét, tele volt üvegszilánkokkal, s azóta is azon tűnődöm, hogy ez az ételízesítésnek egy speciális módja-e, vagy egyszerűen csak nagyon veszélyes hanyagság? (R. T., Szuhakálló, Alberttelep.)*

*A vízvári Vörös Csillag Tsz tartozik nekem ötévi földjáradékkal, visszamenőleg, és a járási szervek határozata ellenére sem akarja kifizetni! (Kápics Mihály, Vízvár.)*

*A reggel 5 óra 45-kor Valkóra érkező busz olyan tömött, hogy képtelenség felférni rá, hiába írtunk panaszos levelet az ügyben már tavaly októberben, a MÁVAUT válaszra sem méltatott bennünket! (H. T.-né, Valkó.)*

*Van egy Zorkij—11 típusú fényképezőgépem, nagyon meg volnék vele elégedve, egyetlen bánatom, hogy az Ofotértban sehol sem kapható színszűrő hozzá! (Fodor László Gyöngyös, Esze T. u. 15.)*

## SÁRBAN, SÖTÉTBEN

**Budafokon, a Trencsényi és Dévai utca sarkán, tavaly május óta nem ég az utcai lámpa. Átlagosan kéthetenként kérjük az Elektromos Művek budafoki kirendeltségétől, tegyenek már valamit és ők hol szépen, hol másként, de mindig rendkívül udvariasan, elnézést és néhány napi türelmet kérnek — s megígérik a javítást. Javítást, mert tavaly novemberben közölték, hogy sajnos „nehéz” ügyről van szó, nem csupán égőt kell cserélni, hanem az oszlopkarban van valami hiba és annak kijavítása legalább egy órai munka, de legyünk türelemmel, néhány napon belül stb. stb.**

**Azóta is tapossuk a sarat, és tisztítjuk a gyerekek ruháit, akik gyakran elcsúsznak a sáros úttesten, a sötétben, merthogy itten nincs se járda, se útburkolat, se világítás, csak sár, sár és latyak, de az aztán minden mennyiségben.**

*A környékbeliek*

### FŐ A NYUGALOM!

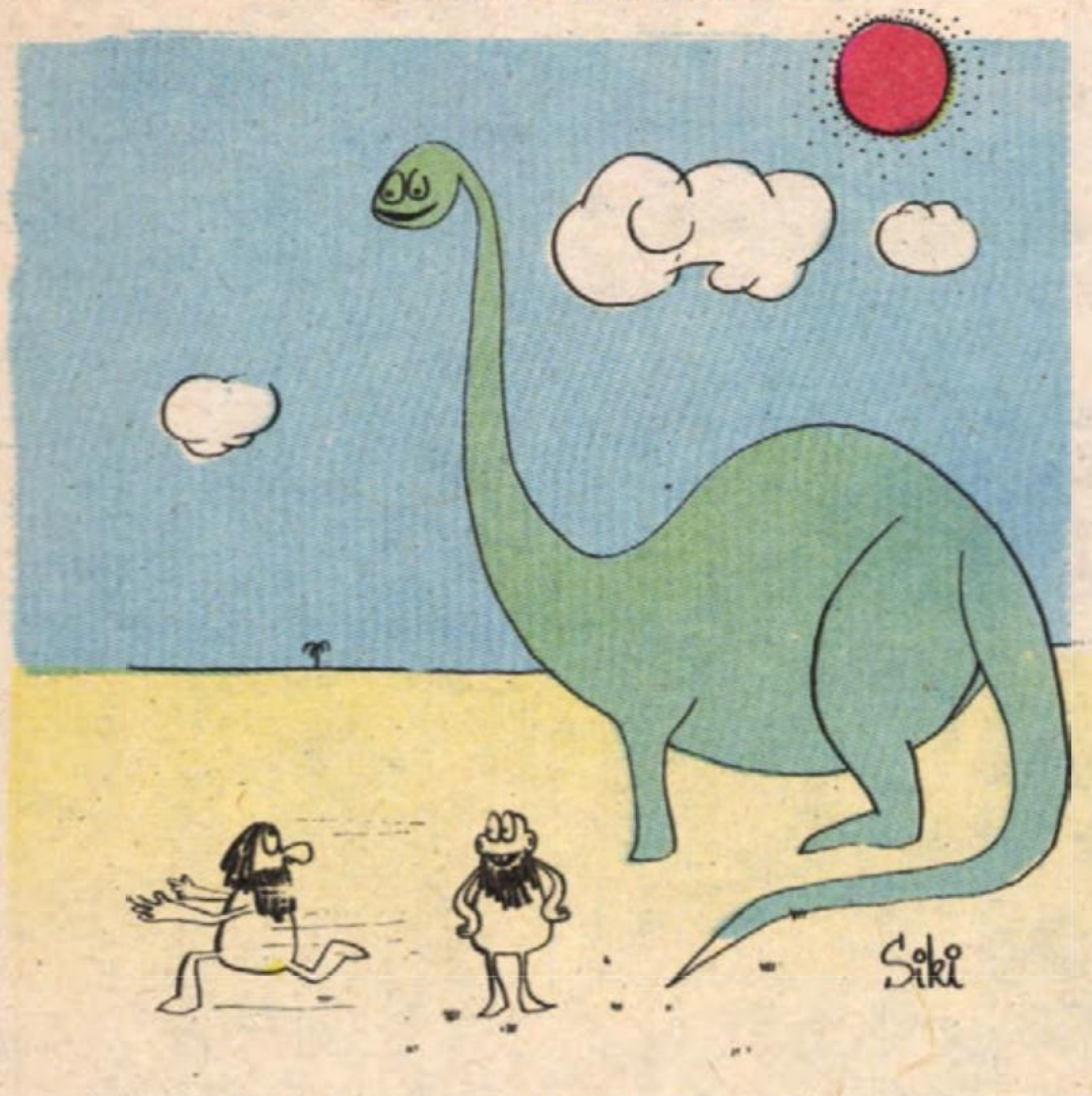

– Hová szaladsz? Nem húsevő.

### NIXON EURÓPÁBAN

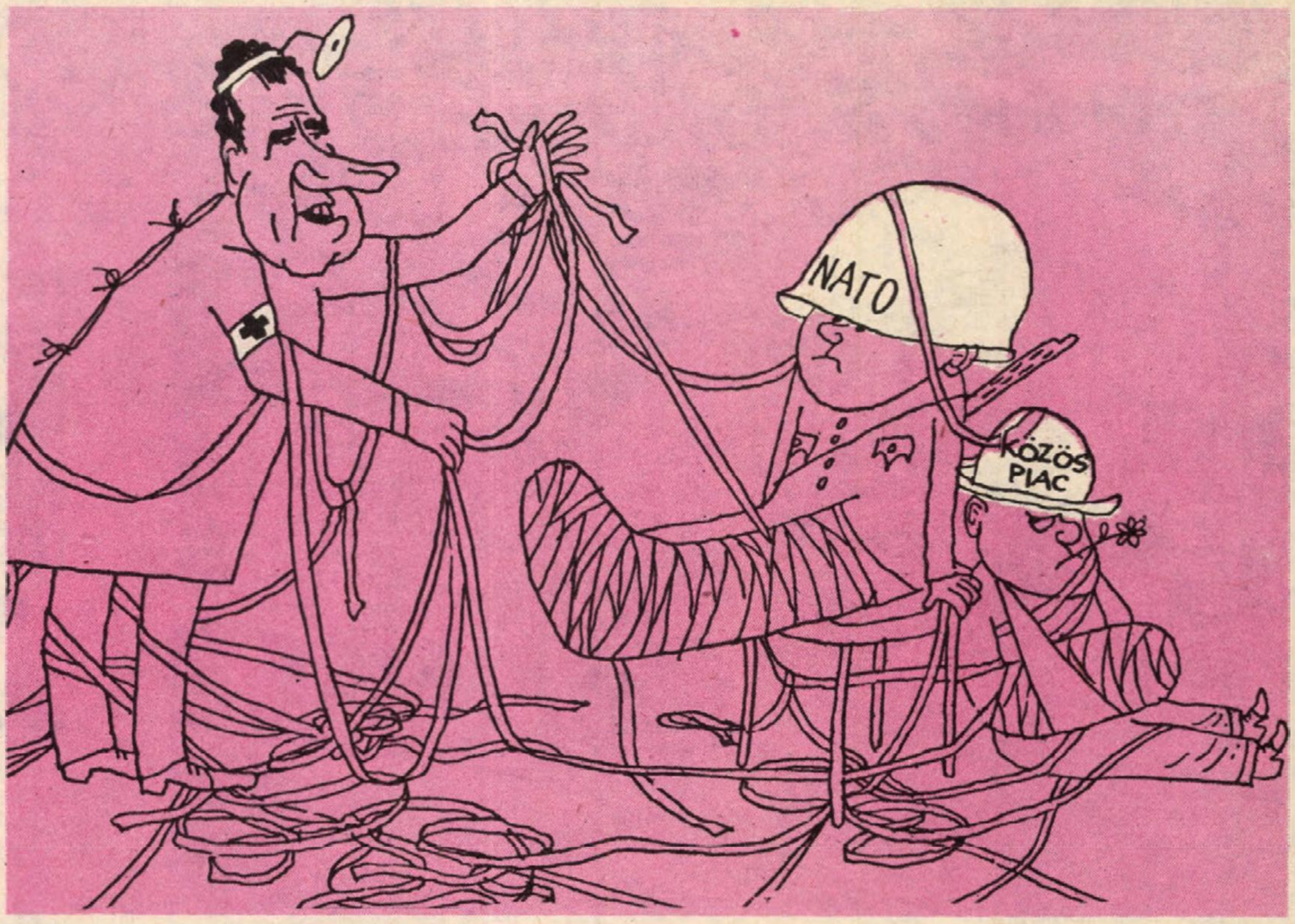

Tele a keze munkával

*(A bécsi „Die Presse"-ből)*

### KÜLÖNÖS STATISZTIKA

**Négy éve hirdette ki Mr. Ian Smith Rodézia törvénytelen, egyoldalú függetlenségét. Azóta 25 százalékkal felszökött az országban a válások száma.**

**Mi ez?**

**Függetlenség-járvány?**

### ATAVIZMUS

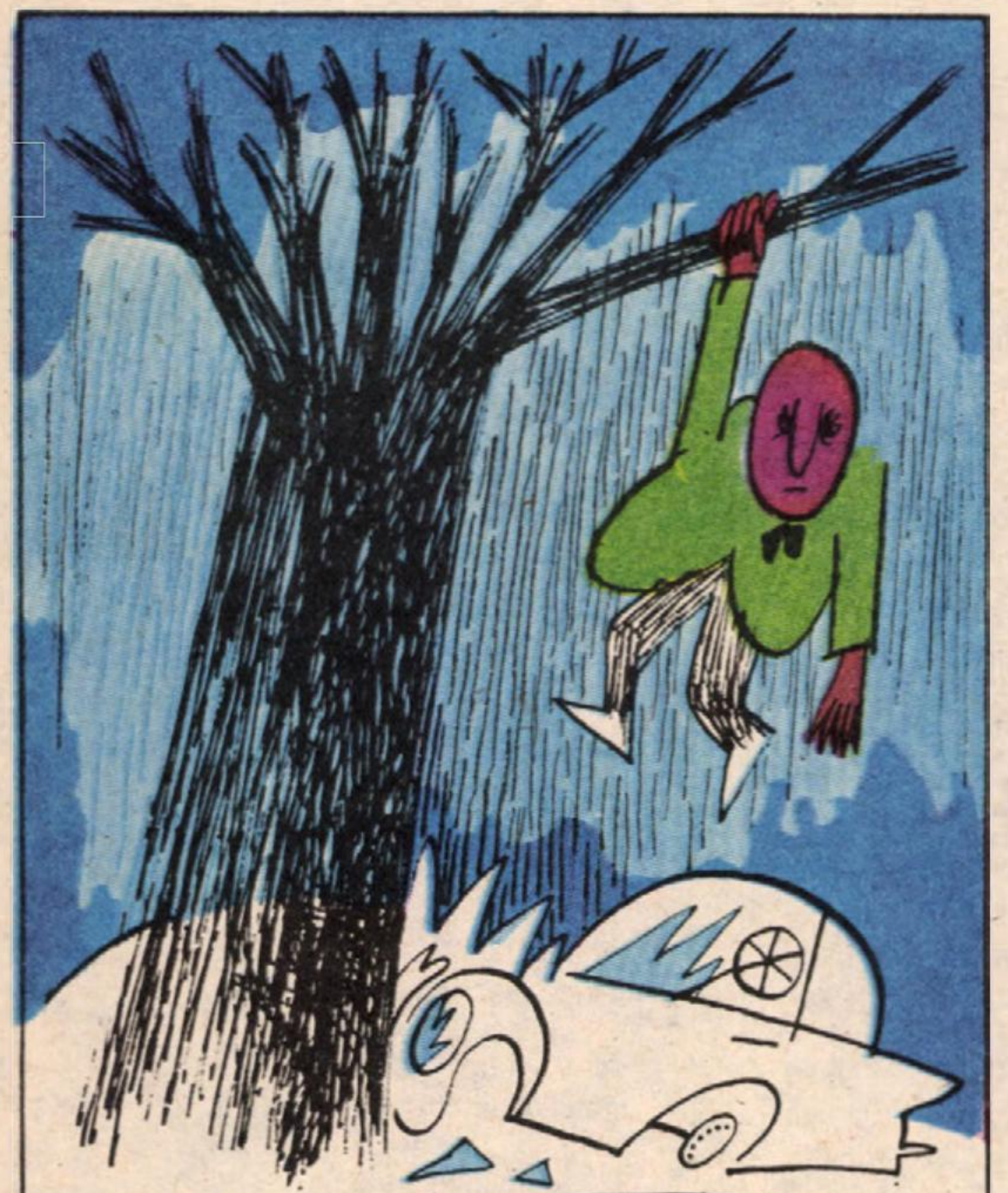

# magánélet

— Üdvözlöm a megjelenteket. Termelési értekezletünket ezennel megnyitom! — mondta érces baritonján Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár teljhatalmú vezetője. — Rátérek első és legfontosabb napirendi pontunkra. Az elmúlt tervévben 31 százalékkal csökkent üzemünkben a házasságok száma. Az idei tervév első negyedében, timsó-részlegünkben, 6 százalékkal emelkedett a válások száma. A robbanómotor osztály néhány nagyon szép szerelmet, hosszabb lejáratú viszonyt produkált. De ne legyünk elbizakodottak. Itt is előfordultak hibák. Sajnos, pontatlanságok történtek a randevúk lebonyolításában. Ellenőrzési osztályunk jelentése szerint, Prács Zoltán és Promontori Bözsi az utóbbi időben már nem járnak együtt moziba, sőt, bizonyítékaink vannak, hogy nem is csókolóznak. Bözsi kijelentette, hogy szakítanak, mert ő időközben halálosan beleszeretett egy gesztenyebarna tengerészkapitányba. Mindenesetre intézkedtem, hogy még ezen a héten mutassanak be egy csinos nőt Prácsnak. Menjenek el egy ötórai teára, utána egy zenés, budai kiskocsmába. A felmerülő költségeket a gyár fejlesztési alapjából vesszük le. Reméljük, Prács megvigasztalódik.

— Kedves szaktársak! Mindent elkövetünk, hogy határidő előtt teljesítsük tervünket. Azt szeretnénk, ha az itt dolgozó embereknek kiegyensúlyozott, harmonikus életük lenne. Ez üzemünk legfőbb célkitűzése. Kérem, hogy továbbra is forduljanak hozzám bizalmas természetű problémáikkal. S hogy pozitív híreket is jelenthessek, közlöm önökkel, hogy Stokk Csaba, a szerelőműhelyből, megnősült. Egy óbudai trafikosnőt vesz feleségül. Princz Panni gyűrűs menyasszony. De a legboldogabb üzemünkben Glazurek Magda, aki évek óta csak reménykedett, a boldogság elérhetetlen álomnak tűnt előtte, de most sikerült elválnia! Szaktársak! A Timsó- és Robbanómotorgyár kiváló minőségű, reklamációmentes, a legrangosabb igényeket is kielégítő, korszerű, modern érzelmi életet élő dolgozókat szeretne produkálni. Hiszen a dolgozók magánélete összefügg, kihat a termelésre is. Nem igaz? Köszönöm szíves figyelmüket.

— Most rátérek termelési értekezletünk második napirendi pontjára: miért romlott timsó készítményeink minősége az utóbbi időben? Önkritikusan megvallom, jobban oda kellett volna figyelnem a problémára.

S itt Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotor gyár balsorsú vezetője mélyet sóhajtott:

— De hát engem is meg kell, hogy értsenek a szaktársak. Sajnos, a feleségem megszökött egy gázóraleolvasóval...

**Galambos Szilveszter**

### TÉLI RANDEVÚ

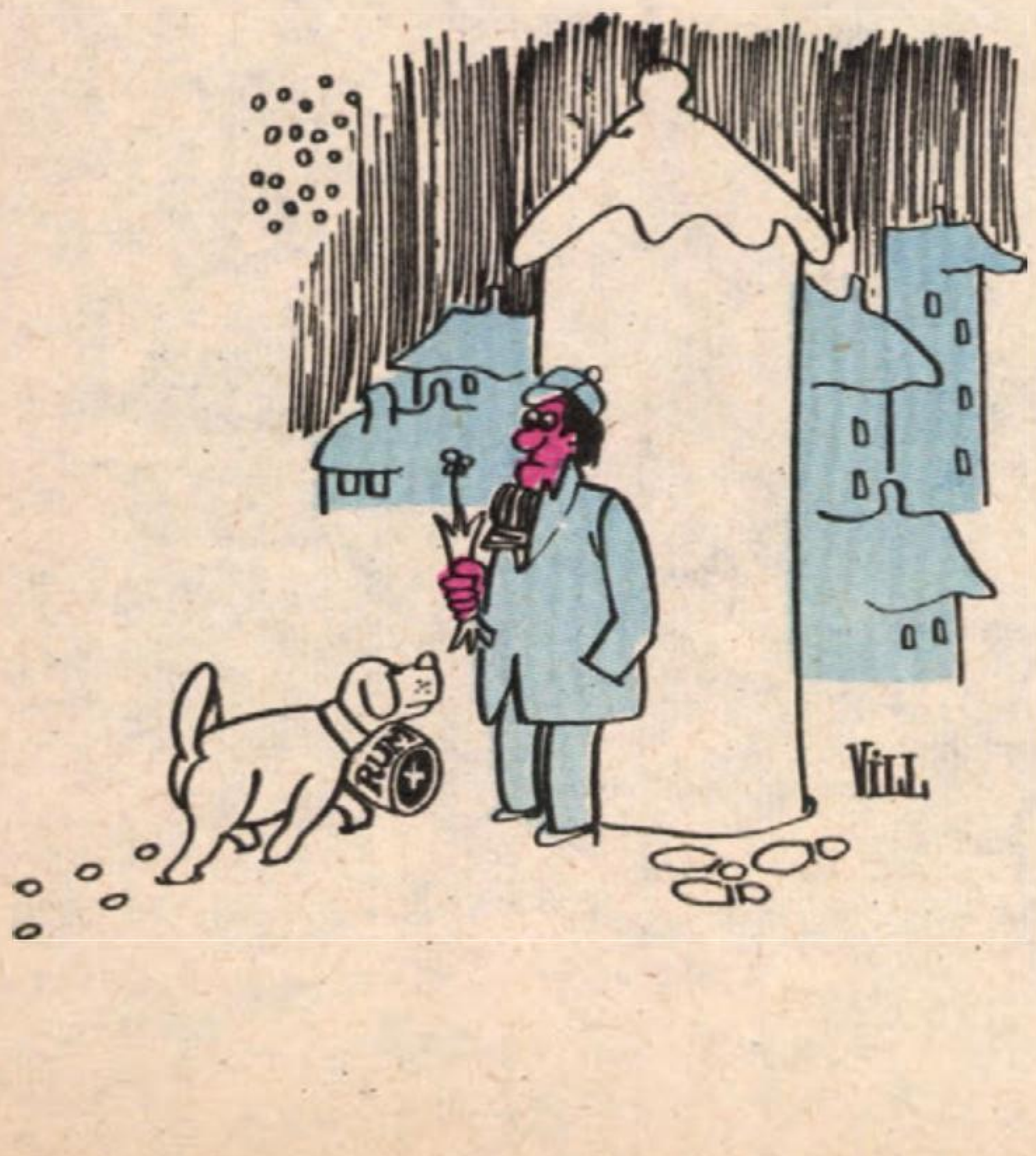

### TATAROZÁS UTÁN

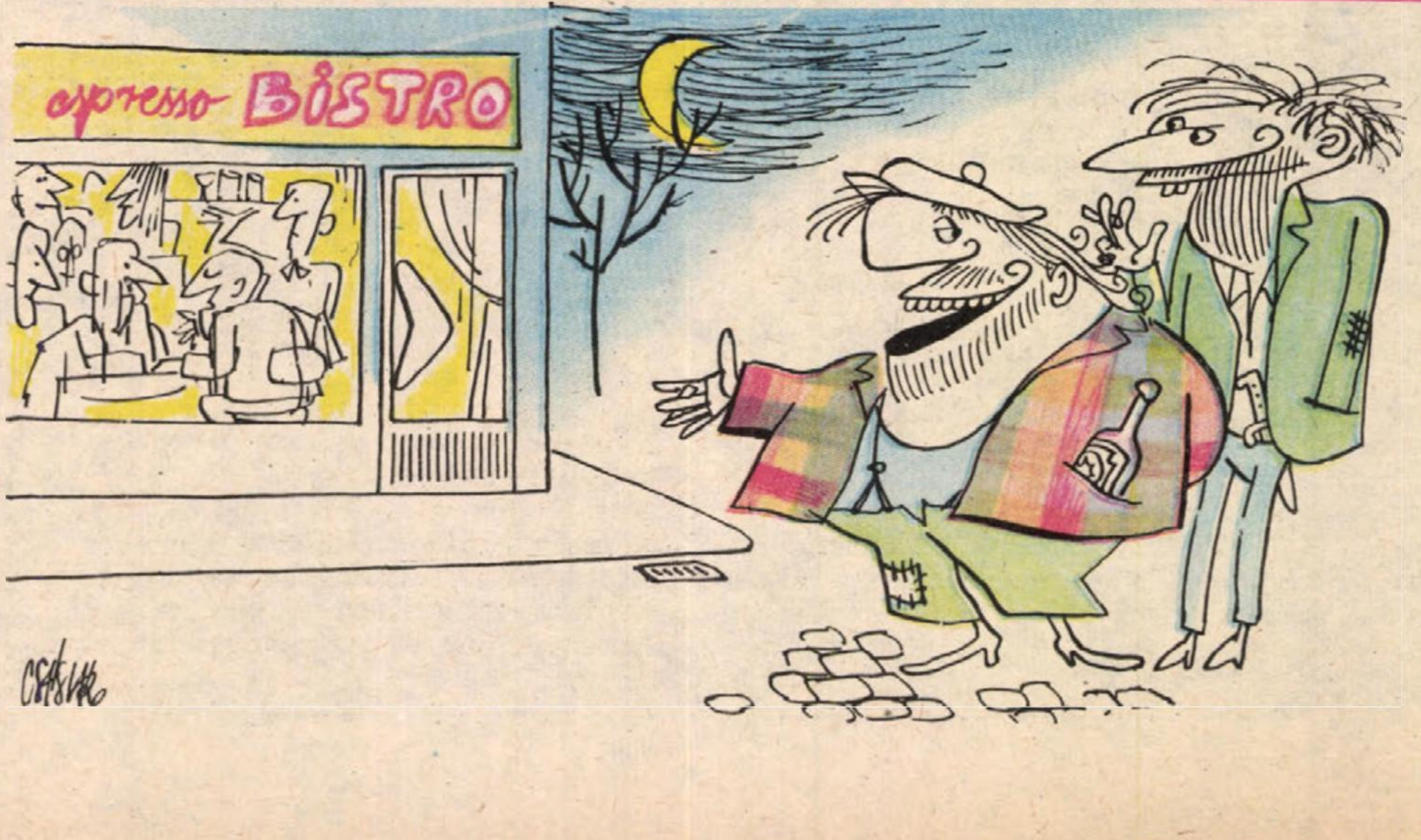

– Bemenjünk most, vagy várjunk pár napot, amíg lezüllik...?

ANGYALI TÖRTÉNET

Mészáros András rajza

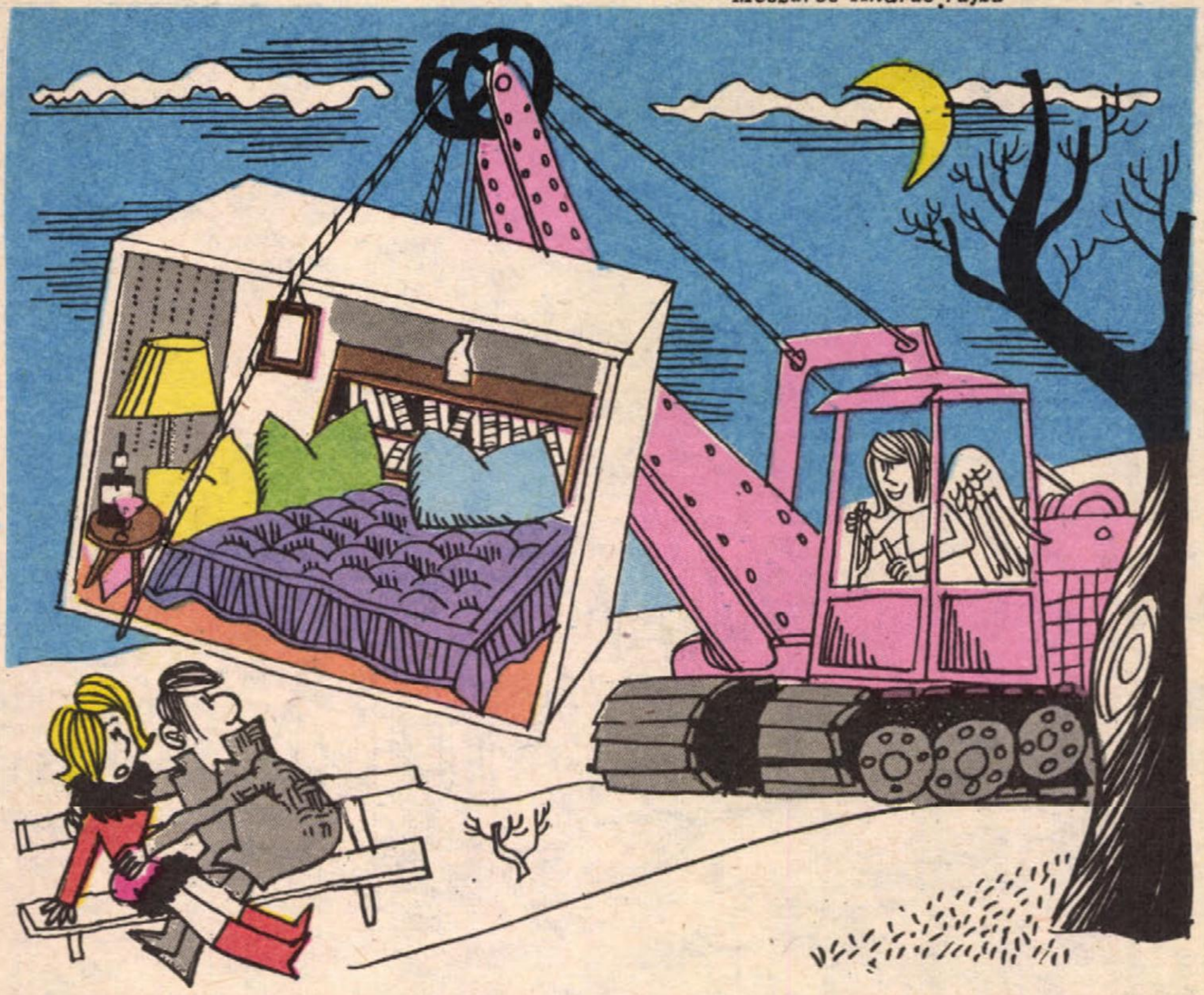

ELSŐ FÉRJ

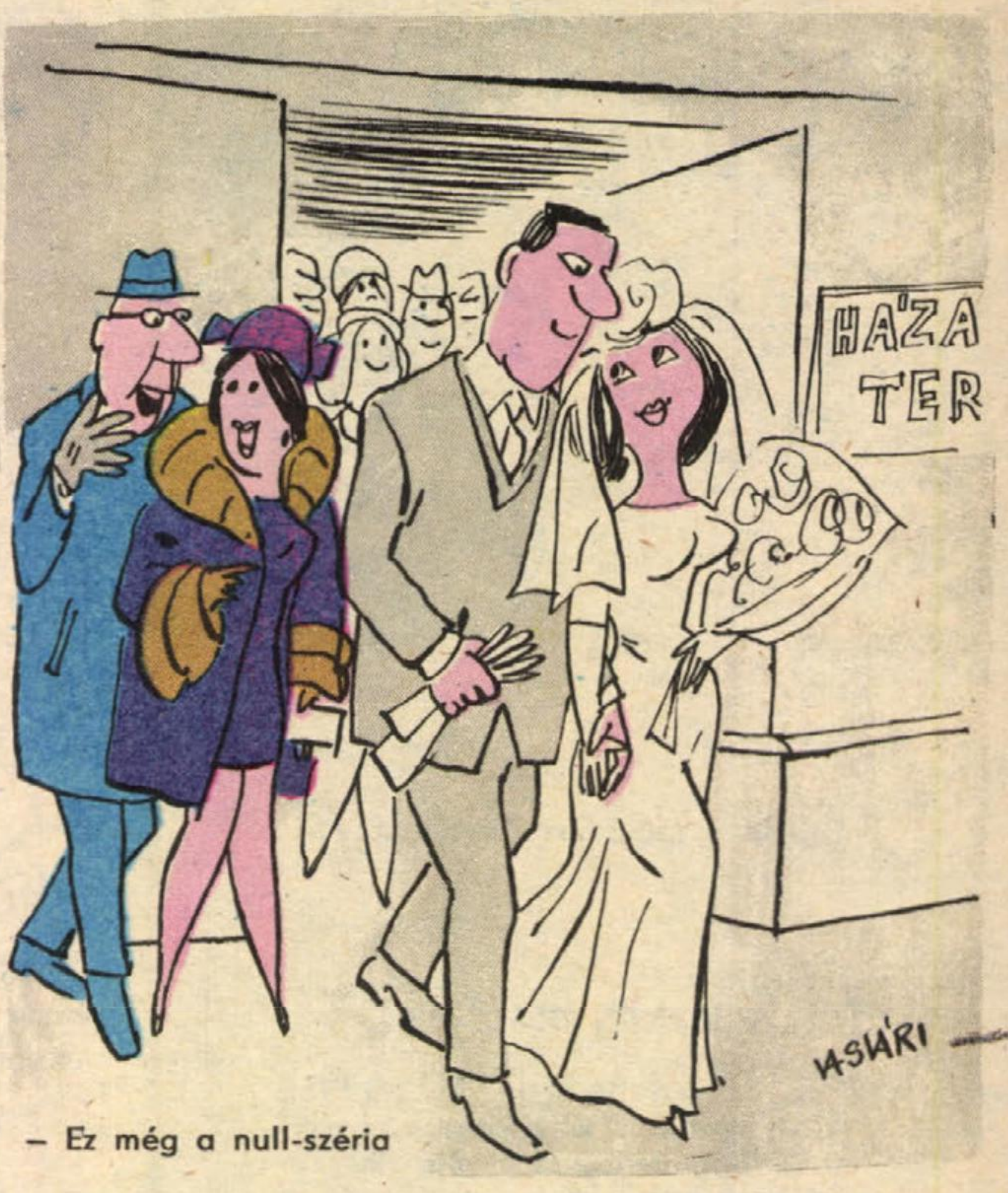

– Ez még a null-széria

# ÉN IS MAGYARÁZOM A MECHANIZMUST

Sajnos, nem én vagyok dr. Agy. És nem vagyok se olyan szép, se olyan okos. Bizonyára nem csodálkoznak tehát, ha én nem tudom olyan értelmesen és szakszerűen magyarázni a mechanizmust, mint ahogy azt dr. Agy magyarázta tíz folytatásban a televízióban. De a magam módján én is tudok magyarázni.

Mindenekelőtt ismerkedjünk meg azzal az alaptétellel, hogy: fő a nyereség! Mondhatjuk úgy is: nyereség minden áron!

A nyereség növelésének többféle változatát ismerjük. Ezekből néhányat, korántsem a teljesség igényével, példaként megemlítek.

Egy vidéki cipész-szövetkezet ezer nő dolgozójára összesen három vízcsap jut. Ez a három vízcsap ezer lánynak és asszonynak a munka utáni mosdóhelye. Minek is lenne több vízcsap vagy akár zuhanyozó, amikor vécé nincs, de még fogas sincs, ahova a dolgozó a ruháját felakassza? Öltöző meg pláne minek lenne? Az asszonyok elpanaszolták nagy bánatukat a rádió riporterének, aki lelkiismeretesen végig „nyomozta" az ügyet. A szövetkezet egyik vezetője azon sopánkodott, hogy a megoldáshoz központi segítség kellene. A központ egyik vezetője pedig úgy nyilatkozott, hogy az új mechanizmusban ez helyi feladat.

A példából azt a hasznos következtetést vonhatjuk le, hogy sok mindenfélét lehet a mechanizmus nyakába varrni, továbbá: amit nem költünk egészségügyi célokra, azzal is gyarapítjuk a nyereséget.

Másik változat. Az üzletben negyven-ötven drágább kabátból is válogathat a vásárló, de az olcsóbb fajtából csupán tíz-tizenkét darabot talál —, kénytelen tehát a drágább kabátot megvásárolni. Drágább portékán több a haszon, nagyobb a nyereség! A gyárban is, a kereskedelemben is. Érdemes a választékot csökkenteni.

Még egy változat. A női nylon harisnyát a gyár zárt celofán tasakban szállítja a kereskedelemnek, a kereskedelem ugyanígy adja át a vevőnek. A tasakot az üzletben nem engedik felnyitni. A vevő azt kapja, amit a tasakban talál. Ma már kiment a divatból az a gyakorlat, hogy az eladó egy e célra készült drót-lábra óvatosan felhúzta a harisnyát és megmutatta a vevőnek, aki ott a boltban ellenőrizhette, hogy nem vásárolt-e selejtet. Most csak otthonában konstatálhatja, hogy selejtet vásárolt és legfeljebb szidhatja a meóst. Ez esetben nem a választék csökkent, hanem a selejt. Ha a selejt csökken, növekszik a haszon, nagyobb lesz a nyereség. Érdemes a selejtet „csökkenteni." Ilyen módon.

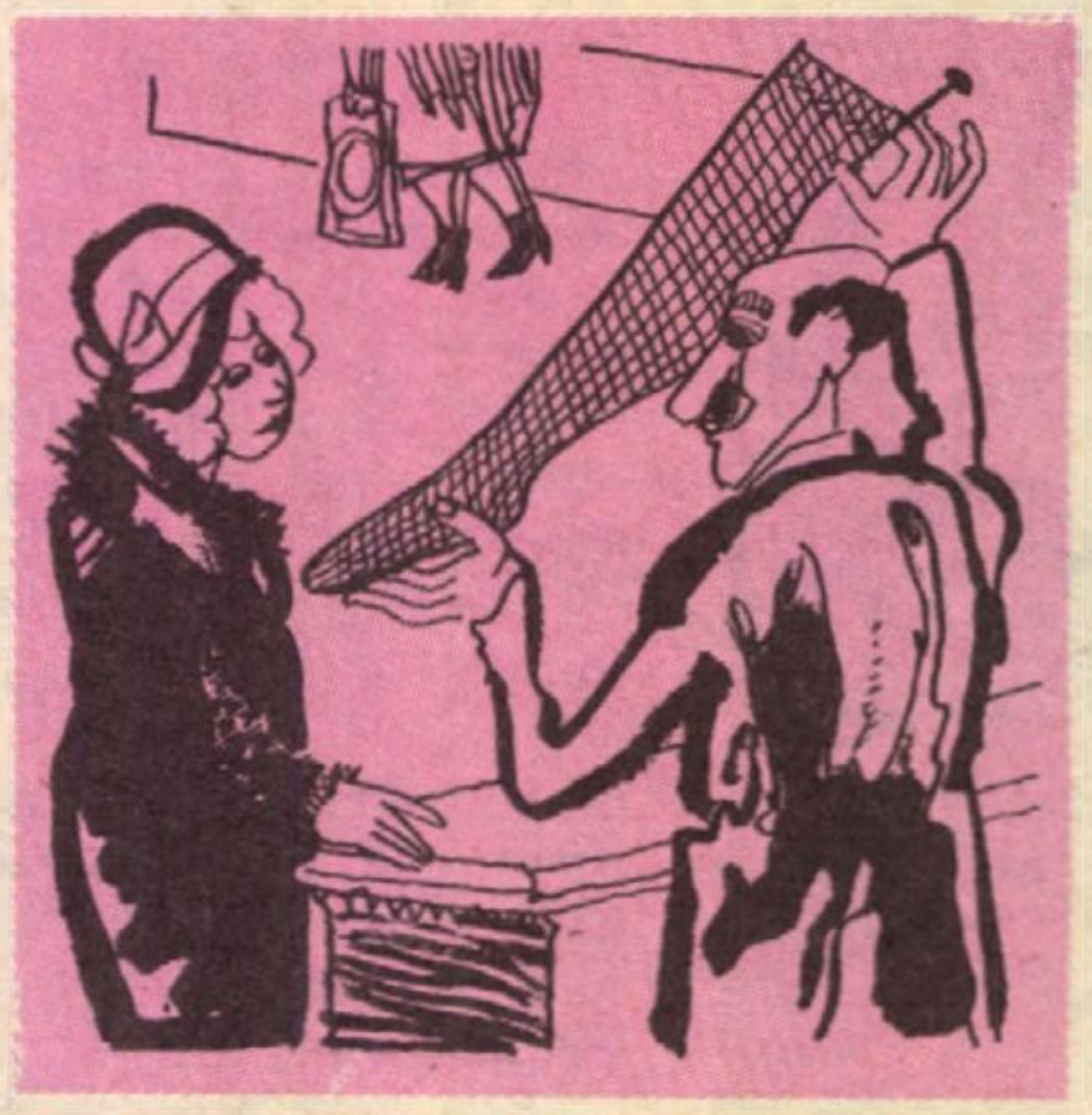

És még hogyan lesz nagyobb a nyereség?

A nyereség még úgy lesz nagyobb, ha kisebb lesz az önköltség. Az önköltség úgy lesz kisebb, ha a cukrászdákban csökken a sütemények súlya, ha a vendéglátóiparban kisebbre adagolják az ételeket, ha az építkezéseknél kevesebb cementet használnak fel a betonozáshoz, ha a szobafestésnél kihagynak egy műveletet, és így tovább. Szaknyelven szólva: csökkentik a mennyiséget és rontják a minőséget. Lásd, mint fent: érdemes a mennyiséget csökkenteni és a minőséget rontani. Hogy nagyobb legyen a nyereség.

Mert fő a nyereség! A nyereség egyenlő a több pénzzel, a több pénz egyenlő a nagyobb részesedéssel. Vagyis mindenki fut a pénz után, sőt a más pénze után is . . .

**Földes György**

ÚTMUTATÁS

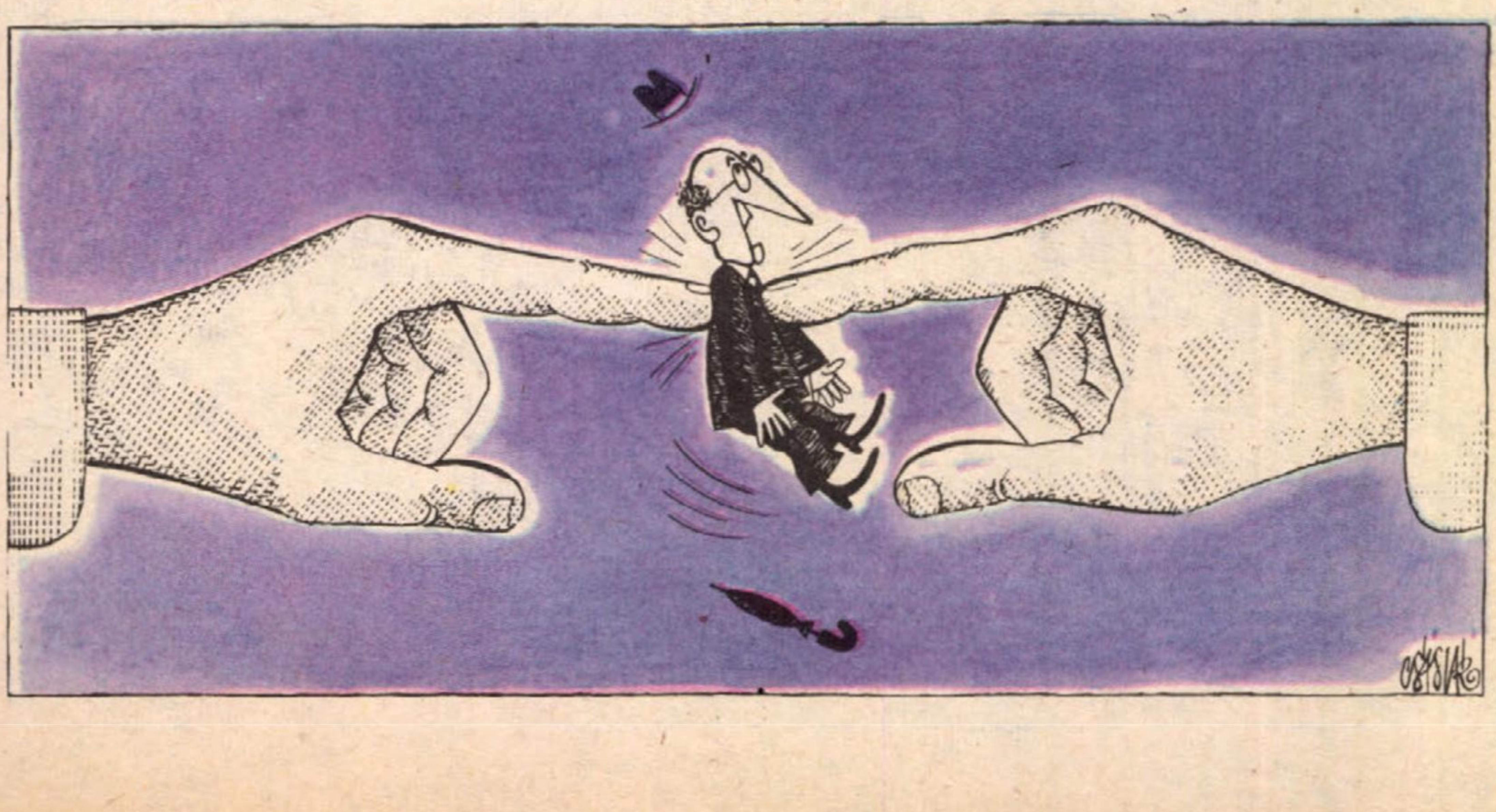

GYŰJTŐSZENVEDÉLY

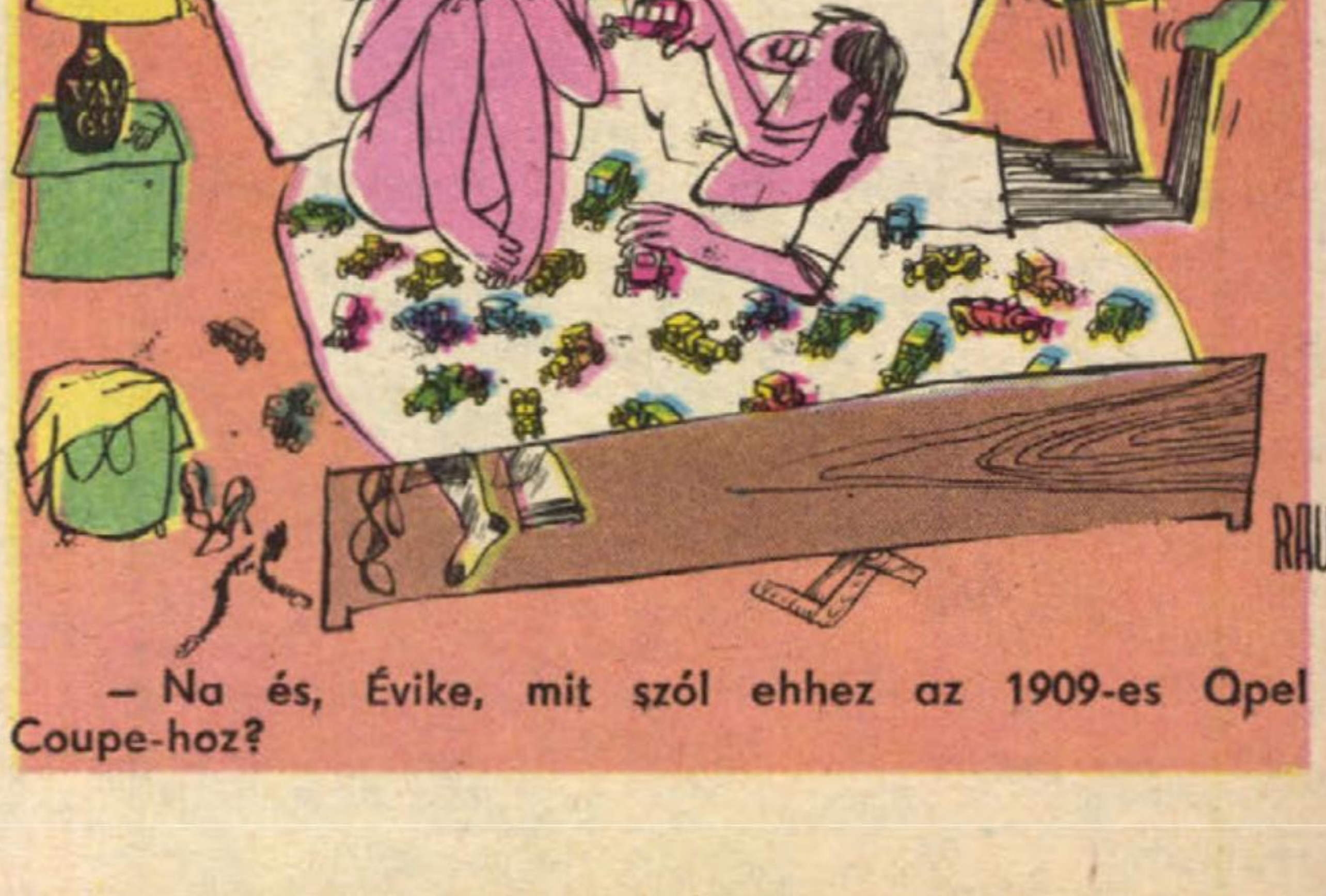

– Na és, Évike, mit szól ehhez az 1909-es Opel Coupe-hoz?

## AUTÓS GŐG

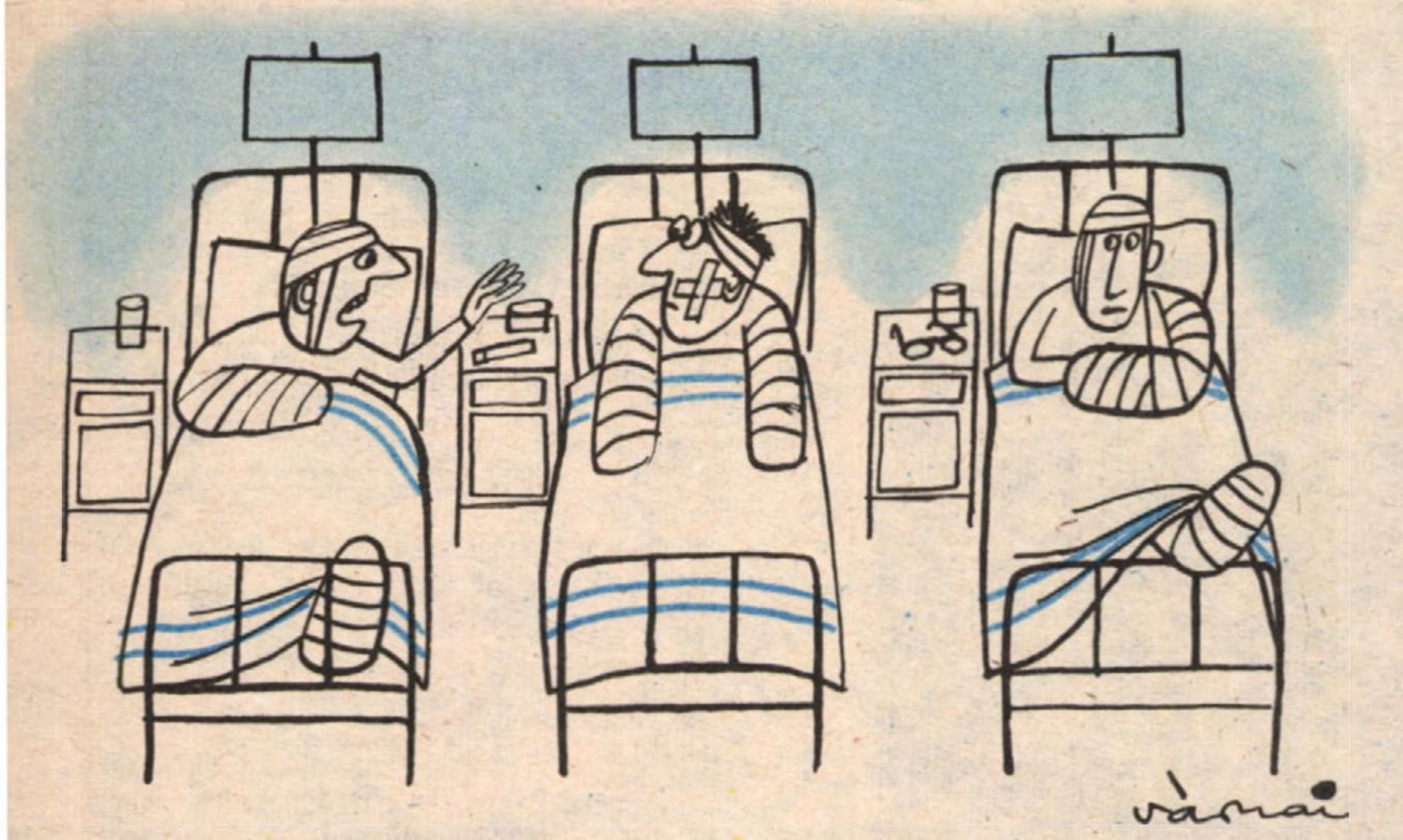

– Ne állj szóba azzal a pasassal! Csak egyszerű gyalogos, aki elcsúszott.

## DÉL-VIETNAMBAN

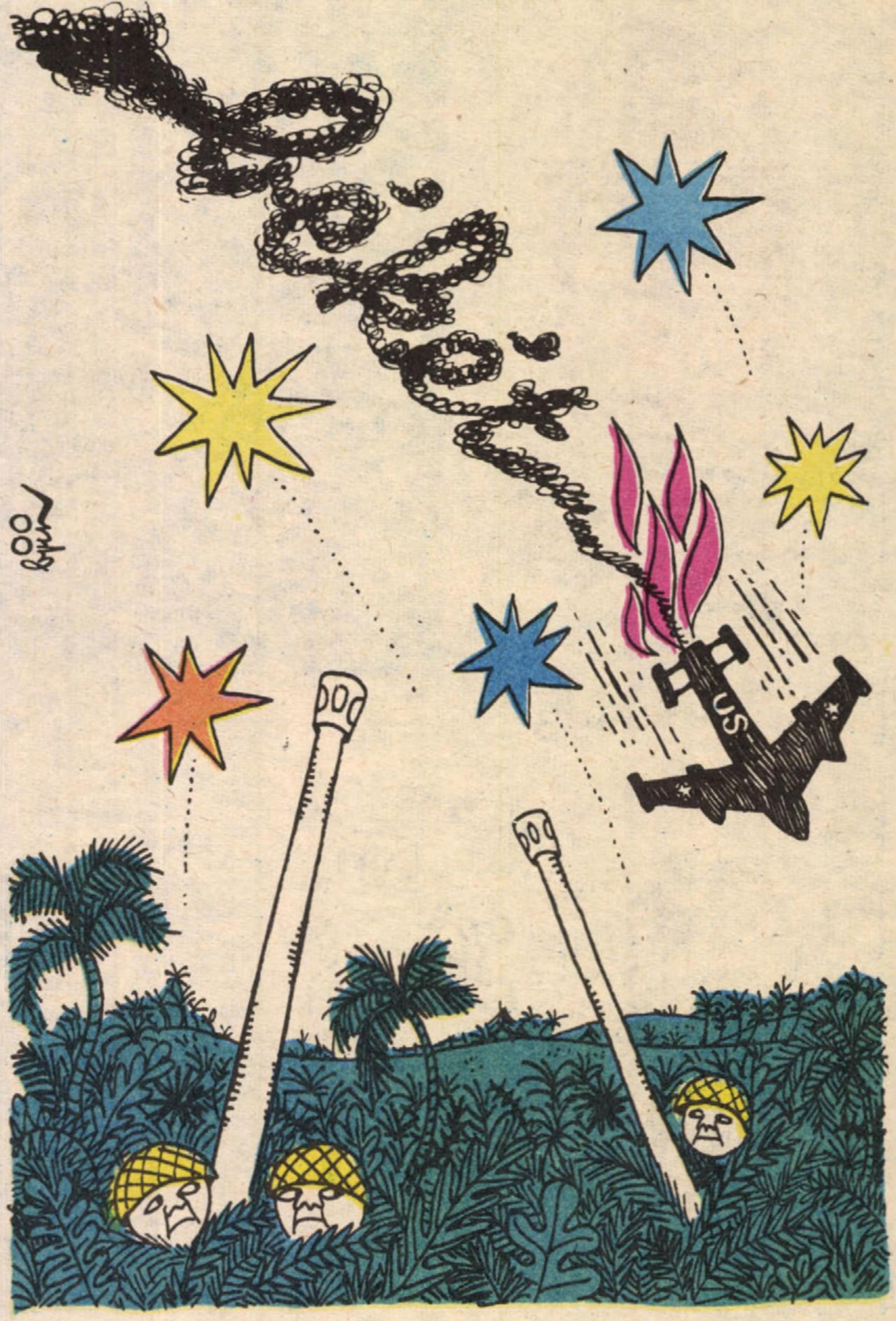

– Úgy látszik, találva érzi magát…

**EZ AZTÁN REKORD!**

Hiába, Amerika a korlátlan lehetőségek és a csúcsteljesítmények hazája! Charles Winfield, a texasi San Antonióban újabb bizonysággal szolgált erre. Fogadásból, 1 óra 40 perc alatt, kétszáztíz élő aranyhalat nyelt le! 19 esztendős a jó étvágyú fiatalember, aki ily tömegű hal-halállal tette halhatatlanná a nevét, a lakoma után kijelentette: egyelőre nem gondol halvacsorára…

## ÚJ FORDULAT A MESÉBEN

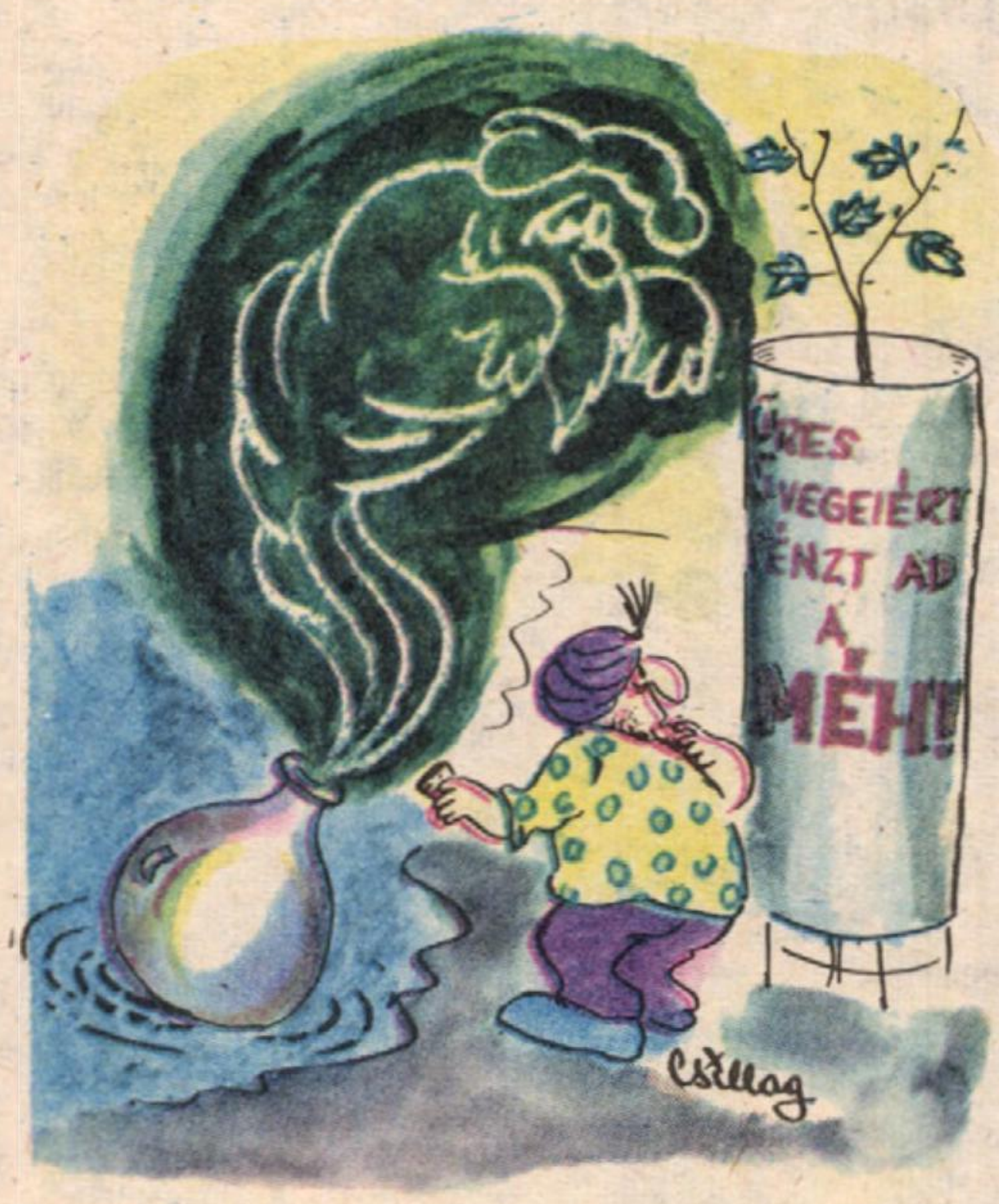
ÜRES ÜVEGEIÉRT PÉNZT AD A MÉH!
Csillag

# Egy maharadzsával vacsoráztam

Jelentős évfordulókról mélyenszántó tanulmányokban illik megemlékezni. Így hát alanti dolgozatom sürgősen aktuális. Éppen negyvenkét éve, nyolc hónapja és huszonhét napja, hogy Párizsban, a drága Tihanyi Lajos meg én, egy maharadzsa vacsora-vendégei voltunk.

Nyájas olvasóim ebből kiszámíthatják, hogy a nevezetes eset 1926-ban, hazánk határain túl történt. Kiegészítésül még közlöm, hogy mint koldus emigráns tartózkodtam a franciák fővárosában. És a fent nevezet napon kiderült, hogy ugyanilyen minőségben Bartos Laci, régi, kedves cimborám ugyanott időzik. A Rotonde kávéház előtt találkoztunk, megöleltük egymást. Egy szót se szóltunk. Én szomorú, tragikus pillantást vetettem rá, mire ő — mint lélekbúvár, aki a pillantásból is olvas — kinyilatkoztatta:

— Nekem sincs egy vasam se.

Miután a napirend első, leglényegesebb pontját így tisztáztuk, beültünk a kávéházba és egy-egy pohár sört rendeltünk, mert az volt a legolcsóbb. Azután legnagyobb meglepetésemre — bár Lacinál mindenkor fel kellett készülni valami meglepetésre — kijelentete, hogy ő ma este el akar menni az Operába.

— Meghibbantál, hiszen kenyérre sincs pénzed! — korholtam, de Laci kijelentette, hogy ő még soha nem volt a párizsi Operában, ma valami világhírű svéd énekes lép fel, mit képzelek, majd elszalasztja ezt az alkalmat? Nem habozik tovább, nem szereti az ilyen kishitű, pesszimista egyedeket mint én, ha akarom, elkísérhetem a Ce Soir szerkesztőségébe, ott majd jegyet kér az előadásra.

Az időközben beérkező Tihanyi Lajosra bíztuk számlánk kifizetését és jutalmul kértünk tőle még egy frankot a Metróra, hipp-hopp, máris ott voltunk a szerkesztőségben.

Laci a tőle megszokott magabiztossággal beállított a kultúrrovat vezetőjéhez, és közölte vele, hogy ő hazájának legismertebb zenekritikusa, ha nem hisznek neki, a kíséretében levő hírneves magyar író — a Magyar Tudományos Akadémia babérövezett tagja — a tanú rá, adjanak hát neki egy szerkesztőségi jegyet ma estére az Operába.

Paul Dermée, a derék újságíró, ismert esztéta, úgy röhögött, hogy kibuggyantak a könnyei.

— Rendben van, uram, itt az én jegyem, az első sorba, de kikötöm, hogy így menjen el, ahogy van, nehogy átöltözzék!

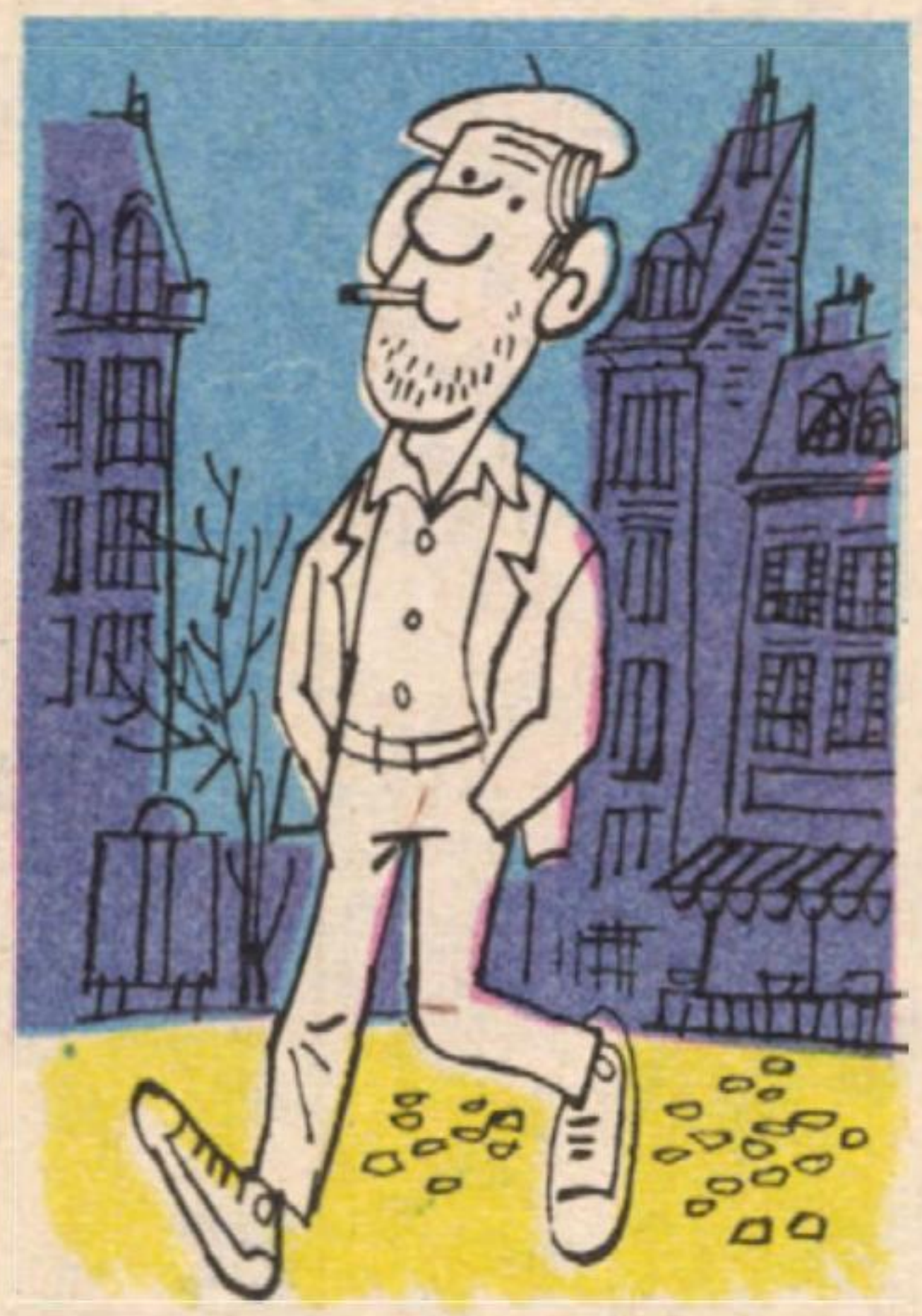

Laci ugyanis kopott, szürke kabátban, kitérdelt vászon nadrágban, kihajtott apacsingben és teniszcipőben állított be. És most komolyan bólintott. Beleegyezett a feltételbe, ezt annál könnyebben tehette meg, mivel úgysem volt más ruhája, inge és cipője.

A szerkesztő folytatta:

— De ember, hiszen ilyen öltözékben be sem engedik a nézőtérre. Fogadjunk, hogy a jegyszedő kirúgja.

— Fogadjunk!

— Itt a jegy és száz frankba fogadok magával, hogy a jegyszedő kipenderíti.

— Tartom a fogadást — mondta Laci könnyű szívvel és a hidegvérű eleganciával, mely sajátja volt. Amin nem csodálkoztam, hiszen egyetlen sou nem volt a zsebében, mit veszíthetett ezen a fogadáson?

— Figyelmeztetem, hogy egy másik jeggyel én is ott leszek a nézőtéren, és ha más öltözékben jön oda, vesztett!

Laci újra bólintott — és elmentünk.

És este valóban kihajtott nyakú ingben, vászon nadrágban és fehér teniszcipőben ült be az estélyi ruhás hölgyek, frakkos urak közé az Opera nézőterének első sorába. Dehogy dobták ki a jegyszedők, dehogy! Mély meghajlással üdvözölték. Úgy sejtem azért, mert a barátom — mielőtt megjelent — előbb hazament a kis hotelbe, ott egy törülközőből turbánt csavart a fejére, majd a Luxembourg-kert sétaútjáról egy szép, színes, csillogó kavicsot, meg egy ugyanonnan felszedett galambtollat a turbán tetejére tűzött és így vonult be az ámuldozó nézőtérre. A francia szerkesztő másnap reggel először vonakodot kifizetni a száz frankot, mivel Monsieur Bartos mégiscsak megváltoztata az öltözékét, de mikor meglátta, hogy néhány párizsi lap ugyanazon reggelen fényképet közölt az Operából távozó egzotikus idegenről, a „bartosi maharadzsáról", aki egyébként érthetetlen anyanyelvével keverve beszéli a franciát (nyilván valami indiai nyelvjárás) — nevetve elismerte, hogy vesztett.

Micsoda dőzsölést csaptunk, másnap este, a „La Cigogne"-ban! A bartosi maharadzsa Tihanyi Lajost is meghívta. Paul Dermée-t nem!

Elvégre nem lehet mindenki egy maharadzsa vendége!

**Nádass József**

# RÉGI SZÉP IDŐK

**Gáspár Antal, a magyar karikatúra-művészet nagy alakja, most lenne 80 esztendős. Rá emlékezünk egykori rajzainak közlésével.**

1920

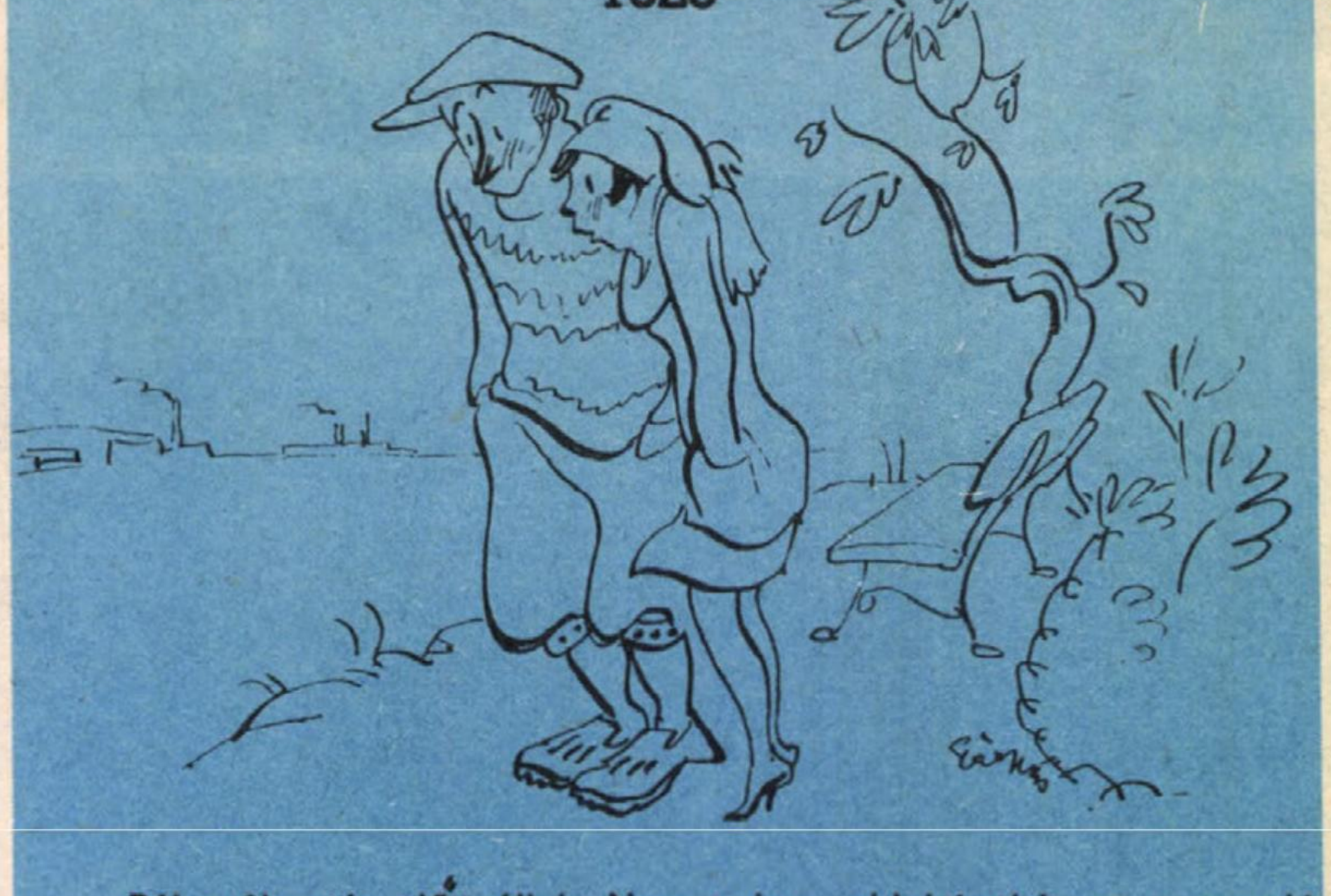

– Pályaválasztás előtt állok. Nem tudom, ablaktisztító vagy csarnoki hordár legyek-e?

1925

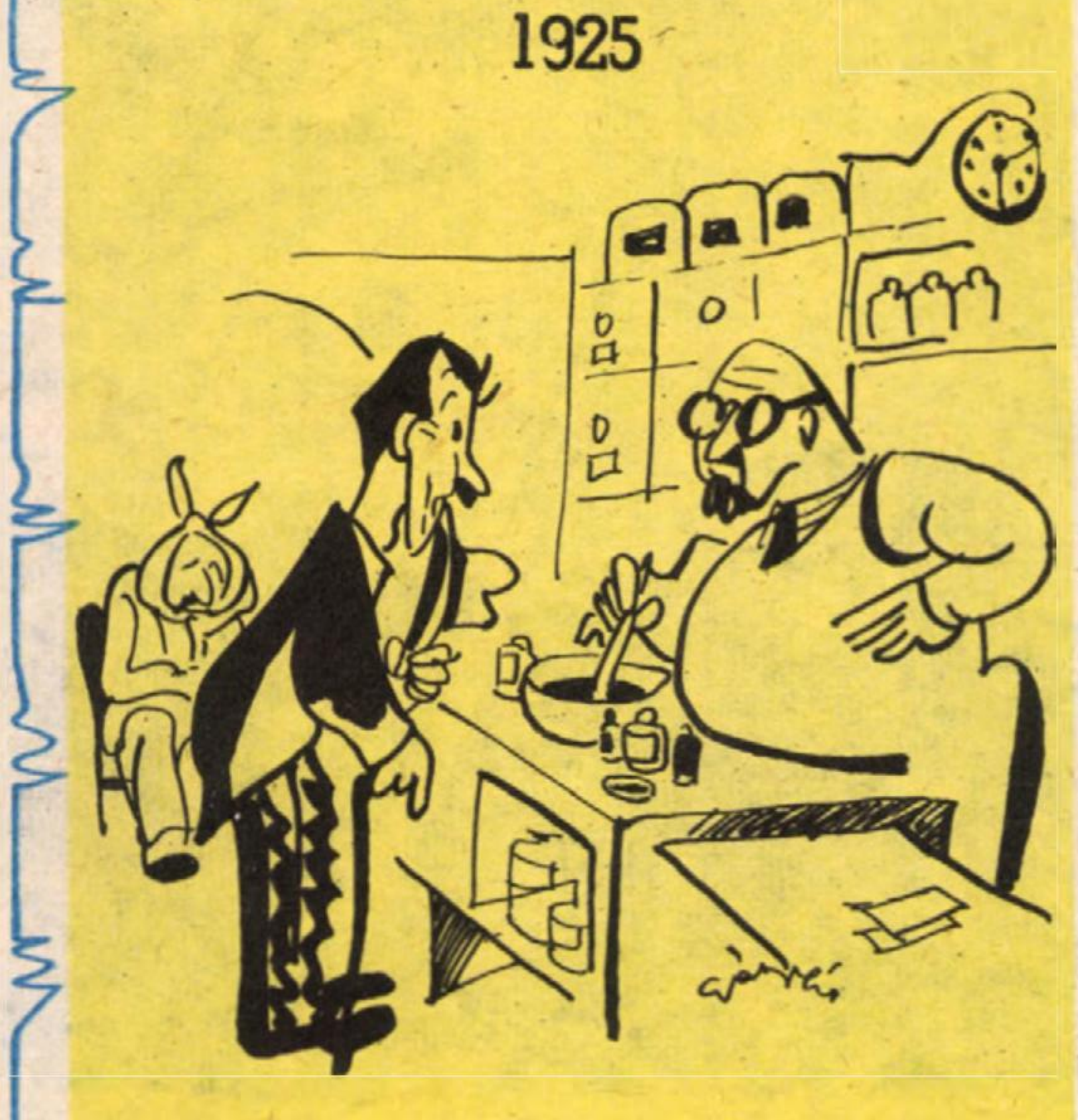

– Patikus úr, tudna valami gyógyszert adni étvágy ellen?!...

1926

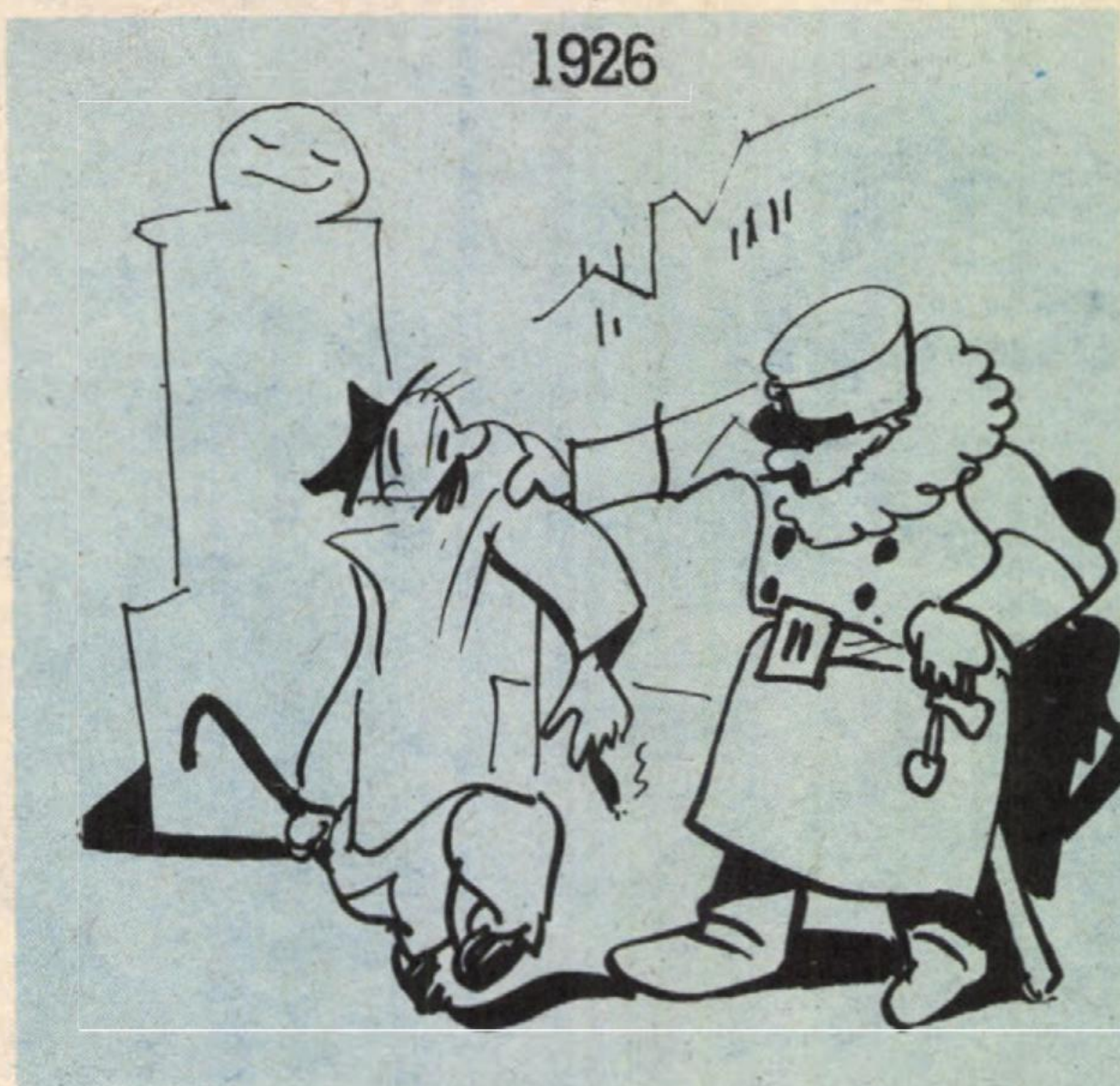

– Biztos úr, én nem csináltam semmit!
– De miket gondolt?

1931

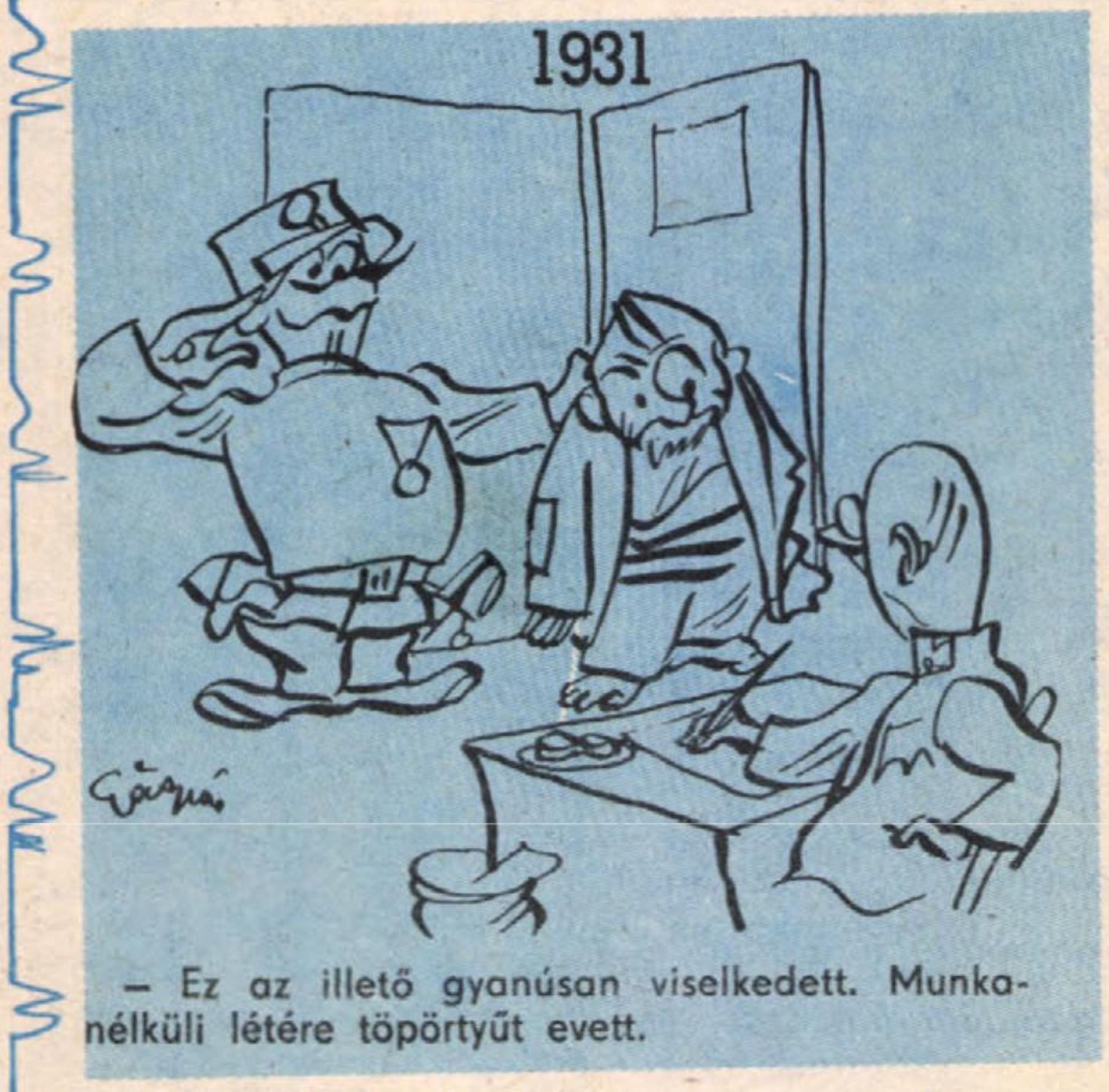

– Ez az illető gyanúsan viselkedett. Munkanélküli létére töpörtyűt evett.

1941

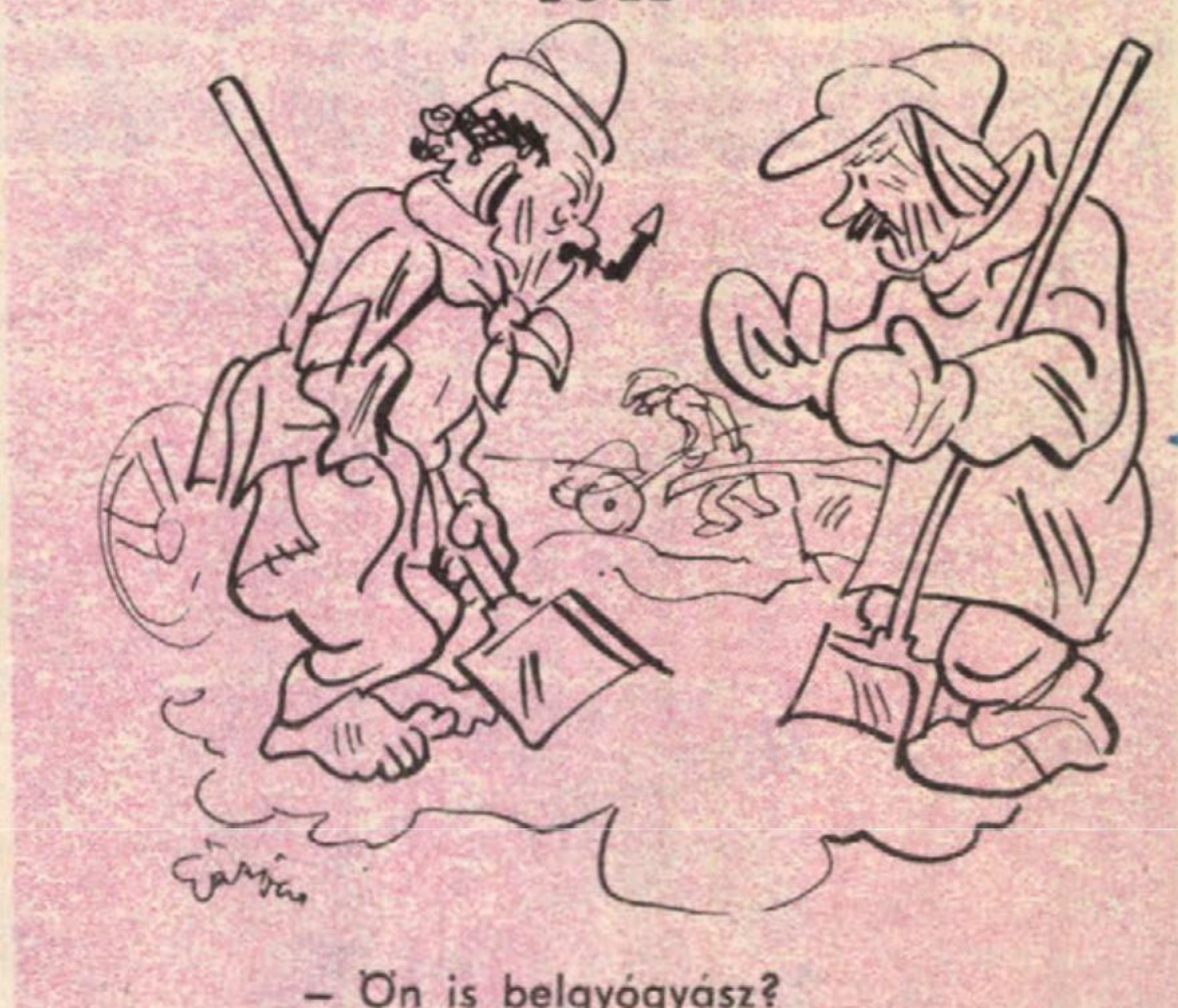

– Ön is belgyógyász?
– Nem, én építészmérnök vagyok.

## KÉT IMPORT VICC

①

Egy nyugatnémet autópályán a rendőr megállít egy autót. Nincs semmi baj, sőt! A rendőrrel együtt három, ünneplőbe öltözött úr lép oda a kocsihoz, egy fényképész pedig készülődik, hogy megörökítse a jelenetet.

– Uram! – mondják a gépkocsi vezetőjének – gratulálunk. Ön az egymilliomodik autós ezen az autópályán. Van szerencsénk átadni egy ezermárkás csekket!

A férfi a volán mellett csak habog.

– Mit fog csinálni a pénzzel? – kérdik tőle.

– Azt hiszem, először is beiratkozom egy autósiskolába, hogy megszerezzem a jogosítványomat...

A mellette ülő asszony közbevág:

– Ne higyjenek neki, nem látják, hogy teljesen be van rúgva?

A hátsó ülésen megszólal az öreg és süket nagypapa:

– Látjátok, gyerekek, mondtam, hogy baj lesz belőle, ha autót loptok...

②

Egy bostoni ház kapuján dörömböl valaki. A ház ura kinéz az ablakon:

– Ki az?

Fenyegető hang lentről:

– Én vagyok a bostoni rém, aki halomra gyilkolja a nőket!

A férfiú a hálószobába siet:

– Szívecském, téged keresnek...

# SZILÁNKOK

### POFON

— Mondja, uram, milyen jogon pofozta fel az én fiamat?

— Sajnos, nekem nem adatott meg, hogy saját gyerekem legyen...

### CSENDES EMBER

Sokszor napokig nem lehet hallani a hangját. De azért esténként fellép, mint énekes.

### ÖNKRITIKA

A futballista, akinek nem megy túl jól a játék, bemegy a cipőboltba és így szól az eladóhoz:

— Két ballábas cipőt kérek.

### HÁZASSÁG

— Én is dolgozom, a férjem is. Nem volt, aki napközben vigyázzon a gyerekre. Ezért inkább férjhez adtuk.

### MAGÁNY

Szegény olyan magányos, hogy még annak is örül, ha névtelen levelet kap.

### 10 DEKA VAJ

Brahovácz meséli:

— Tegnap az egyik közértben vásároltam 10 deka vajat. Zsebrevágtam. Már majdnem haza értem, amikor eszembe jutott, hogy egy húskonzervet is kell vásárolnom. Bementem a sarki önkiszolgálóba. Az egyik eladó úgy bámult, hogy reszketni kezdett a lábam. Te jó ég! Mi lesz ha megmotoznak és a zsebemben megtalálják a máshol vásárolt vajat? Hogyan bizonyítom be ártatlanságomat? Határoztam. Egy óvatlan pillanatban kivettem a vajat a zsebemből és beletettem a kosárba. Mégegyszer kifizettem a pénztárnál, de legalább nyugodtan, emelt fővel távozhattam.

### SZÍNHÁZI HÍR

Y. azzal, hogy a megbetegedett Z. helyett nem vállalta a beugrást, megmentette az előadást, mert így sor kerülhetett a tehetséges N. szereplésére. Y. bravúrjáért pénzjutalomban részesült.

### ELLESETT PÁRBESZÉD

— Mit szól hozzá? Az ember fél kimenni az utcára...

— Folyton rohannak!

— Csak mennek, száguldanak, mint az őrültek. Aztán kész a baleset.

— Ilyenek ezek a gyologosok. Persze, rajtunk, szegény autósokon csattan az ostor!

### PÁLYAUDVARON

— Elment már a kanizsai gyors?

— Még nem.

— Hála az égnek. Én vagyok a mozdonyvezető!

**G. Sz.**

IGAZI FÉRJ

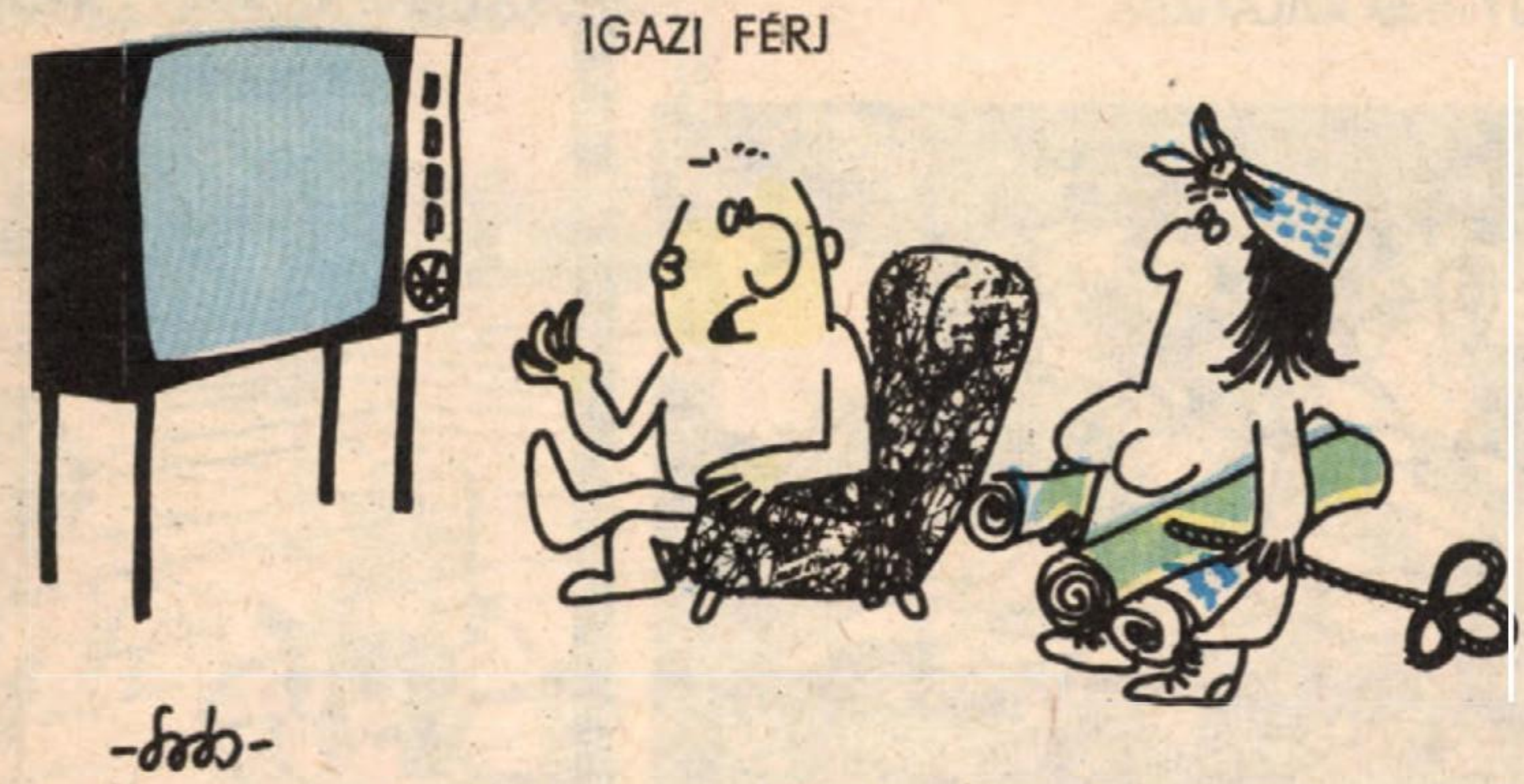

– Ki meséli el a filmet neked, ha én is takarítok?

AZ ÜNNEPLŐK

Szűr-Szabó József rajza

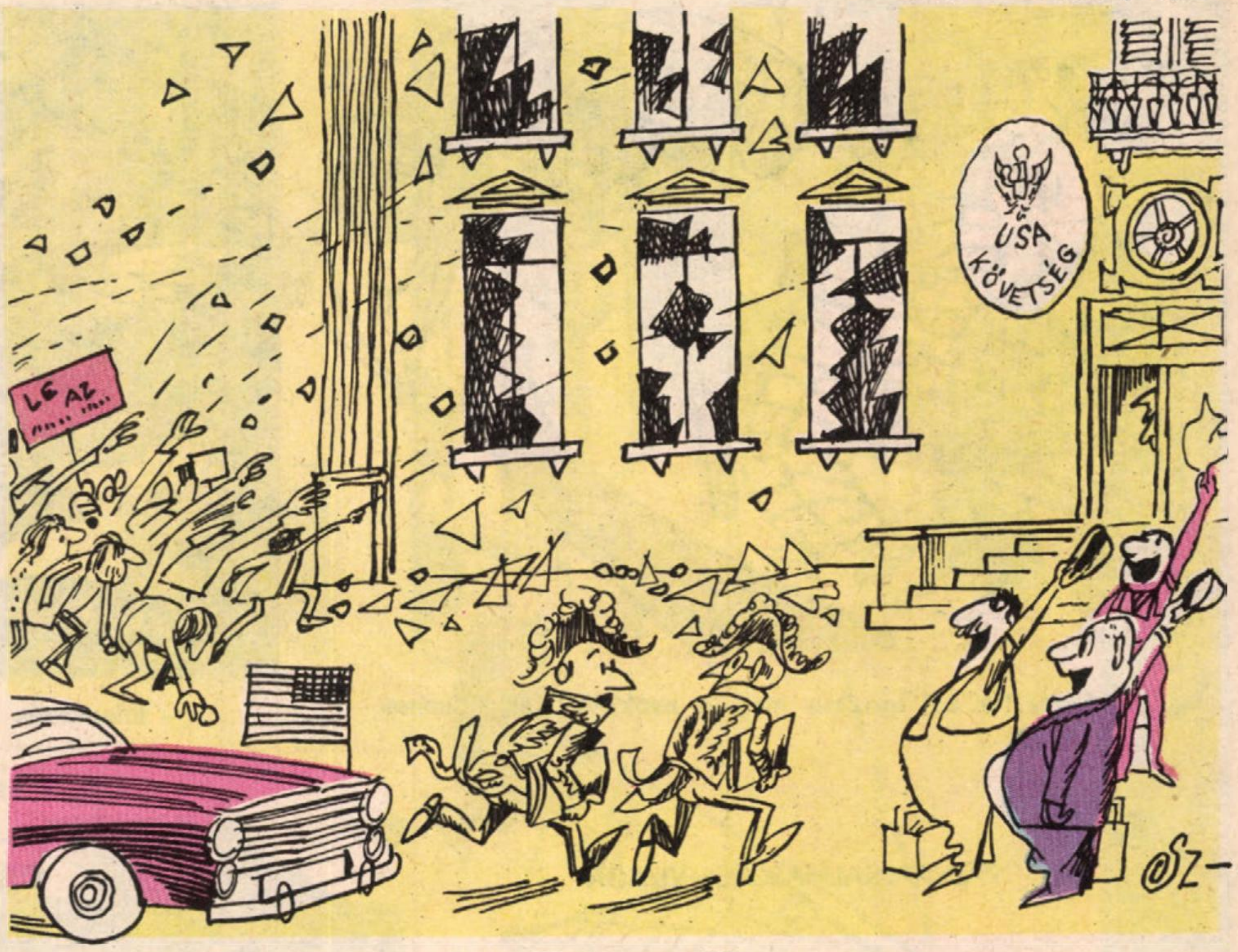

– Kik éljeneznek?
– Az üvegesek!

# APRÓSÁGOK

„Híres portrék” cím alatt közli a Nők Lapja azt a felvételt, amely Tarkovszkij szovjet rendezőről készült, amikor *„Ivanov gyermekkora”* című filmjéért átvette az Arany Oroszlán díjat. Azt is megtudjuk még a kép aláírásából, hogy a jeles rendező most Andrej *Rublejov* orosz festő életéről készít filmet.

Hát az Arany Oroszlán stimmel. Némi igazítással a többi is. A film címe ugyanis: *„Iván gyermekkora”*, a festő neve pedig: *Rubljov.*

*

Az „NB I — NB I/B ’69” című propagandafüzet 51. oldalán bemutatják az NB I/B újoncait.

Ha csak egy kicsit is figyelmesen megnézi valaki a középső és az alsó képet, rá kell jönnie, hogy mindkettőn ugyanaz a 14 játékos látható. A szöveg szerint pedig az egyik a Székesfehérvári MÁV Előre, a másik a Békéscsabai Előre csapata . . .

Úgy látszik, a fiúk pendliznek Fehérvár és Csaba között. Strapás lehet! És mekkora zűrben lesznek, ha majd egymás — akarom mondani: saját maguk ellen kell mérkőzniük!

*

„Amikor a *Rába* mentén a Lajostanyához, a *zalátai* hídroncsok közelébe értek . . .” — olvasom a minap a Népszabadságban és fölöttébb csodálkozom, milyen csavargós lett ez a Rába, nemrég még Győrött találkoztam vele, most meg már déli határainknál folydogál? Mert Zaláta ott van: Baranyában, a siklósi járásban. Igaz, ott is folyik egy folyó, de azt, tudtommal, *Drávának* hívják.

*

Különvéleményt jelentek be, színésznevek ügyében.

Sz. D. azon évődött a Ludasban, mennyire ragaszkodnak kezdő színészeink, a jövendő Bánkok és Melindák, nehezen megjegyezhető, rossz hangzású családi nevükhöz. Példaként közölt is egy csokor fültörő nevet.

Én is szolgálhatok egy másik csokorral: Ascher, Basilides, Biller, Blaha, Eggerth, Fedák, Haselbeck, Janovics, Misoga, Páger, Rott, Rökk, Schodelné stb. . . . Eredetileg ezek a nevek sem kellemetes hangzásúak, mégis szívesen megjegyeztük őket, mert jeles művészek viselték, illetve viselik. Könnyűszerrel megtanultuk azt, hogy Latinovits, Tomanek, Törőcsik; és megtanuljuk szívesen azt is, hogy Balázsovits, Kern, Schütz — ha viselőik rászolgálnak.

*„Jó” név* nélkül is lehet valaki *jónevű* művész!

**R. B.**

*(A szerkesztő megjegyzése: R. B.-nek igaza van. Idegen névvel is lehet jó művész valaki. De ha magyar nevet választ, attól talán kevésbé lesz jó művész? Vagyis: R. B.-nek igaza van, de Sz. D.-nek még inkább igaza van.)*

IRÁNYJELZŐ TÁBLA

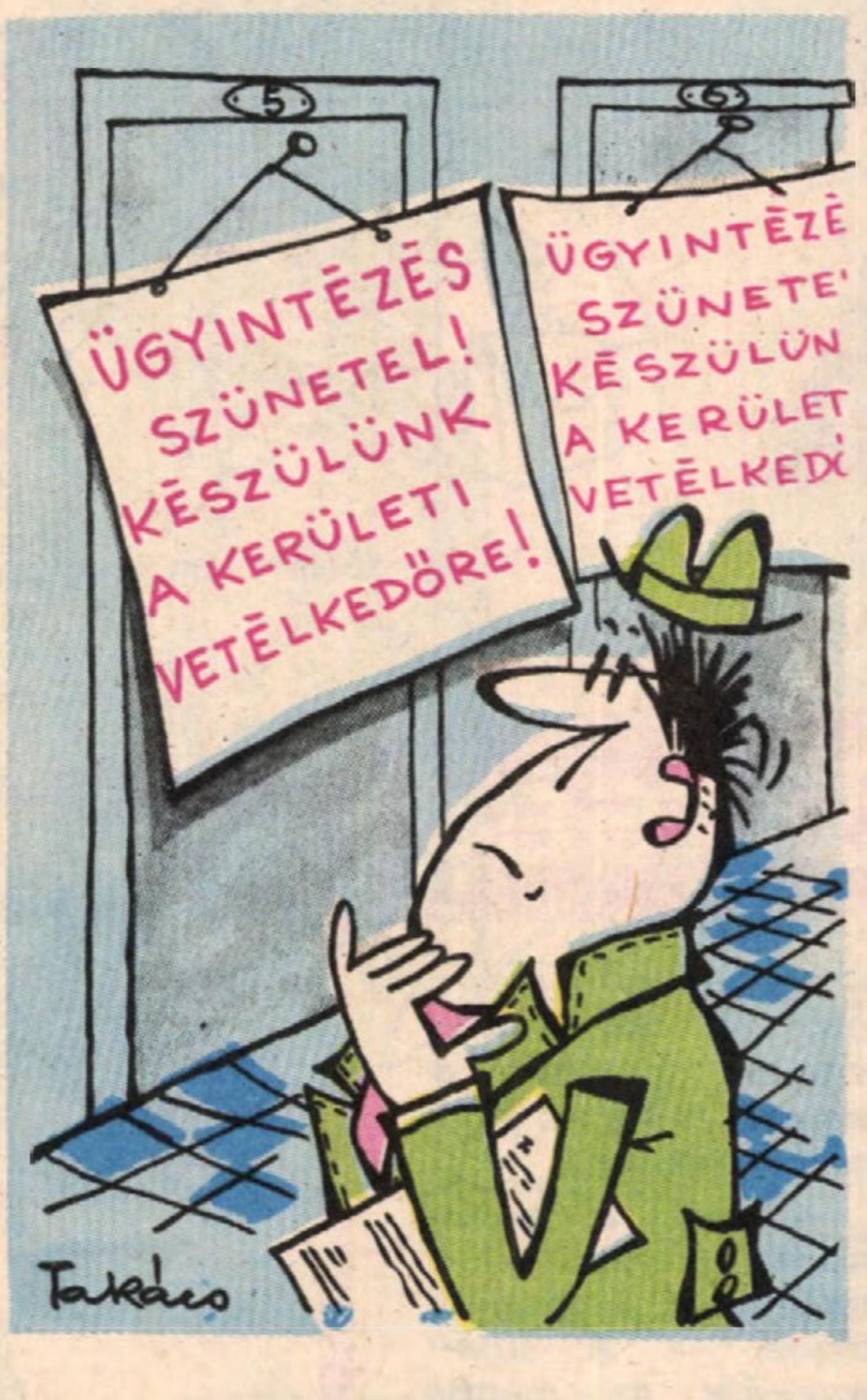
5
6
ÜGYINTÉZÉS SZÜNETEL! KÉSZÜLÜNK A KERÜLETI VETÉLKEDŐRE!
ÜGYINTÉZÉ SZÜNETE KÉSZÜLÜN A KERÜLET VETÉLKEDŐ
Takács

PECHES NAP

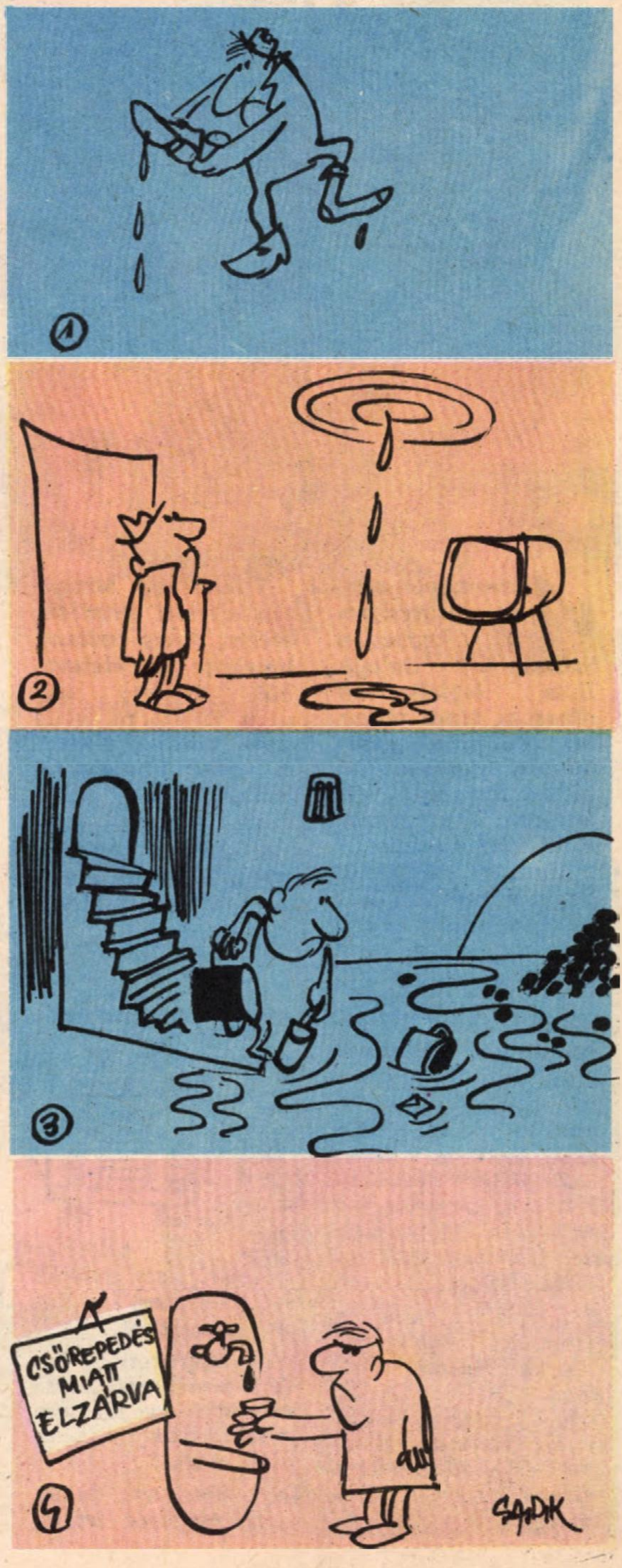

VÉDŐÖV

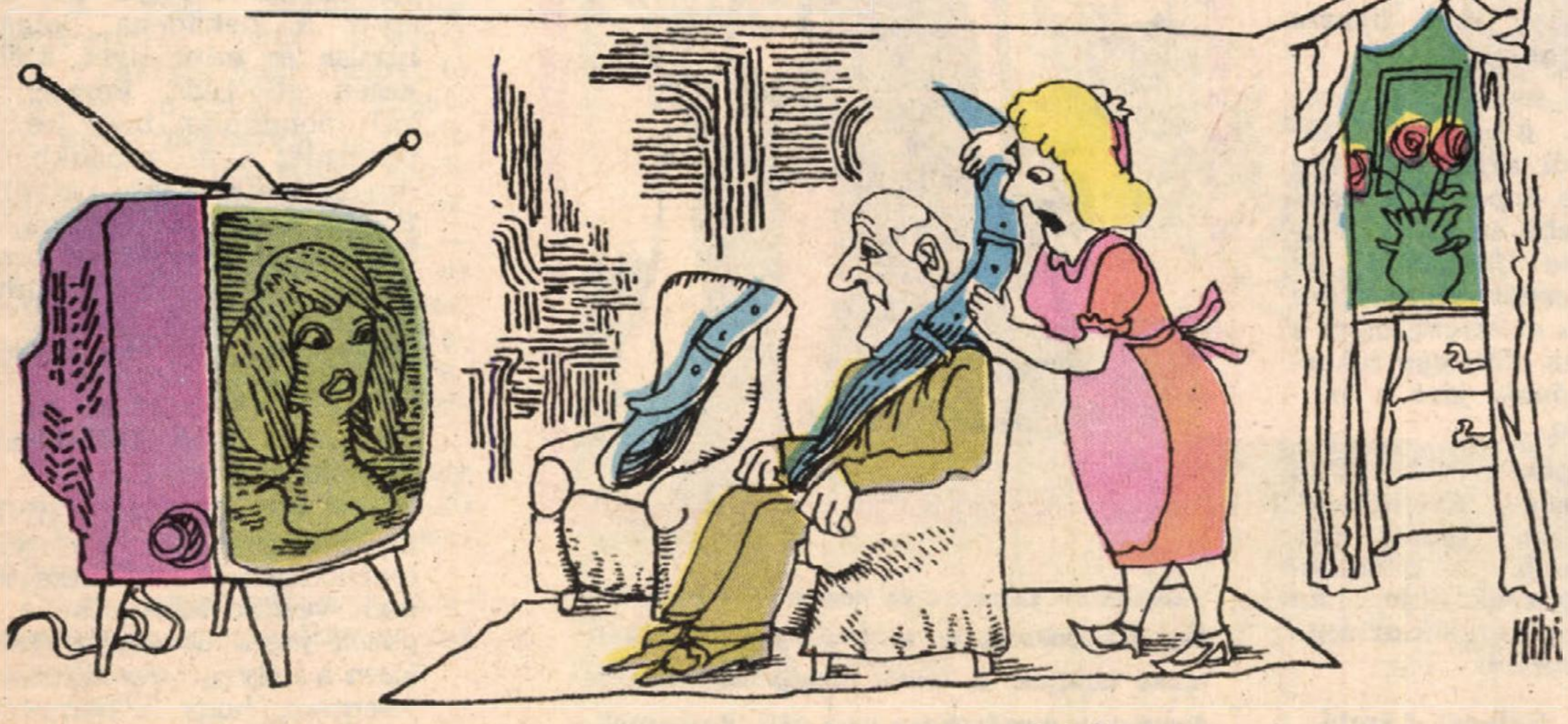

– Bárki csenget, ma senkinek sem vagyunk itthon . . .

KÉK FÉNY

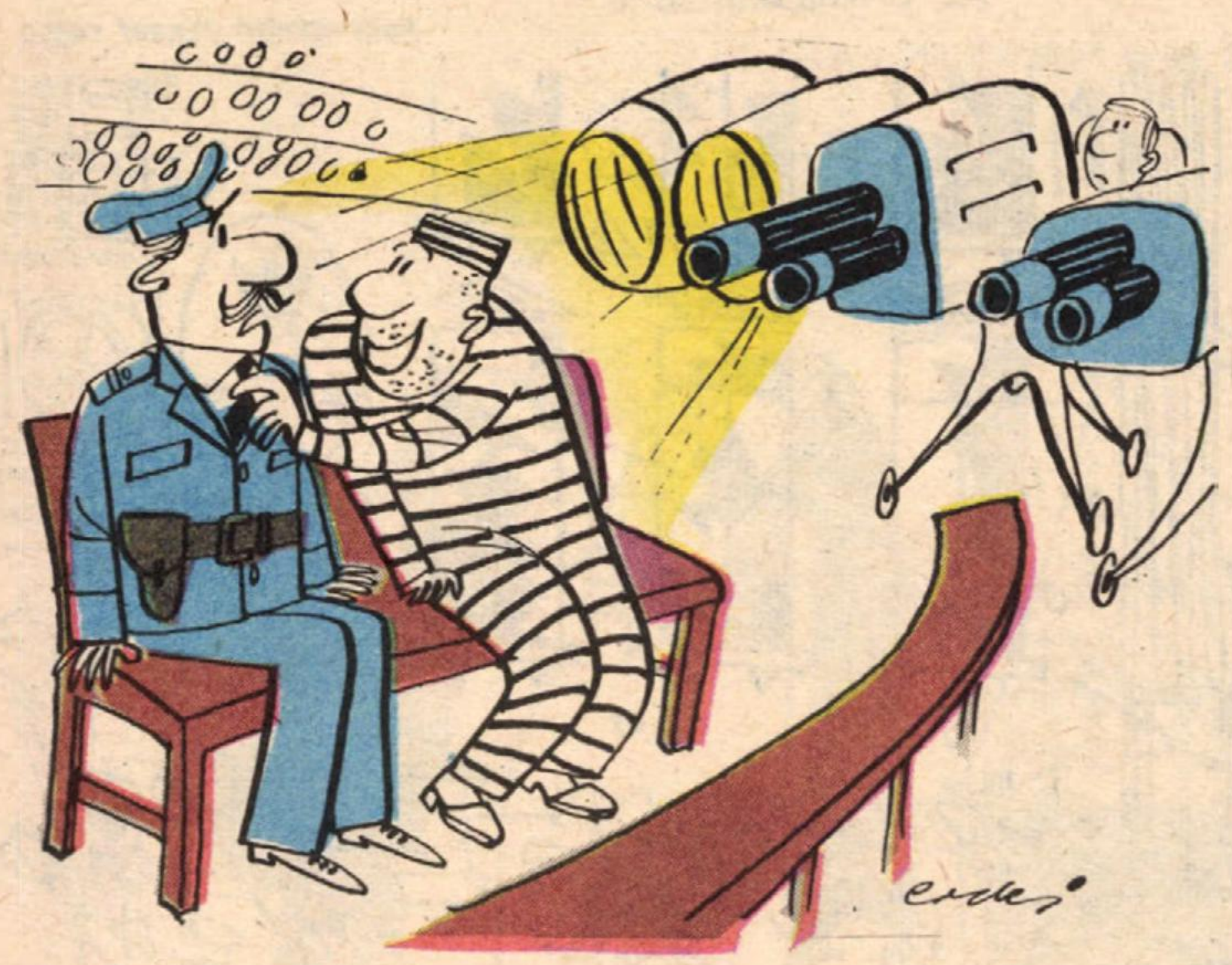

– Őrmester úr! Igazítsa meg a nyakkendőjét, egyenes adás lesz!...

EGY ÍRÓ KALANDJA

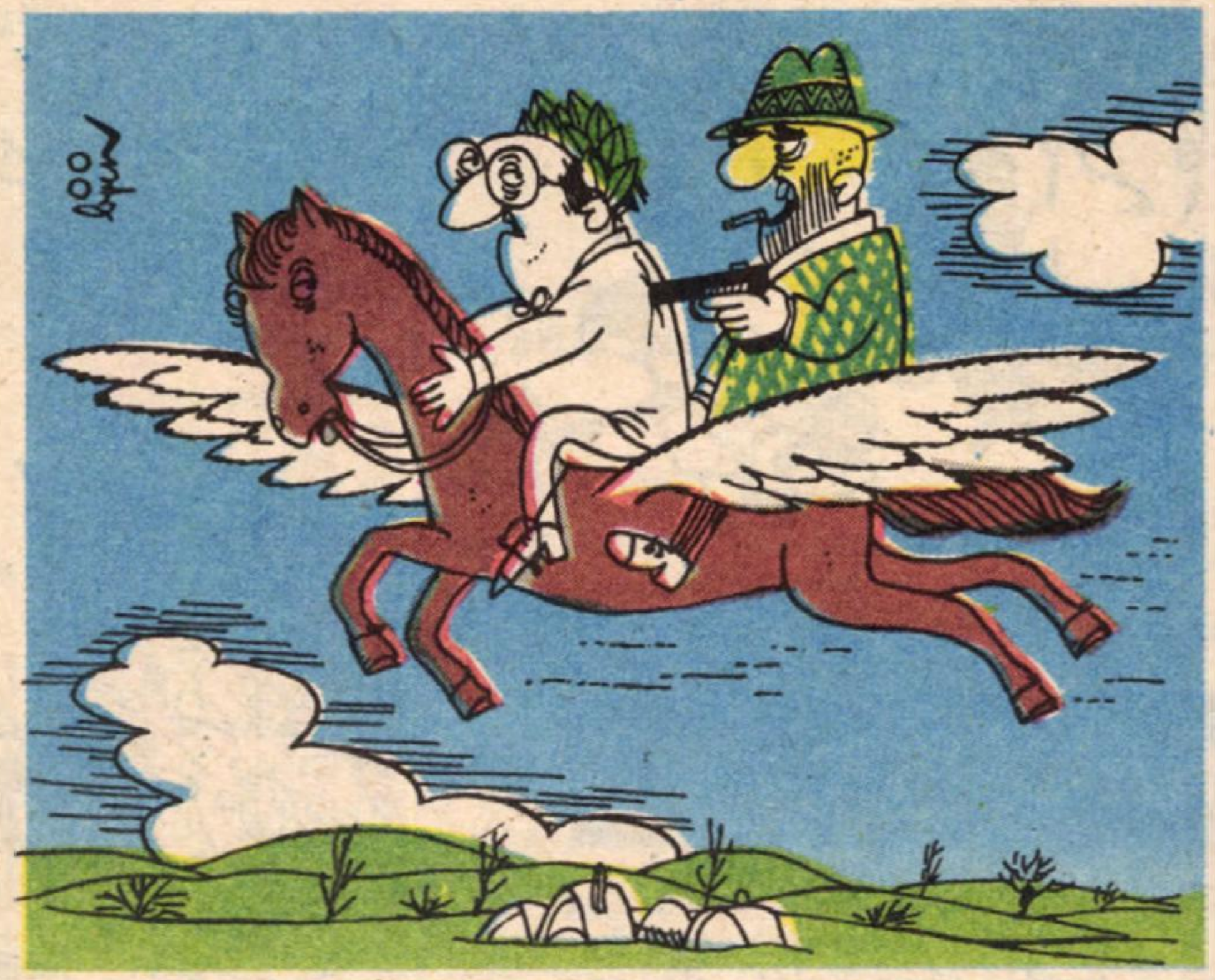

– Ellenkezés nélkül szálljon le az ügetőn!...

KEVÉS A NÉZŐ A LBDARÚGÓ MECCSEKEN

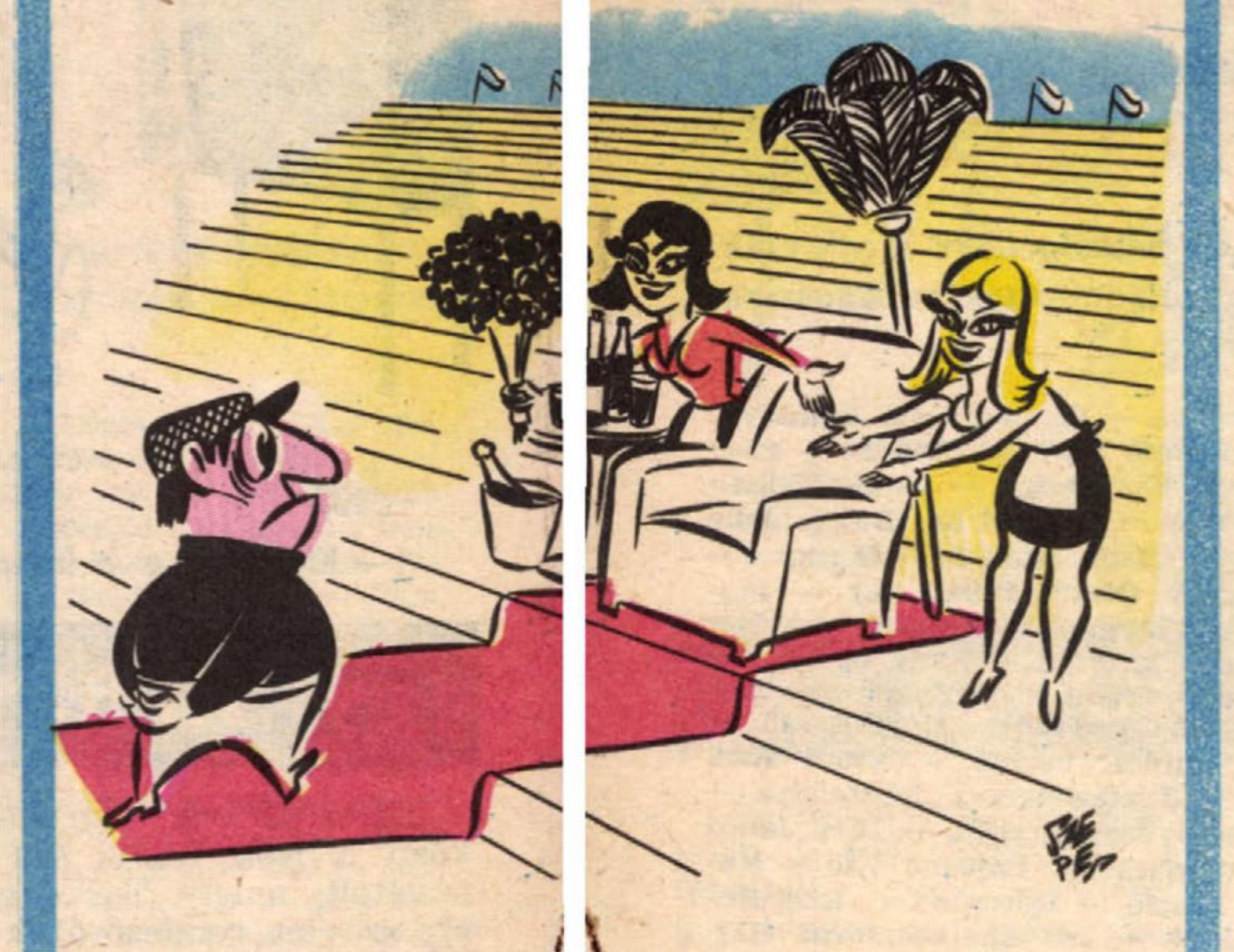

Ajánlatunk közönségszervezésre

JÓL IDOMÍTOTT ÜGYFÉL

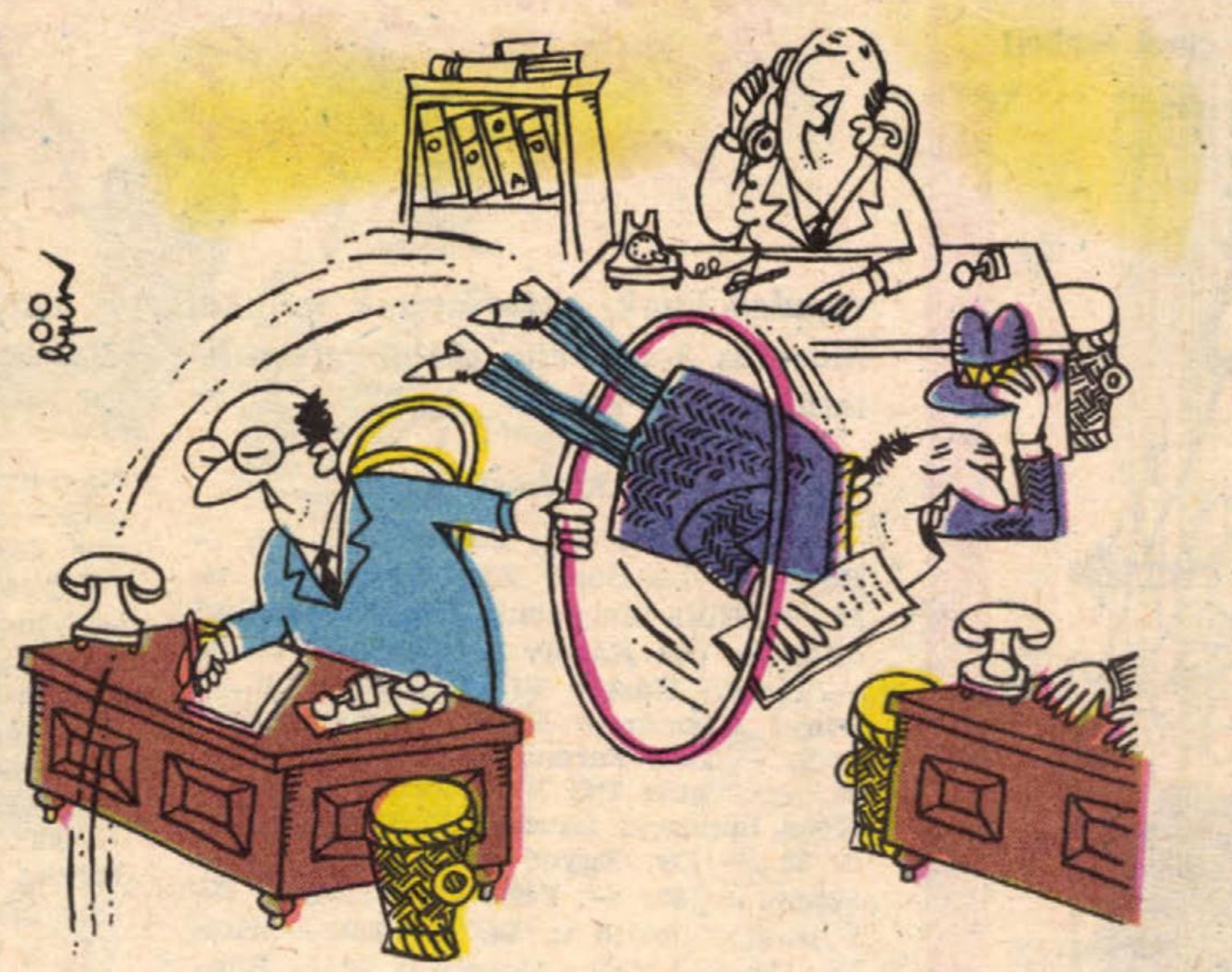

KEVÉS A MUNKAERŐ

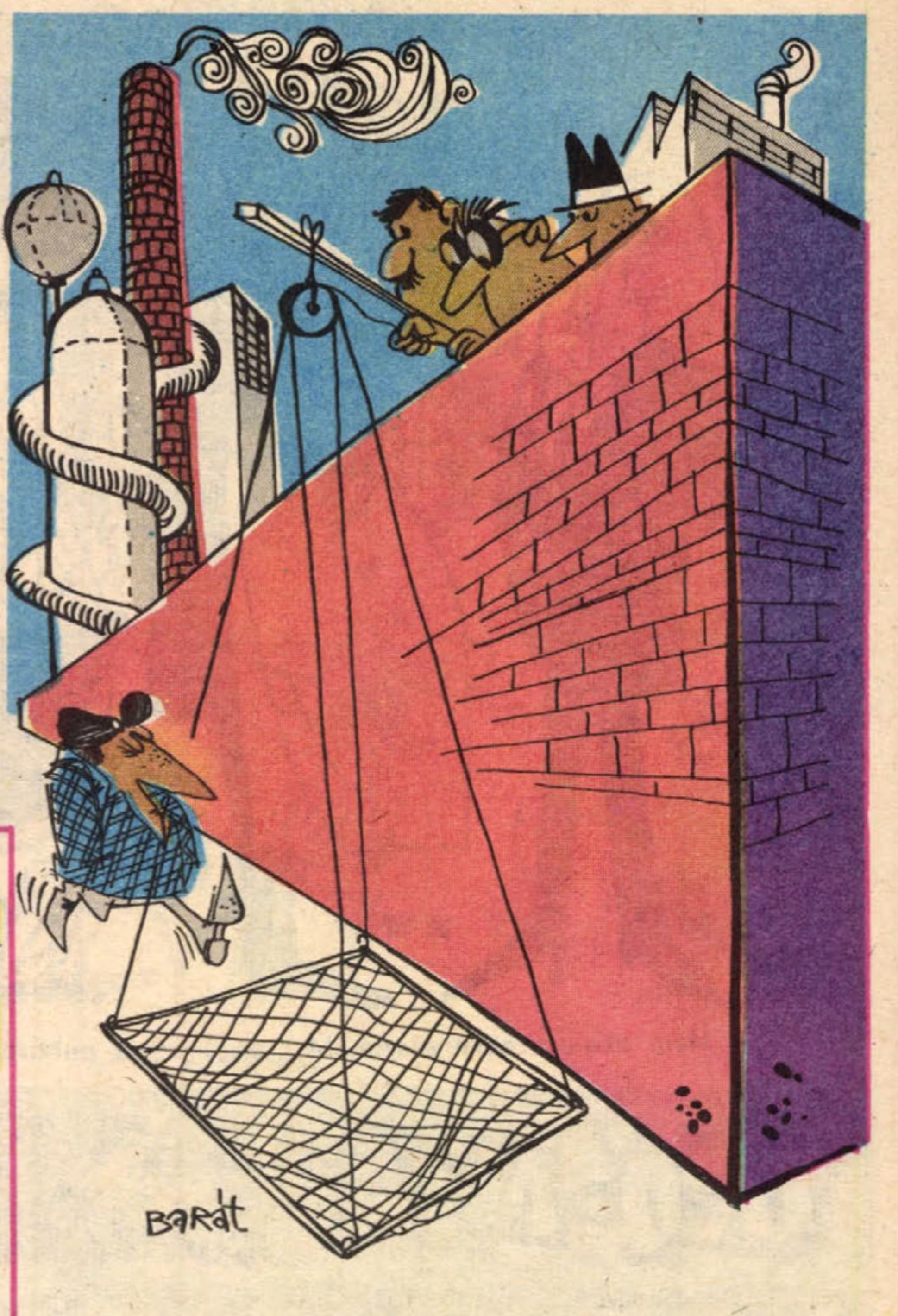

PÁLYAALKALMASSÁGI VIZSGA

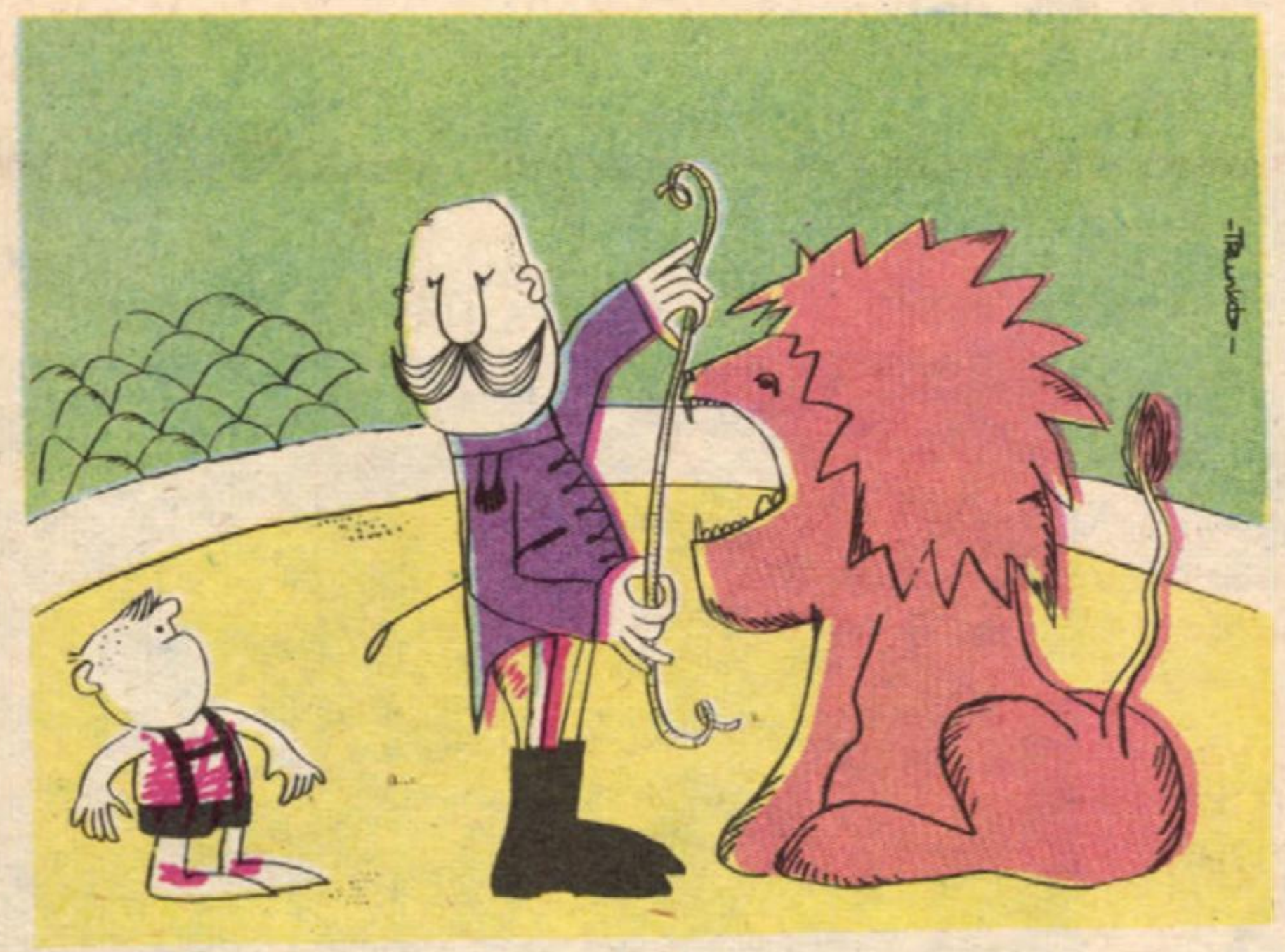

OTP-KÖLCSÖN

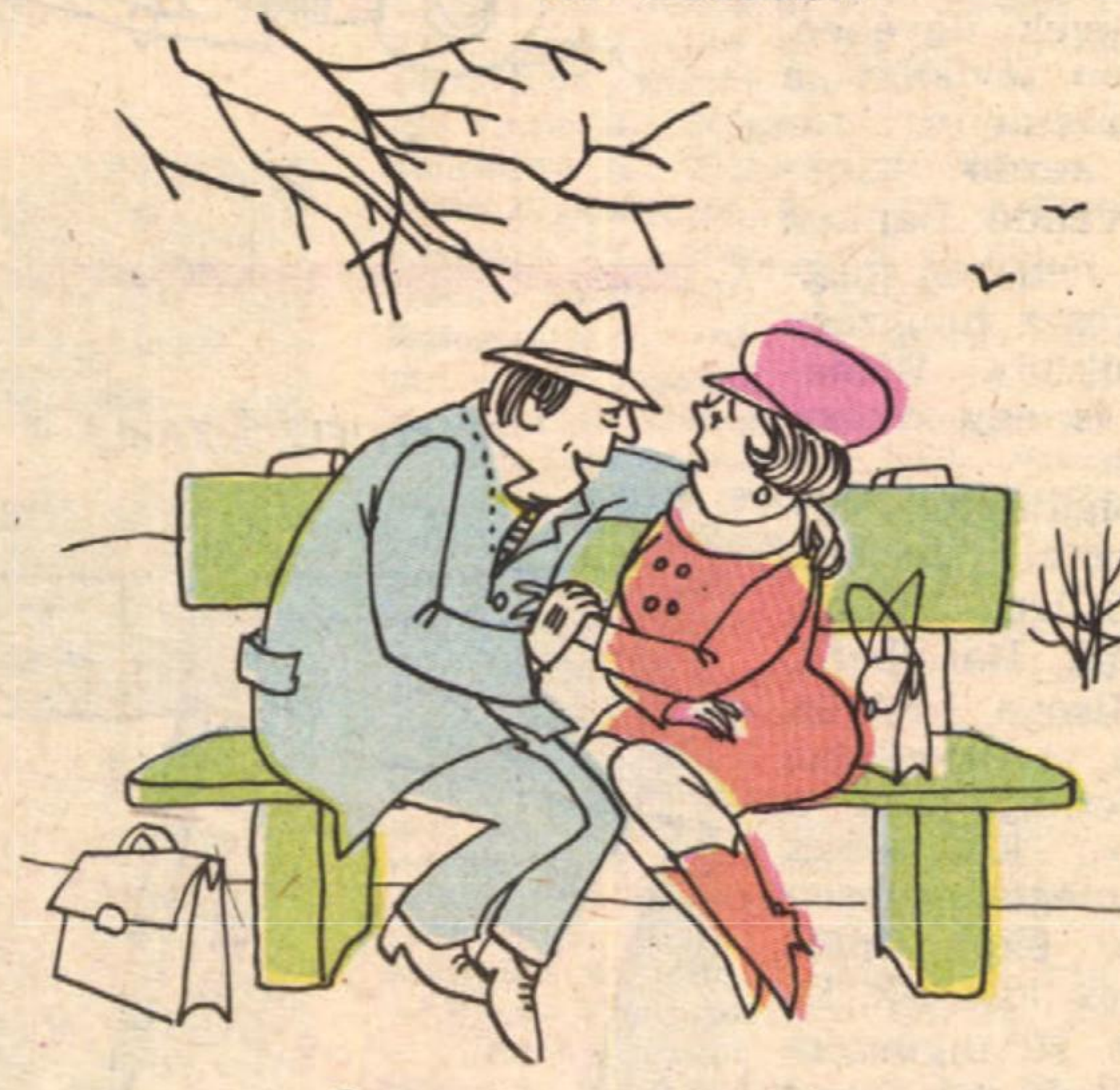

– Szeretném megkérni a kezesemnek.

# Jogos sértődöttség

*A mai napon végre megtudtam a kegyetlen valóságot. Balogh Béla, leglelkesebb olvasóm nincs többé. Mármint hogy számomra. Pontosabban szólva: megszűnt lelkesedni irántam, mert megsértettem.*

*Mardos az önvád, de már késő... Bele kell törődnöm, hogy többé nem kiabálja felém a túloldalról lelkes gratulációját, nem fékez mellettem csikorogva öttonnás kocsijával (ugyanis sofőr), hogy fejemre zúdítsa dicshimnuszát, és nem telefonál éjfélkor felháborodotan, mert megint nem nekem ítélték az irodalmi Nobel-díjat, holott...*

*Akárhol jelent is meg akármilyen aprócska írásom, Balogh Béla tudott róla, egy-két napon belül egész biztosan elkapott és közölte velem elragadtatott véleményét.*

*Talán egy hónappal ezelőtt kezdtem érezni, hogy valami hiányzik az életemből. Néhány nap után jöttem rá, hogy nem valami hiányzik, hanem valaki. O, Balogh Béla.*

*Ma délelőtt végre sikerült elkapnom. Utána mentem a kapu alá, ahová elbujt előlem.*

*— Mi baja velem? — szegeztem mellének a kérdést.*

*— Még kérdi? Talán nem maga írta rólam, hogy járatom a motort akkor is, ha áll a kocsi?*

*— Bocsánat, de én nem magáról írtam, hanem azokról a sofőrökről, akik feleslegesen járatják a motort és evvel embertársaiknak...*

*— Mert a sofőr maga szerint nem ember, mi? — vágott közbe. — A sofőr munkája az smafu magának, tőle elvárná, hogy furton-furt csak nyomkodja az önindítót, mert az a néhány deci benzin az fontosabb...*

*A szeme villogásából, a kézmozdulataiból sejtettem, hogy nem éppen a legkedvesebb szavakat vagdossa fejemhez, de beszédét szerencsére nem értettem, mert a kapu előtt egy teherautónak járt a motorja.*

*Ezért fokozottan mardos az önvád. Milyen igaza van Balogh Bélának! Mégiscsak jó, ha járni hagyják az autó motorját.*

**Sólyom László**

TÚRISTASZÁLLÓ

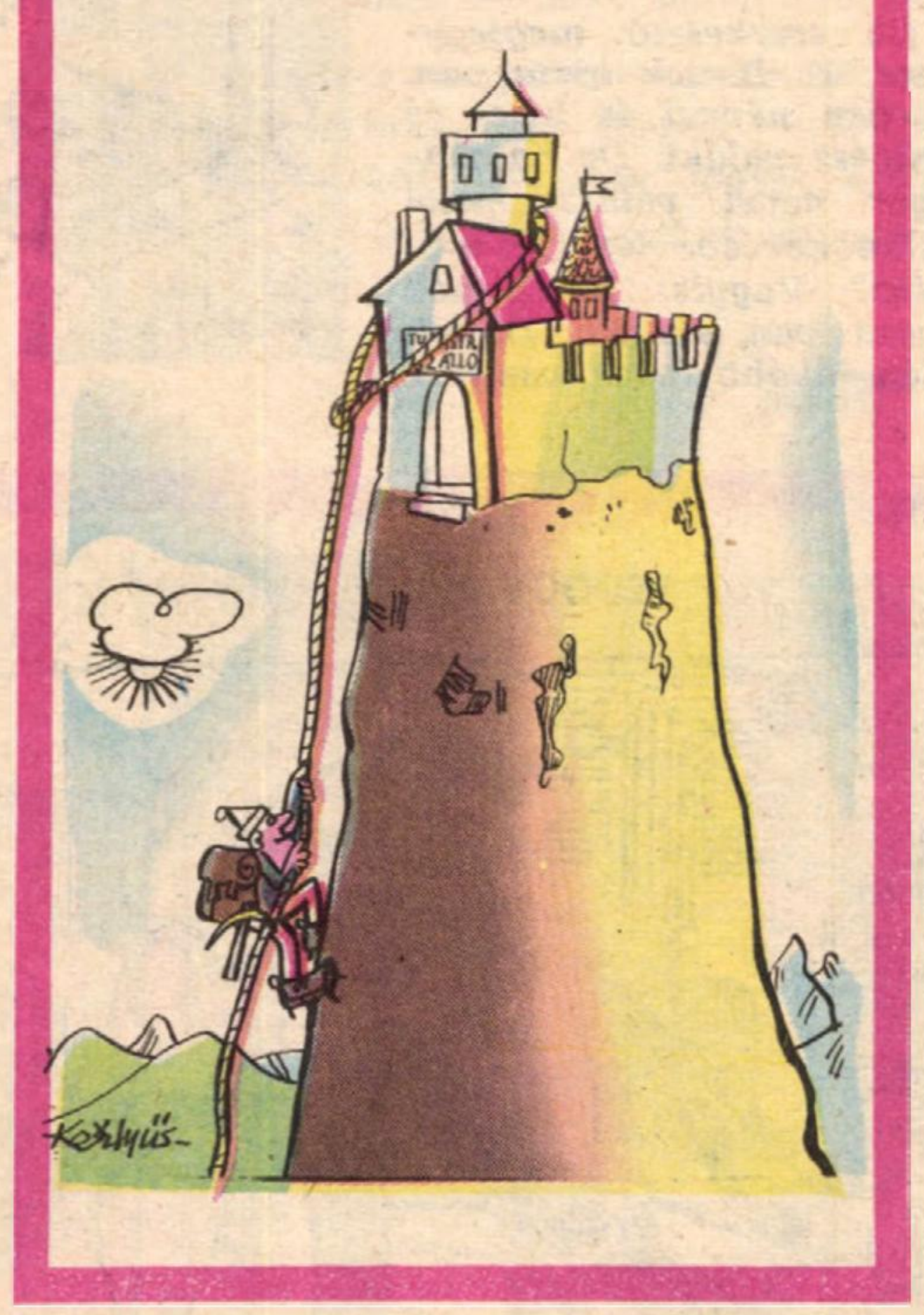

**Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.**

# DIALEKTIKUS MAGYARÁZAT

Mint tudják, éppen most van huszonharmadik évfordulója annak, hogy nem lehet überspitzet kapni. A szerkesztőségekben tíz éve kiadtál az utasítást: erről a témáról már nem lehet írni, mert az olvasónak a könyökén jön k és ettől úgysem lesz überspitz Az évforduló apropóján azonban mégis megkísérlem, hogy huszonhárom éves hiánycikkről elmélkedjem.

Nézzük ezt a bizonyos überspitzet. Kovács Jenő az überspitzfront nemzetközileg i elismert szaktekintélye 1946-ban így beszélt erről a kérdésről:

— Romokban hever az egész ország. Az újjáépítésre irányítjuk minden erőnket Eközben szinte természetes hogy nincs az országban überspitz. De a magyar dolgozók megértik ezt és egy ideig lemondanak még róla. És most megígérhetem, hogy az UNRRA-akció keretében nagy mennyiségű amerikai superspitzet kapunk...

Mondanom sem kell, hogy az igért superspitz nem érkezett meg. E helyett Kovács Jenő az Überspitz Nemzeti Vállalat igazgatója ezt mondta:

— Akinek 1951-ben az überspitz a fő problémája, az akarva, akaratlanul, az imperialisták szekerét tolja. Az überspitz a dekadens polgárság luxusa és mint ilyet, mélységesen elítéljük. Persze, meg kell mondanom, hogy lesz még überspitz a mi utcánkban! A dnyepropetrovszki kombiná Hajnal-brigádja felajánlotta hogy nagy menyiségű ocsinyspitzet küld, melynek minősége százszorosan jobb a rég überspitznél és az amerika superspitznél.

Kovács Jenő 1955-ben így nyilatkozott:

— Bevallhatjuk nyíltan nincs überspitz. Helytelen iparpolitikánk következtében nem vettük tekintetbe a dolgozók jogos überspitz igényét Ezen a helyen önkritikusan kijelentem, hogy a nemrégiben átszervezett Überspitz Trösz elsődleges feladatának tekinti, hogy felszámolja ezt az égető problémát.

Ugyanezen Kovács Jenő 1956 októberében a Hősök terén így szónokolt:

— Abban, hogy ide jutottunk, nagy szerepe volt annak is, hogy megvontuk a magyar dolgozóktól az überspitzet. Én innen kiáltom a világnak: nem tűrjük tovább, hogy ne legyen überspitz! Egy emberként követeljük: Überspitzet a magyarnak!

1957 decemberében, Kiss Béla, az Überspitz Kereskedelmi Központ újonnan kinevezett igazgatója, így nyilatkozott:

— Nem próbálunk mellébeszélni. A magyar dolgozók megértik: az elmúlt évek hibáinak következménye, hogy ma sem jut überspitz dolgozóinknak. Megígérhetem, hogy hamarosan felszámoljuk a múlt ezen örökségét...

Teltek az évek, de a várvavárt überspitz nem jelent meg a piacon. Egy Kovács Jenő nevű maszek kisiparos — akinek neve valahonnan ismerősen cseng — elárasztotta a bazárokat a Kovács-féle superüberspitzcel, amiről azonban hamarosan kiderült, hogy kilopták belőle a spitzet és nem volt sem über, sem super.

A csendet 1968-ban Nagy Zoltán törte meg, aki kijelentette:

— A régi mechanizmus rendszerében nem találtuk meg a módját, hogy megfelelő minőségű überspitzcel elégítsük ki a fogyasztók igényeit. Csak az új irányítási rendszerben válik lehetségessé ez.

Überspitz — mint tudják — egyelőre még nincsen. Így az évforduló alkalmából megkerestem Fekete Jánost, az Egyesült Überspitz Művek igazgatóját, és feltettem neki a kérdést:

— Mivel magyarázza, hogy a mai napig sincsen megfelelő minőségű és elegendő überspitzünk?

Fekete elgondolkozott, összeráncolta a homlokát és azt mondta:

— Csak!

**Ősz Ferenc**

SZERZŐI FILM KÉSZÜL

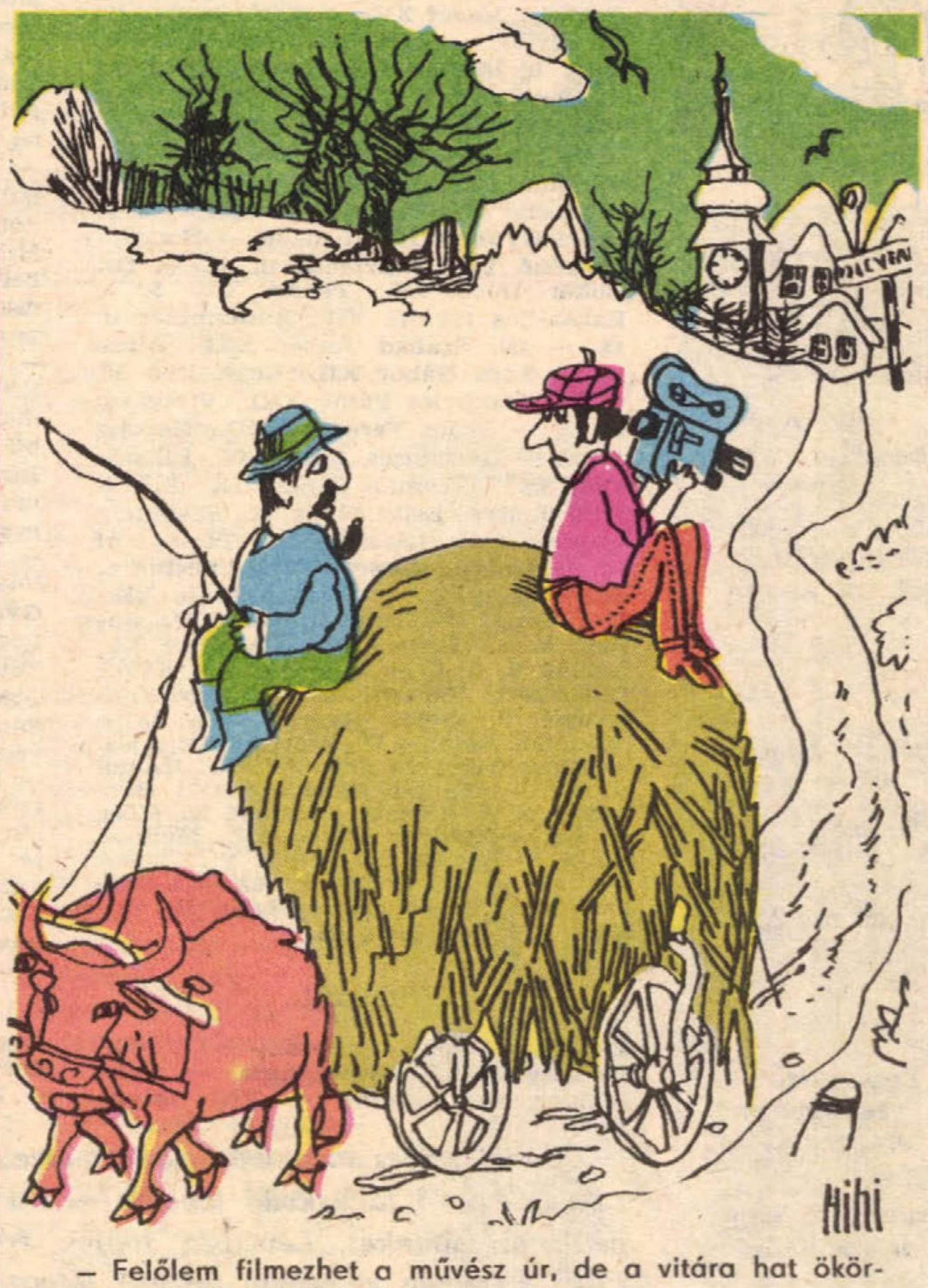

– Felőlem filmezhet a művész úr, de a vitára hat ökörrel sem tudnak elhúzni.

SZENVEDÉLYES HORGÁSZ

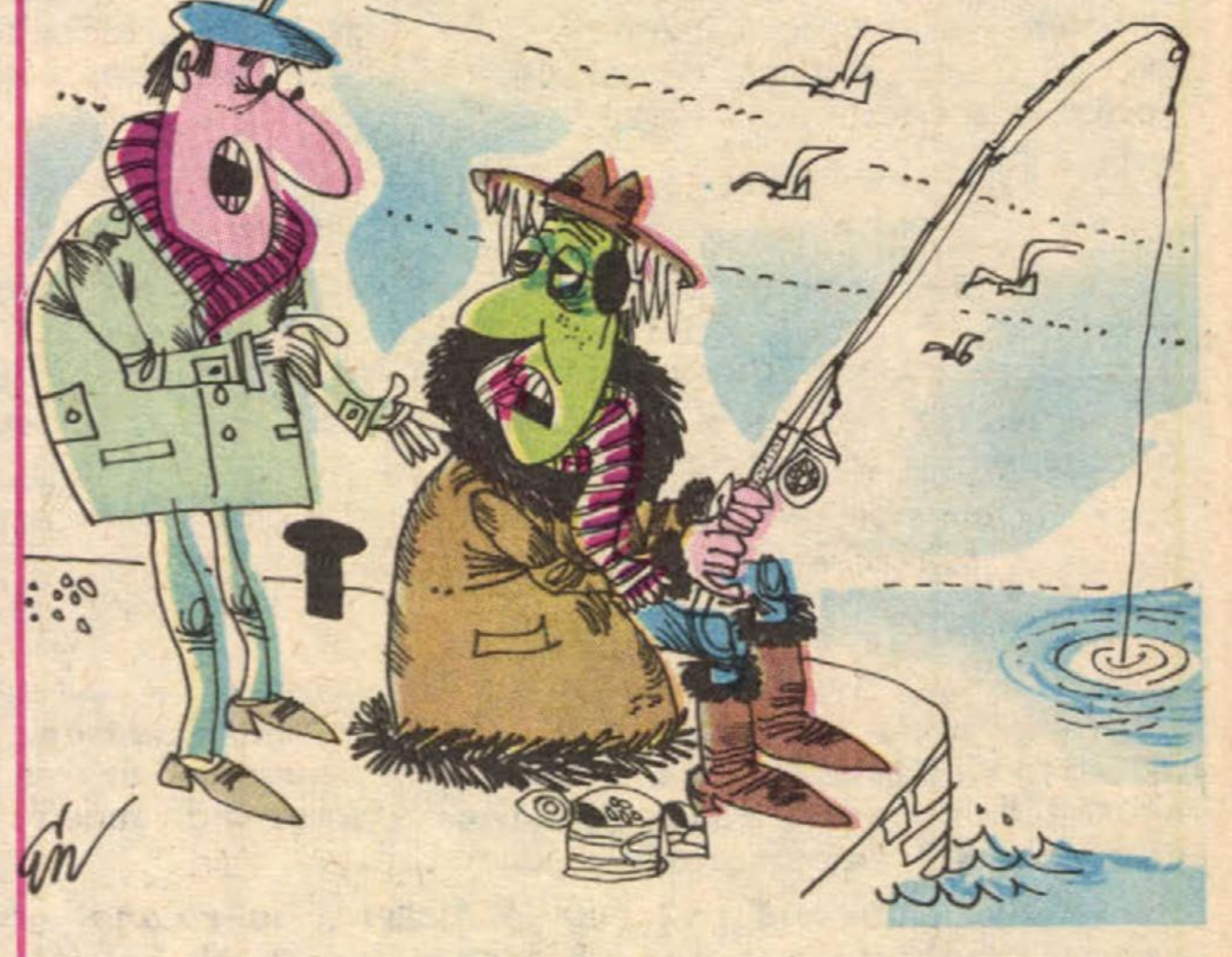

– Ilyen hidegben horgászik?
– Sajnos, a feleségem csak a Mirelite halat szereti!...

NYUGDÍJBAN

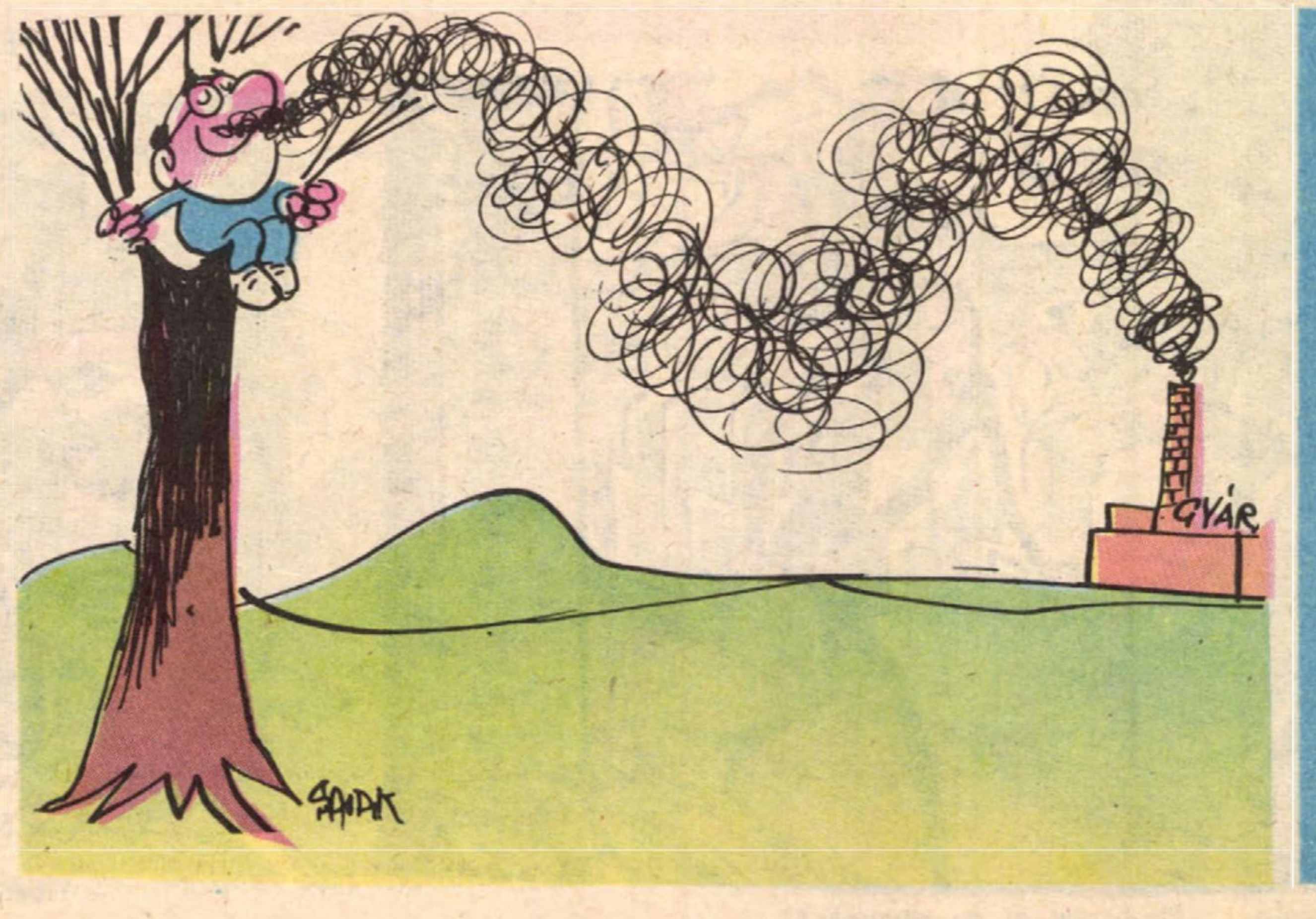

## A MEGMENTETT KISKUTYA

Mexikóról keveset hallottunk az olimpia óta, de ez a kis történet talán megérdemli a figyelmet:

Az egyik mexikóvárosi nagy gyár igazgatósága levelet kapott egy Ruben Mercado nevű kisfiútól. A rendkívüli komolysággal megfogalmazott levél szerint drámai események történtek a Mercado-családban. A gyerek kiskutyája (neve a gyerek szerint: Caroline Mercado) megette a papa fizetési csekkjének felét. A papa agyon akarja ütni a kiskutyát. A gyerek, aki a levélhez mellékelte a szétrágott csekk megmaradt részét, arra kérte a gyár igazgatóságát, hogy küldjenek új csekket, különben a kutya életéért nem felelhet.

Kapott új csekket, s azóta boldogan él Rubén, Caroline és a papa is.

A SZAKÁCS

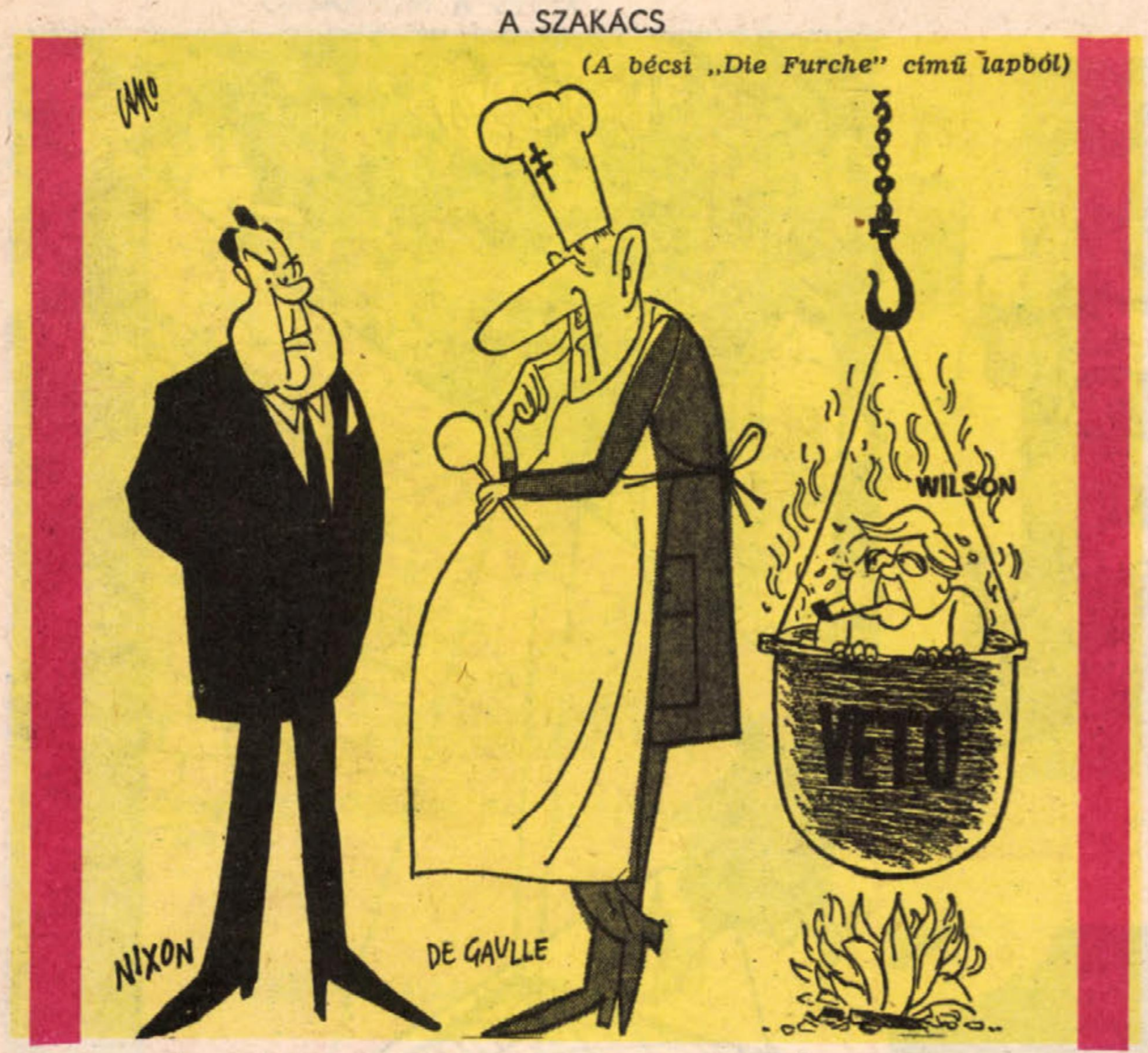

– Nem akarom bekebelezni, Mr. Nixon, csak puhára főzöm . . .

## IRÓ-NIA

G. B. Shaw egyszer interjút adott egy londoni újságírónak. A riporter arra kérte a világhírű írót és gúnyolódót, hogy beszéljen valamit a fiatalságáról. Shaw így válaszolt:

— Nem ismerek fiatalságot és öregséget. En harmincöt éve semmit sem változtam, külsőmben sem, legfeljebb a színek cserélődtek: azelőtt fehér volt az arcom és vörös a szakállam, most az arcom vörös és a szakállam fehér . . .

*

*Molnár Ferenc egyszer egy színpadi kiadó társaságában végignézett egy háromfelvonásos vígjátékot, amely mindkettőjüket meglehetősen untatta. Előadás után így szólt a kiadó:*

*— Na, ami ebben a három felvonásban van, abból egy tehetséges író egyetlen viccet csinált volna.*

*— Ugy van, — folytatta Molnár Ferenc — és azt se mesélte volna el senkinek.*

*

*Roda Rodával történt egy Pen Club kongresszuson. Egy külföldi író szegődött melléje, egy rettentően unalmas úr, aki sehogysem akart lemenni Roda Roda nyakáról. Amikor már másfél órája kínlódott vele, azt mondja Roda Roda:*

*— Tudja, nekem van egy jó viccem. Ha valahol összejövök egy unalmas emberrel és az megkérdezi tőlem, hogy hol lakom, azt mondom neki: Buenos Airesben, harmadik emelet 27.*

*— Ha-ha-ha, — kacagott az író — és a valóságban hol lakik maga?*

*— Én? — felelte Roda Roda. — Buenos Airesben, harmadik emelet 27.*

NÉZŐTÉREN

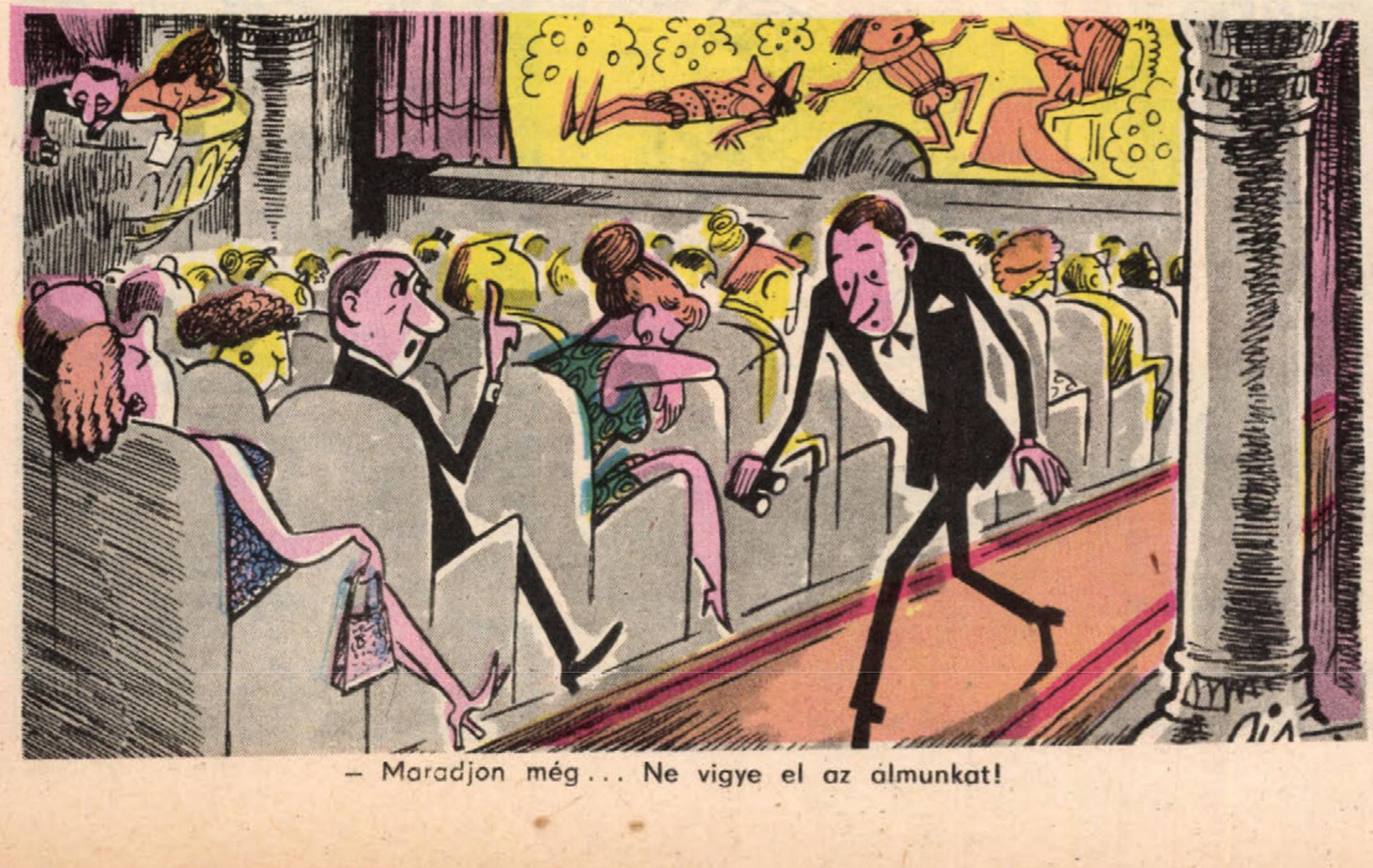

– Maradjon még . . . Ne vigye el az álmunkat!

## Köszönetet mondunk

***mindazoknak, akik lapunk munkatársát baráti beszélgetésre meghívták! Március 3-án délig alább felsorolt barátaink nyilvánították vendégszeretetüket:***

### Budapestről:

**Jutasi Andor VI., Eötvös utca 19. — Ralvolya Lászlóné XI., Kalotaszeg u. 14. — Kuta Ferencné III., Viharhegyi dűlő. — Uri Károly X., Harmat u. 72. — Vizvári Károly VI., Délibáb u. 21. — Irinyi Kálmánné XIII., Mosoly u. 36. I. 7. — Leil Ferenc XIII., Szabolcs u. 39. — Téglás Pál VI., Eötvös u. 38. — Kósa Somogyi István XI., Szakasits Á. u. 23. — Dr. Egyed Béla XIII., Victor Hugo u. 32. — Fehérvári László IV. Újpest, Kossuth u. 54. 492—260. — Keller Jánosné XIII., Mosoly u. 19. — Bánréti Zoltán VII., Damjanich u. 42. — Márkus József XIV., Szenttamás u. 14. — Sári Ferencné XIX., Csokonai u. 58. Dániel Lilly IX., Szamuely u. 37/a. — Gattyón József XVI., Rákosszentmihály, Ida u. 51. — Éger Sándorné VII., Dohány u. 16—18. — Szentgyörgyi Lóránt I., Hunyadi János út 9. — Nemes Tibor VIII., Makarenko u. 20. — Ifj. Sághy Benő XVI., Rsztm. Baross u. 14. — Besze Imre II., Tölgyfa u. 4. — Örkényi Sándorné II., Pasaréti út 155. — Haraszti Gyuláné II., Fő u. 75. — Horváth Endréné VI., Nagymező u. 43. — Dr. Bokor Imre VII., Tanács krt. 5. — Baksa-Sós Gy.-né VII., Rottenbiller u. 35. — Ifj. Szabad József XXI., Attila u. 28. Tóth Gábor XII., Rege út 8—10. — Dr. Jutkovics Pálné XIII., Visegrádi u. 15. — Szűcs Ferencné VII., Kertész u. 50. — Gerhauser József XI., Bikszádi u. 9/a. — Komlós Sándor IX., Epreserdő u. 38. — Lelki János IX., Szamuely u. 9. — Batta Lászlóné XI., Tétényi út 30. — Gulyás József XVIII. Pestimre, Bogomér u. 50. — Dieber Gyula VII., Murányi u. 36. Szepesi Andor IV., József A. u. 19. — Rózsa Mártonné XI., Bartók B. út 9. — Csik Gáborné XVII., Rákoskert, Bodonyi u. 21. Gábor Ferencné V., Fejér György utca 4. — Münnich Antalné II., Mártírok útja 5/a. — Biczó Tibor és neje XX. Pe. Csoma u. 6/b. — Berger Sándorné IX., Börzsöny u. 7. — Szabó Lászlóné X., Kőér u. 3/d. — Sándor Endre XII., Melinda út 14. — Dr. Hevesi Ferenc V., Tanács krt. 26. — Dr. Bende István VII., Tanács krt. 3/a. — Lőrincze Lajos II., Szilágyi Erzsébet fasor 25.**

### Vidékről:

**Zsille Zsigmond Oroszlány — Tomasovszky S.-né Nyíregyháza — Teke Sándor Nemesgulács — Kiss István Nagykanizsa — Veresegyházi Antal Vecsés — Szántó Imre Szentendre — Csupor Géza Köröshegy — Szujó Zoltán Nagybátony — Kenyér Ildi Balatonlelle — Vincze Csaba Komló — Mucsa József Egyek (Hajdú-Bihar m.) — Marosszéky Zoltánné Salgótarján — Nemes János Miskolc — Radvánszky István Vác — Tivolt Ernő Zalaegerszeg — Máté László Erdőkürt (Nógrád m.) — Juhász Imréné Vecsés — Vidra Elek Bicske — Diétásnővérek Mátraháza — Horváth György Szeged — Illés János Vác — Badacsonyi Lajosné Vác — Kaborzán László — Görcsöny — Kiss Rózsa Csibrák — Barbócz Sándorné Hajdúszoboszló — Petróczi István Budaőrs — Dr. Geszti Miklósné Kiskunmajsa — Molnár Sándor Abony — Keller Miklósné Salgótarján — Risai László Kalocsa — Végh Lajos Debrecen — Baranyi Sándor Hajdúszoboszló — Rátky Alfrédné Dunakeszi — Szentpéteri Zoltánné Kiskőrös — Török Béla Szekszárd — Takács Péter Tatabánya — Kimmel István Taszár — Göröndő Miklós Monor — Hartmann ikrek Pécs — Komlósi Mihályné Orosháza — Poór Ferenc Tengelic — Kiss Gyuláné Szeged — Karderák István Nyíregyháza — Nagy Dezső Siófok — Tihor Gábor Nyíregyháza — Tóth Józsefné Kisszékely — Forintos Ernő Győr — Tóth Istvánné Zalaszentmárton — Hitter Henrik Hidas — Szabó József Uzsa — Szabó Ferenc Üllő — Bíró Gyuláné Érdliget — Adorján Domonkos Sopron — Dobos Lászlóné Jánoshalma — Takács Ferenc Pusztavám — Szabó Emilné Pécs — Szentkirályi Jolán Százhalombatta — Sinkó Ferenc Győr — Busa Gábor Kiskunhalas — Pozsár János Gödöllő — Czuczor Ernő Tatabánya — Pető József Mohács — Orbánfalvi Zoltán Kőszeg — Rajzó Sándor Miskolc — Telder János Kővágószőllős — Tóth Istvánné Enying — Menkő János Szolnok — Jaksa Dezsőné Páty — Nagy Endre Kozármisleny — Oroszlán János Vasvár — Májer József Tatabánya, III. — Lankó István Derekegyháza — Tóth István Szeged — Fehér Károly Szeged — Molnár István Padragkút — Vásárhelyi György Baja — Palócz Sándor Nagybaracska — Dr. Kovács Imre Győr — Dr. Maria Kaufmann Bécs — Liktor Bálint Vág — Dobra Sándor Békéscsaba — Id. Hajdu Lajos Tiszasas.**

***Ennyi szíves meghívásnak természetesen nem tehetünk eleget, de a rokonszenvről tanúskodó levelek — mi tagadás! — ugyancsak legyezgetik hiúságunkat. Levélben fogjuk értesíteni azokat, akiket felkeresünk, s egyben javaslatot teszünk látogatásunk időpontjára vonatkozóan.***

*A SZERKESZTŐSÉG*

PESTI BANKRABLÁS

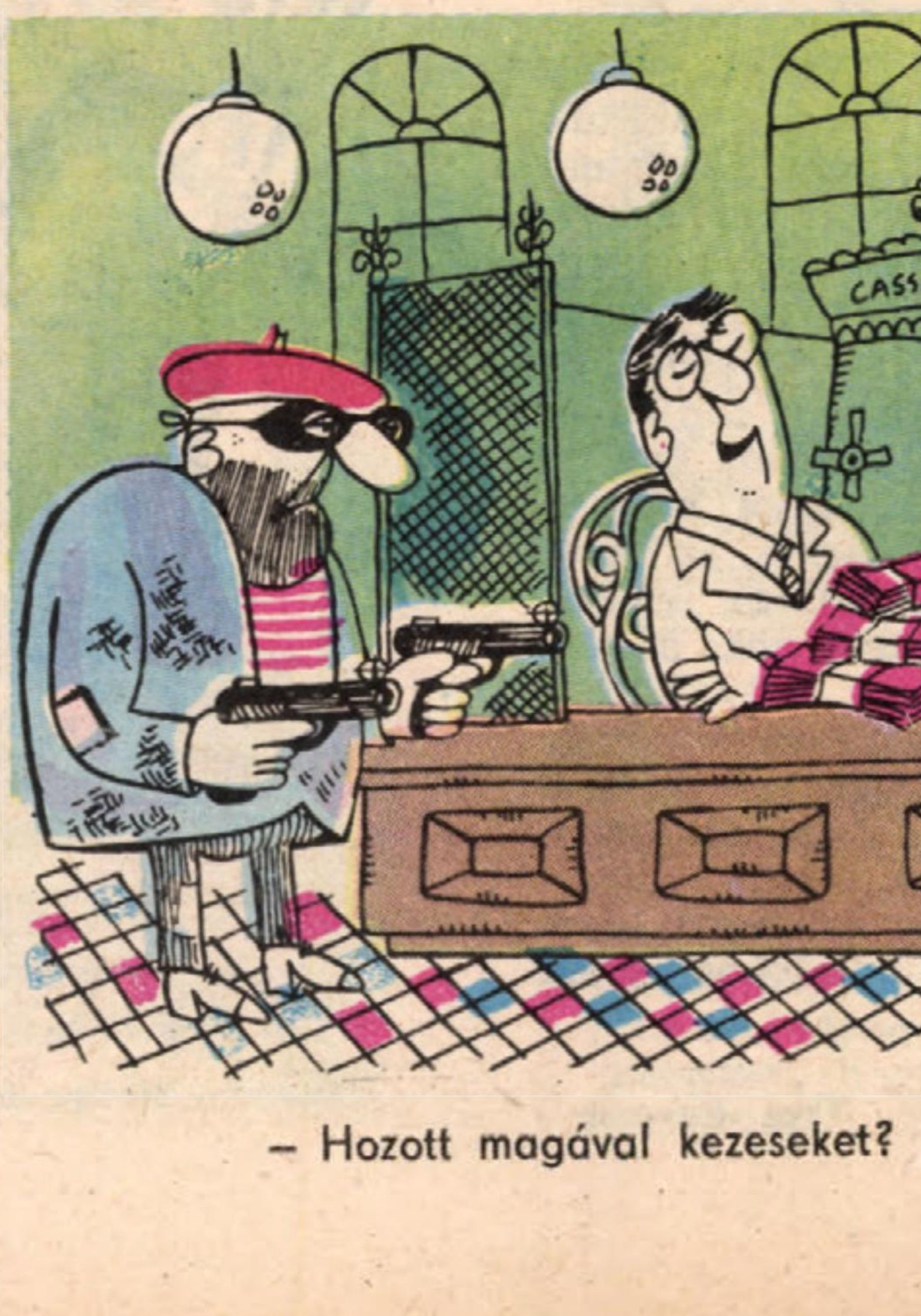

– Hozott magával kezeseket?

# műterem

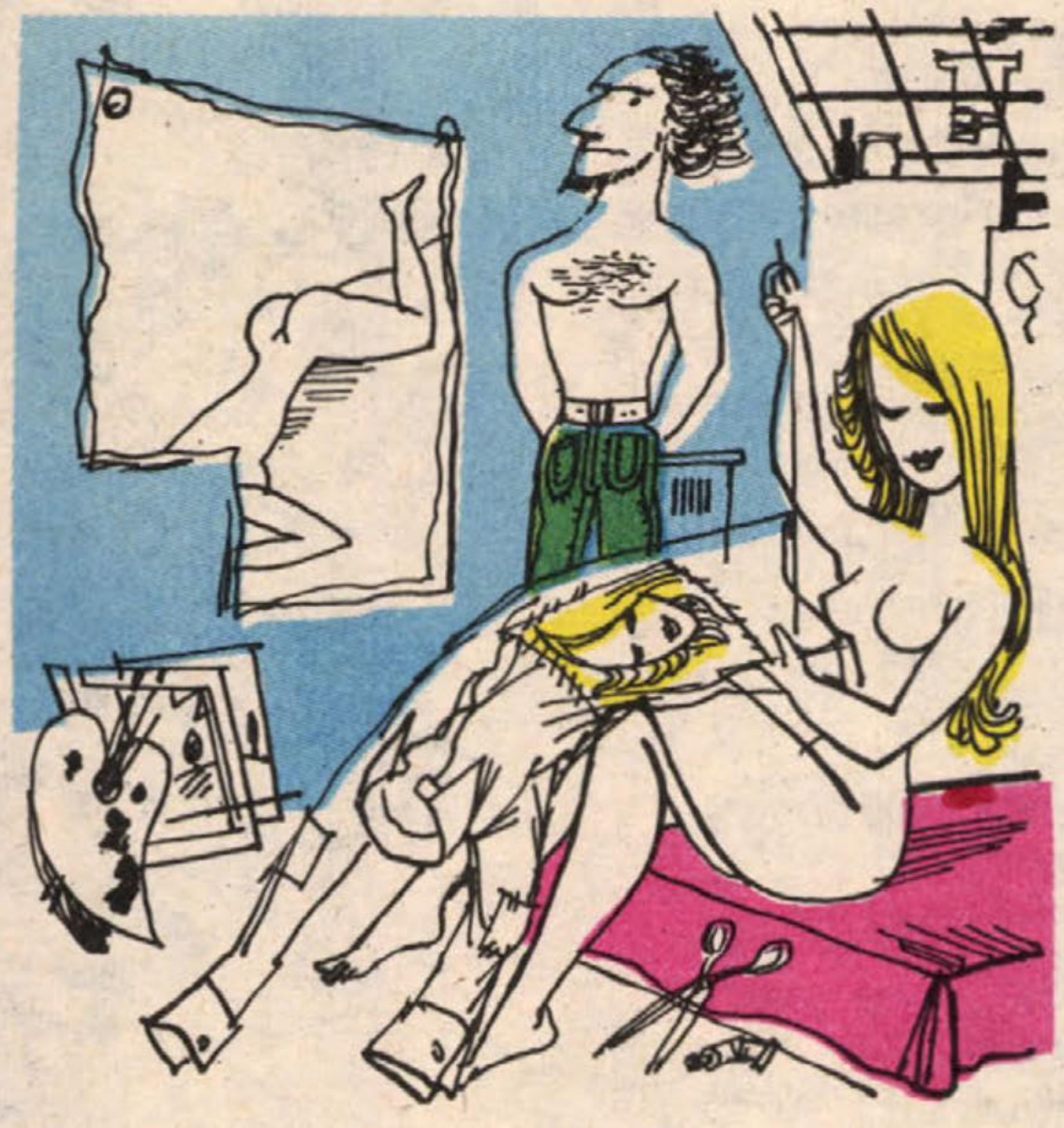

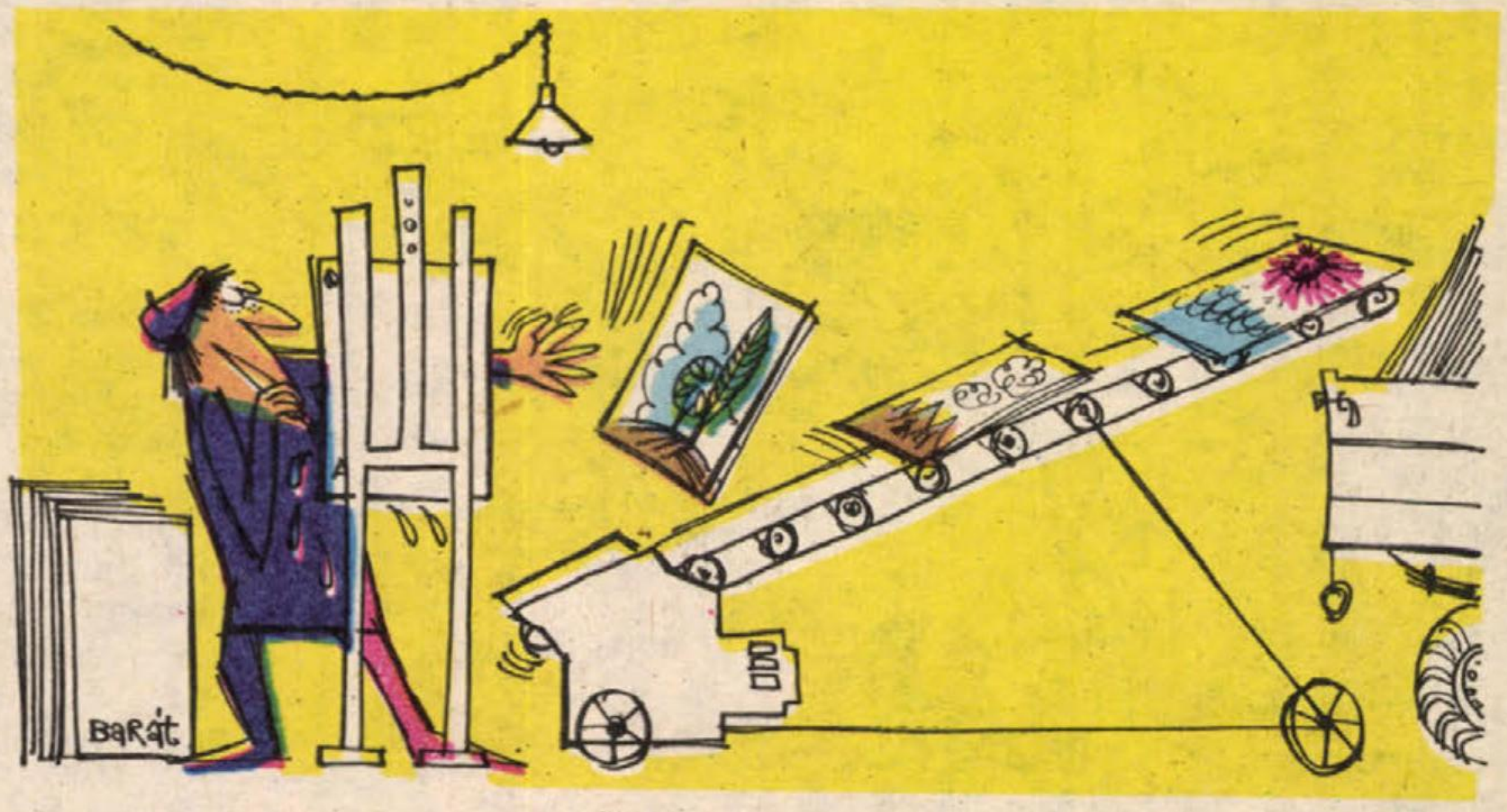

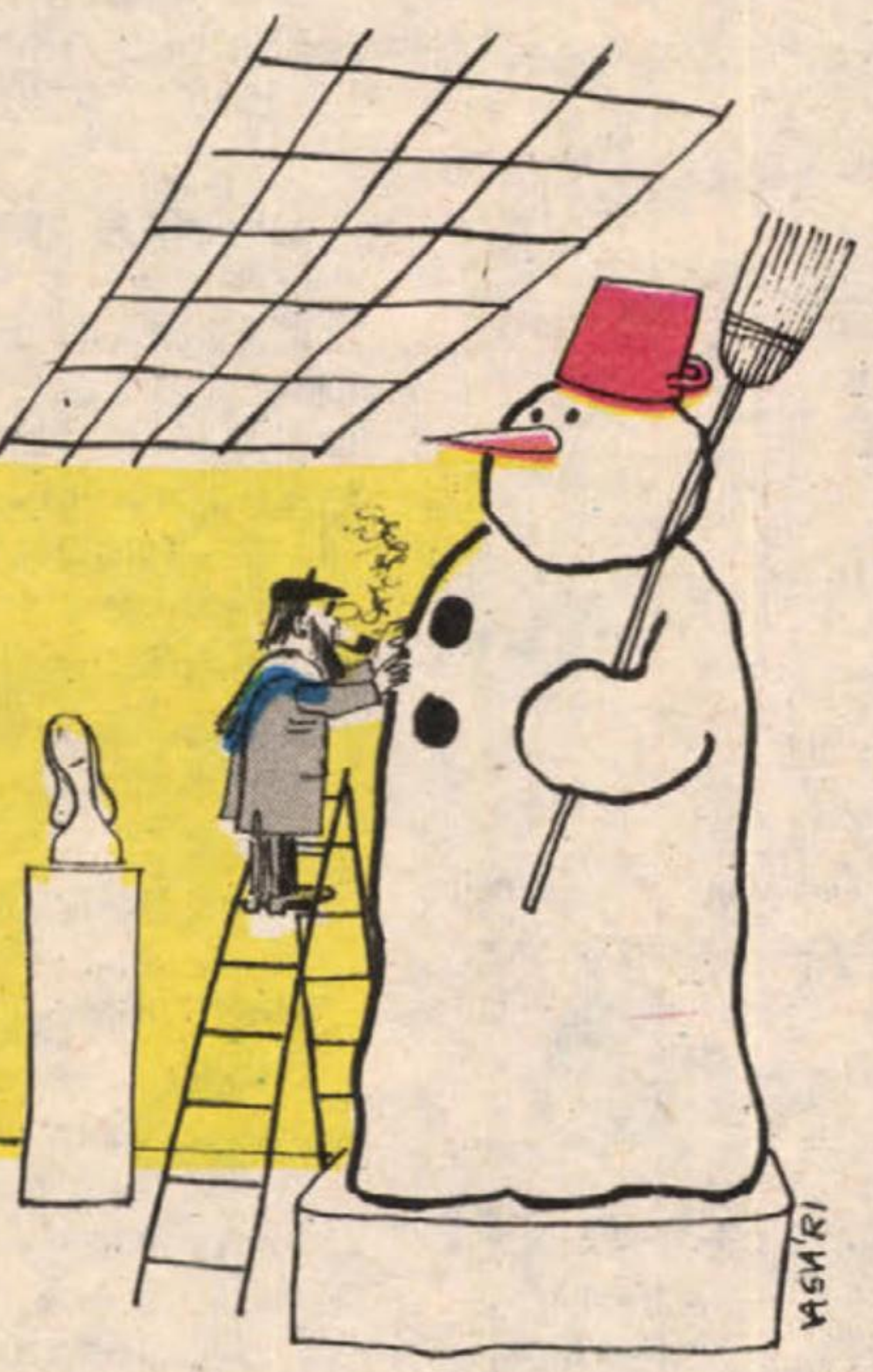

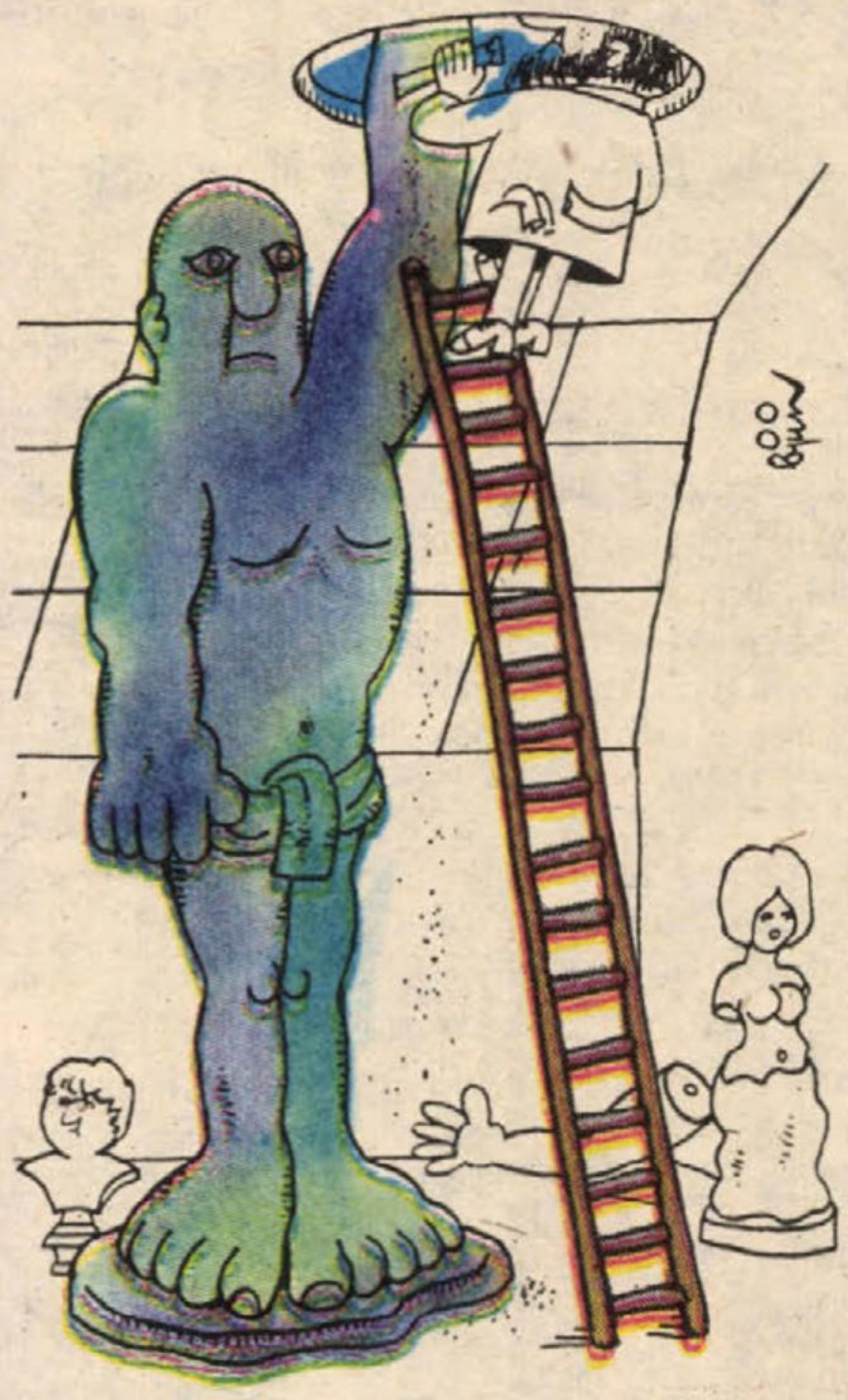

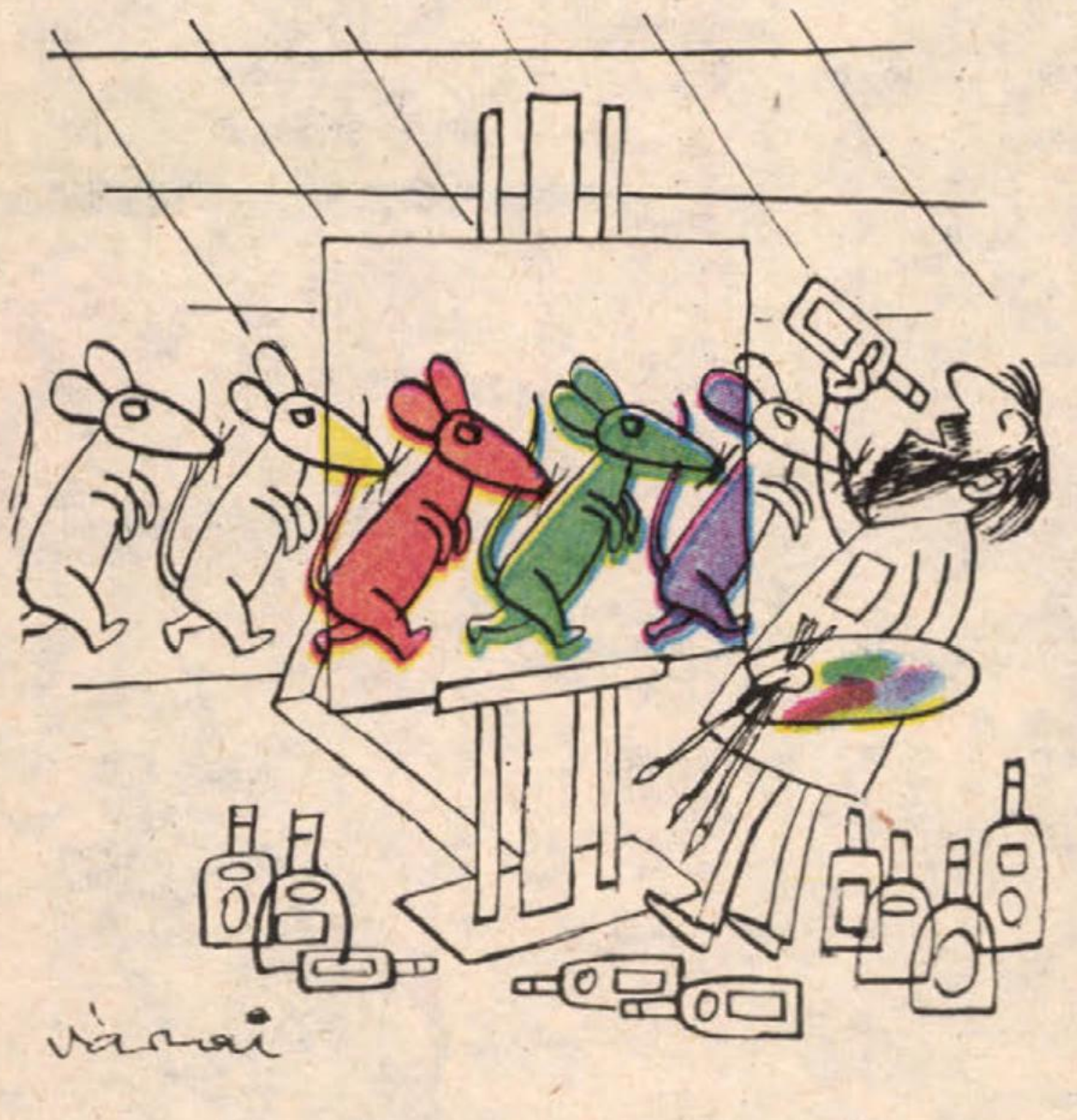

SZÜR-SZABÓ, BARÁT,
VÁRNAI, VASVÁRI,
BALÁZS-PIRI, SAJDIK,
PUSZTAI

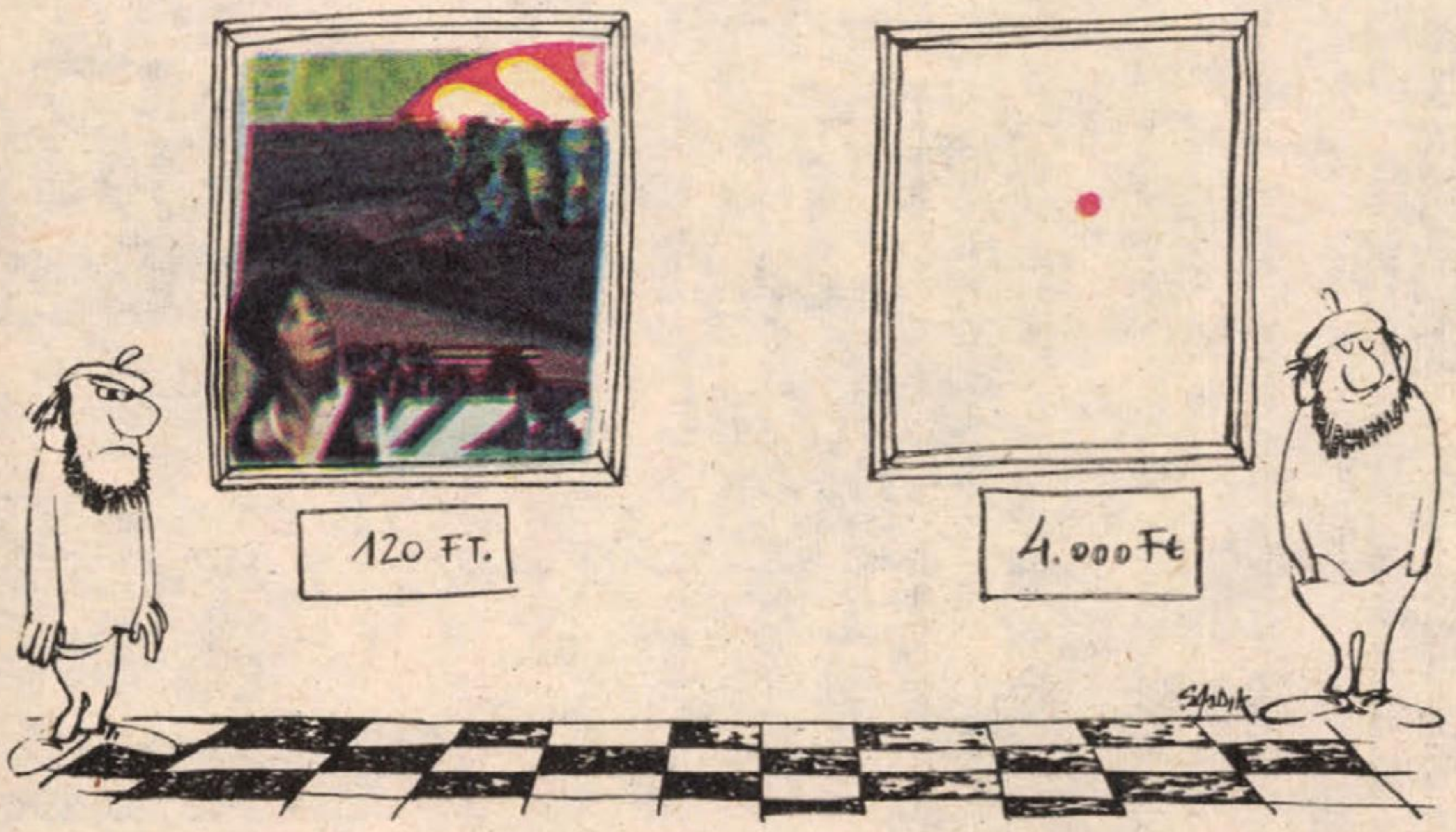
120 FT.
4.000 Ft
SAJDIK

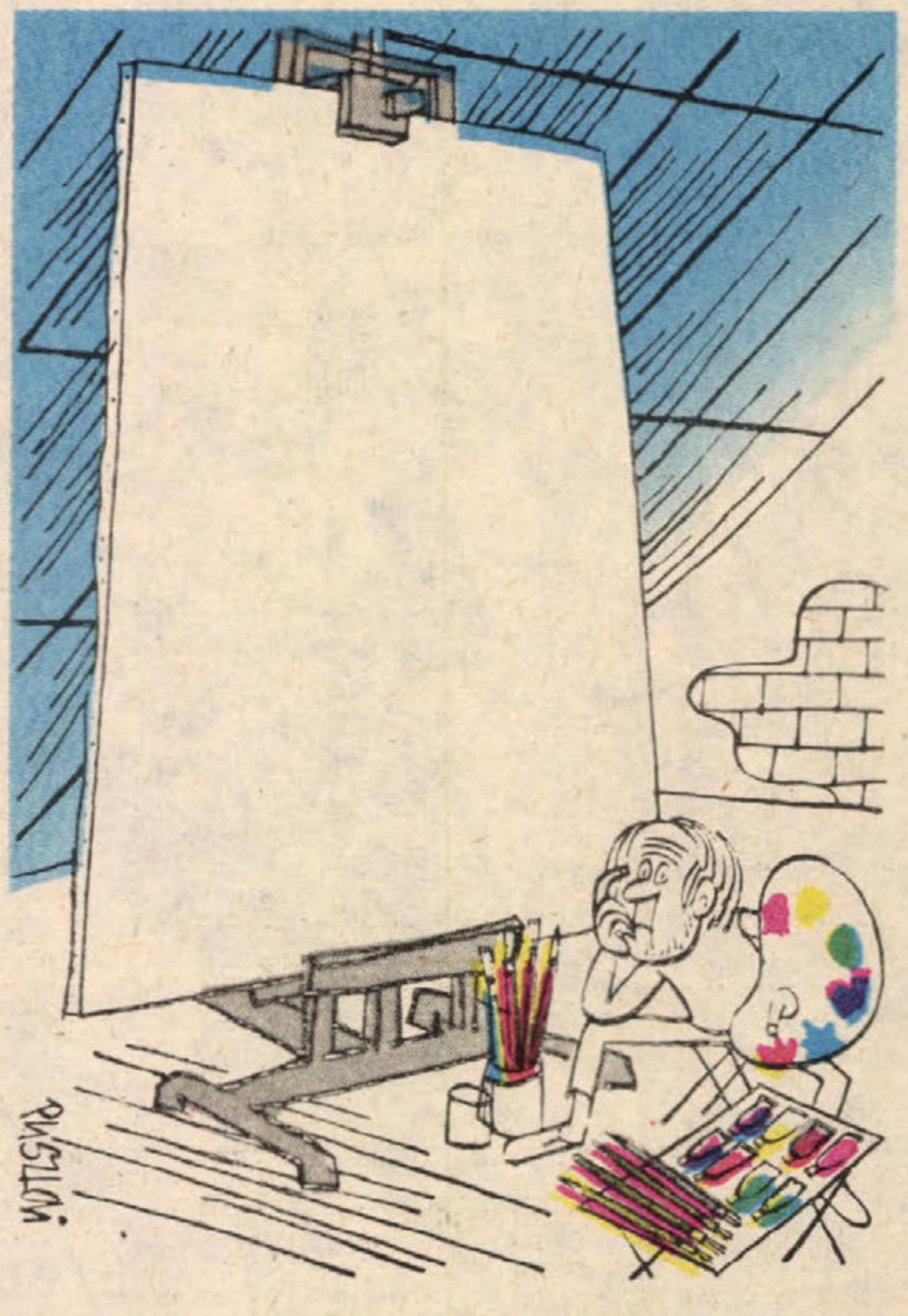

SÚLYOS ESET

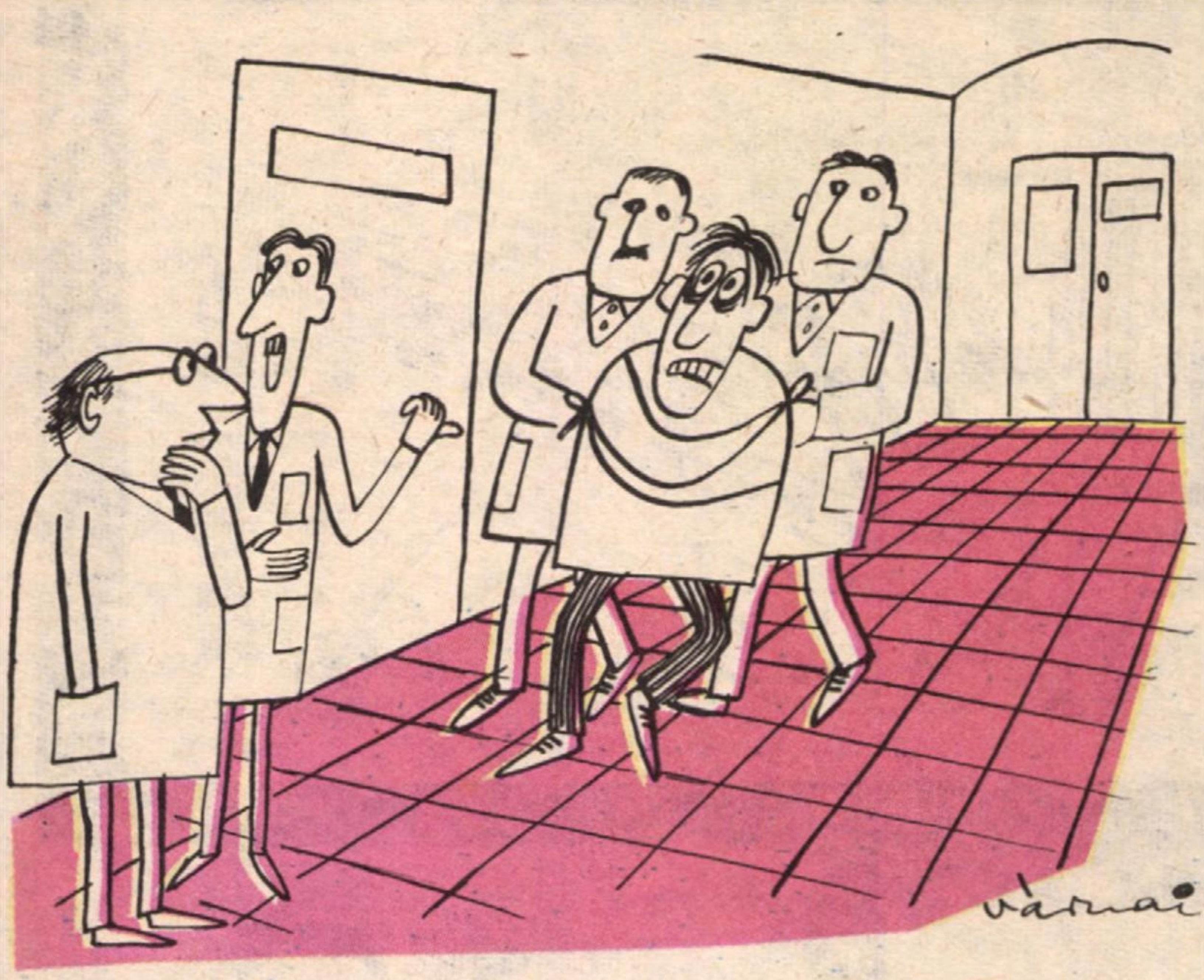

– Telefonon akart taxit rendelni a szerencsétlen...

### A SZÍNÉSZ ÉS SZEREPE

**Barbra Streisand és Yves Montand játssza egy új amerikai film főszerepét. A film többek között arról nevezetes, hogy játszik benne egy német színész, akinek a neve hosszabb, mint a szerepe.**

**A színész neve (elnézést, szedő szaktársak): Fritz Krankenscheiligyanstadhein.**

**Szerepének a szövege a következő:**

**– Bocsánat!**

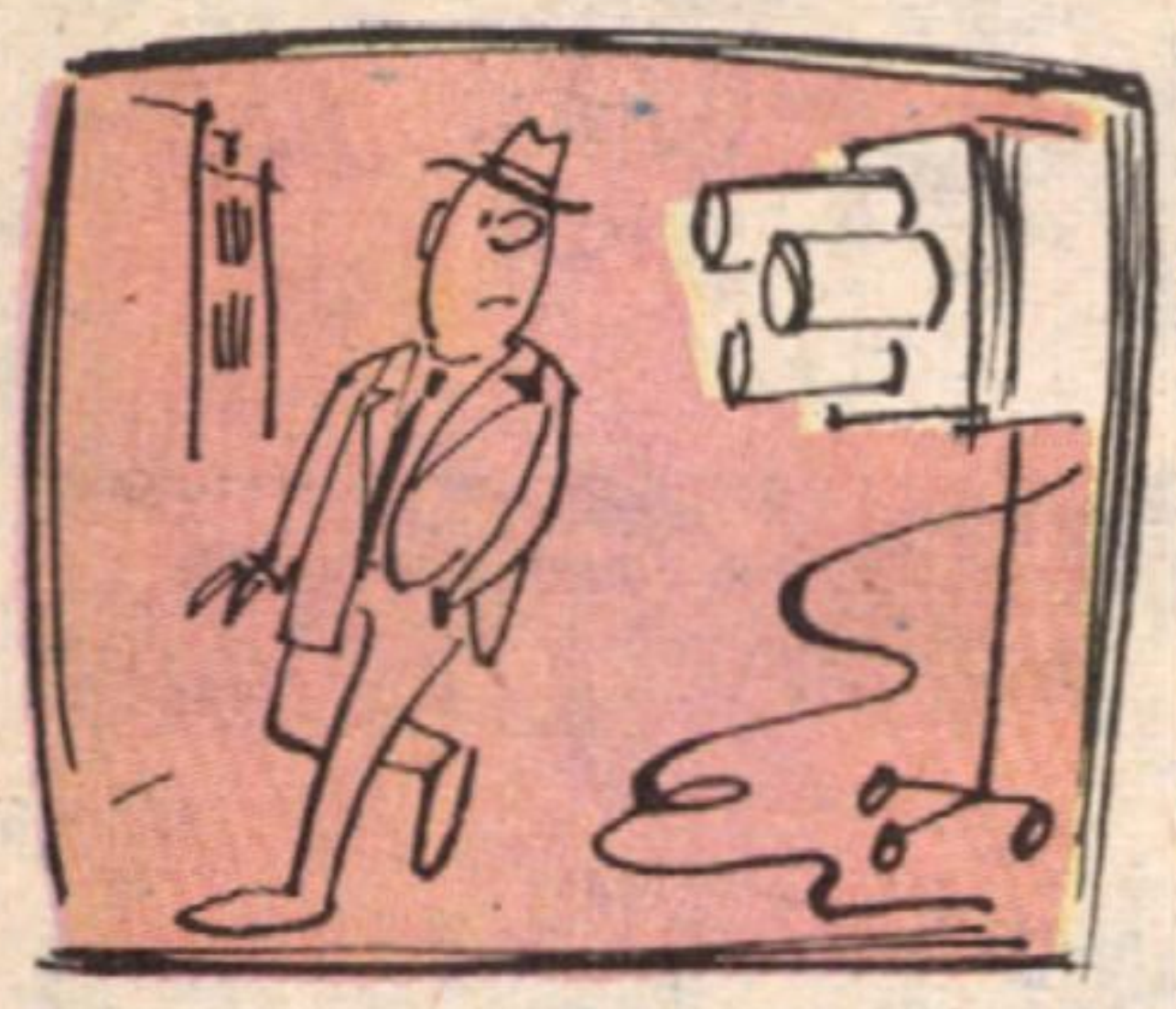

IDEGESEK VAGYUNK

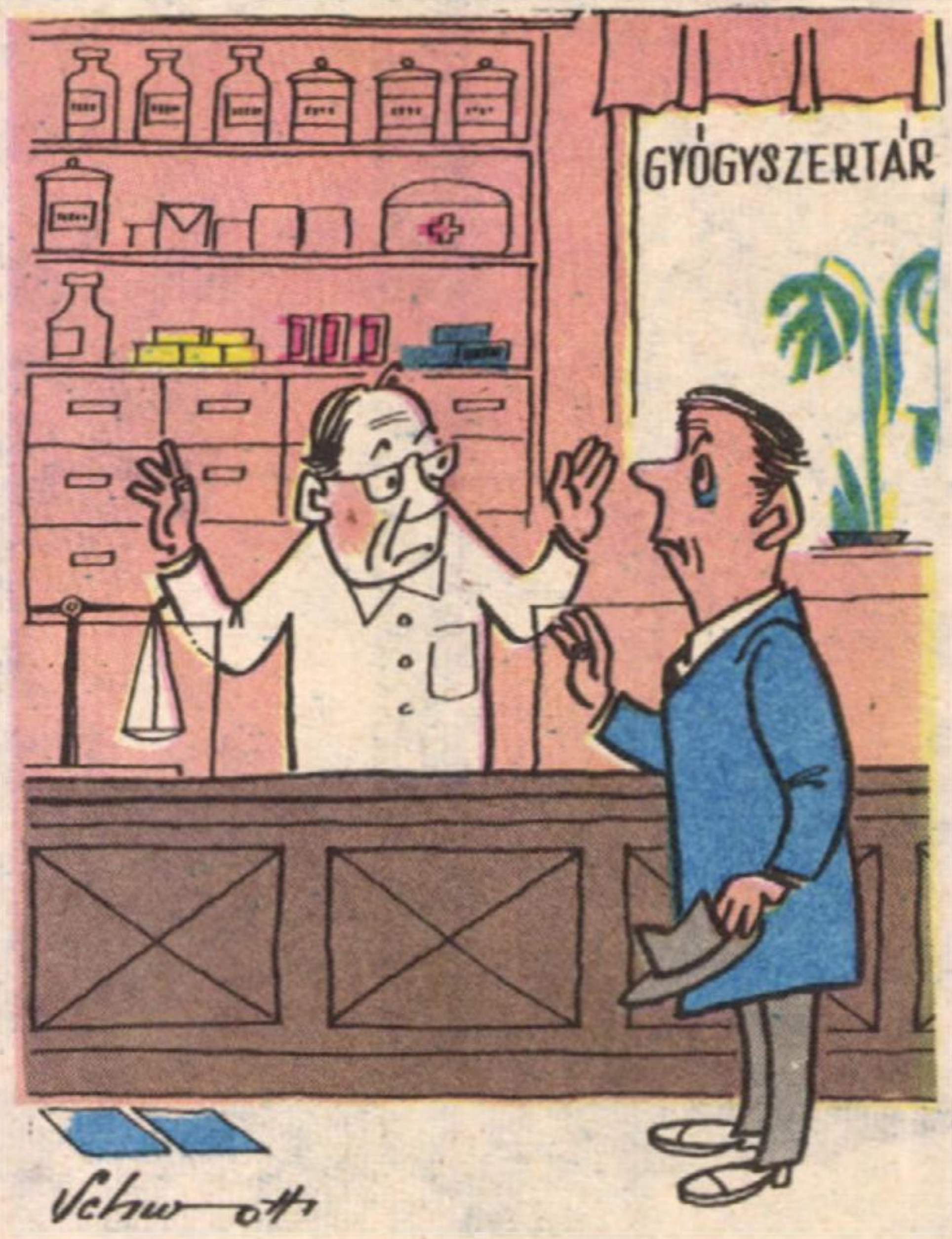
GYÓGYSZERTÁR

– Kérek egy andaxint.
– Sajnos, most vettem be az utolsót.

CSALÉTEK

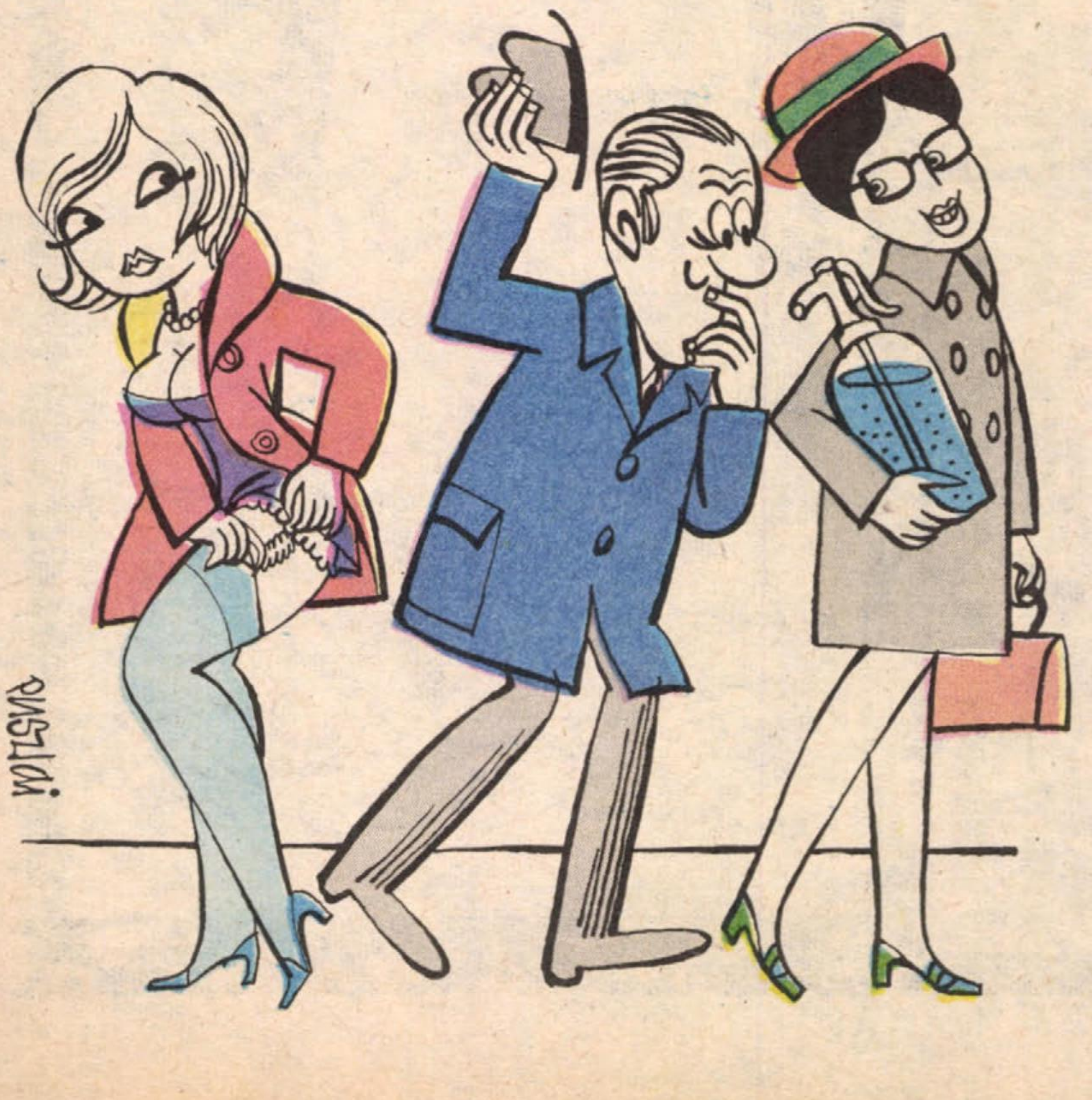

## ezt olvastam

### CÉLHULLADÉK

Délutáni lapunkban olvasom: – „Öntsünk végre tiszta vizet a pohárba! – sóhajt fel egy vásárló *a Bányász mozi melletti vegyianyagokat* értékesítő boltban.”

Most nem tudom, vajon kereskedelmünk fejlődését vagy a bemutatott filmek színvonalát jelzi-e, hogy az egyes filmszínházak mellett felgyülemlő vegyianyagokat ma már külön boltok értékesítik.

### RENDKÍVÜLI PROBLÉMA

„Rendkívüli hómunkásokat vesz fel a Köztisztasági Vállalat” – ütött meg a hír.

Eltöprengek: milyen lehet egy *rendkívüli* hómunkás? Olyan, aki lapátol?

### TALÁLD KI, MIT JELENT!

Képaláírás az Ifjúsági Magazinban: *„A versenyzőt elfújhatja a szél, de a berendezést ne rongáljuk, a civilek hamarosan elhagyják a helyiséget, felfázni kellemesebb módon is lehetséges, és indul a ventillátor...”*

Talán, hogy az olvasó egy kis levegőhöz jusson.

### RÖPKÖDŐ HÁZAK

Egy tévé-vetélkedőn felolvasott versből: „Karcsú toronyházak *röppennek az égre.”*

A karcsú toronyházakat ezek szerint légcsavarral is ellátták. Máskülönben a művelet csak lőporral oldható meg.

### KÖRBE MÚLÓ IDŐ

Egy új táncdal szövegéből: *„Hetek múltak szerteszét.”*

Tetszenek érteni, ugye? Az egyik hét erre múlt, a másik arra. Változatos időszak lehetett.

**Timár György**

KEMÉNYHÉJÚAK A CITROMOK

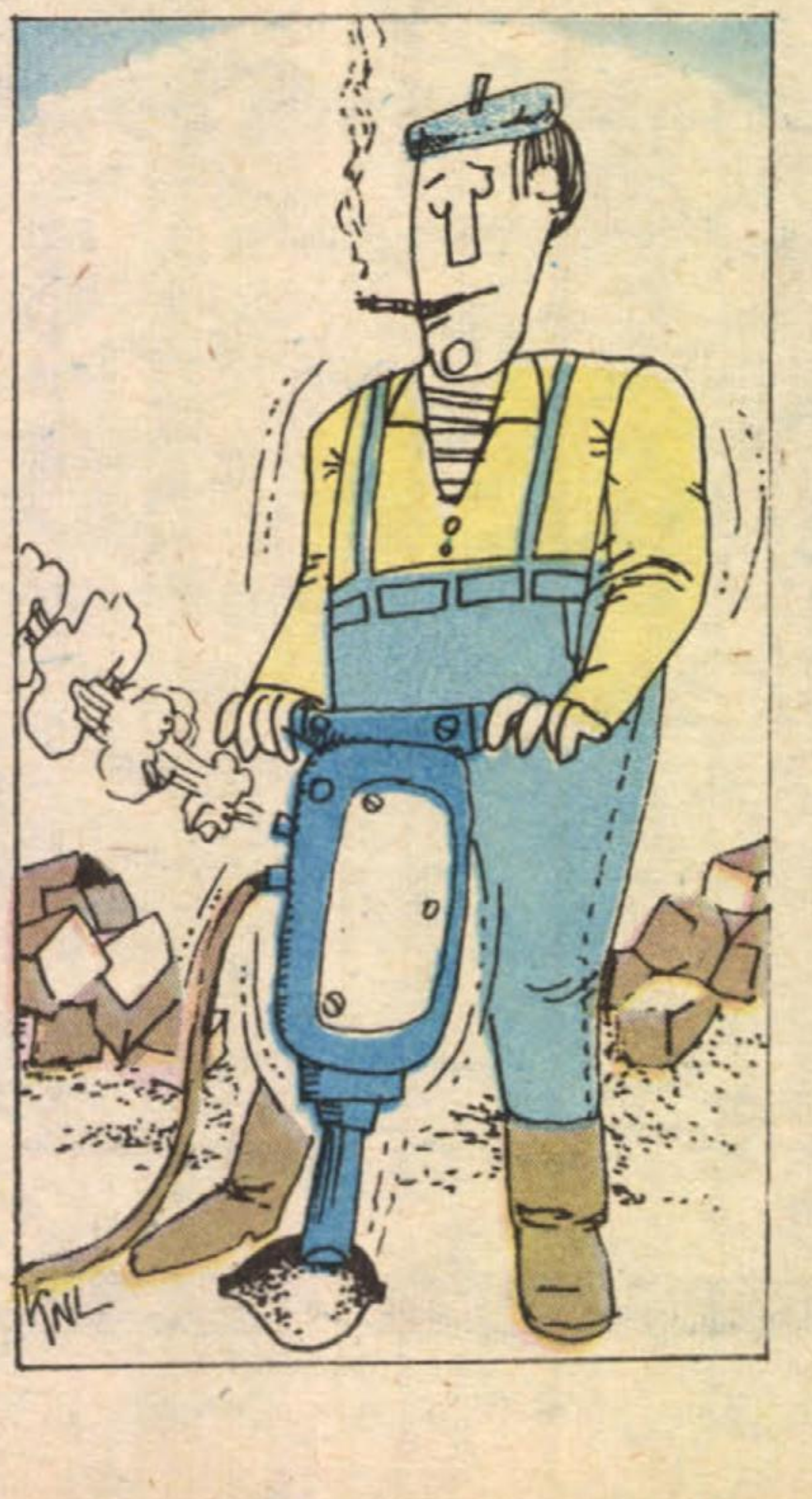

E HETI HIRDETÉSEINK

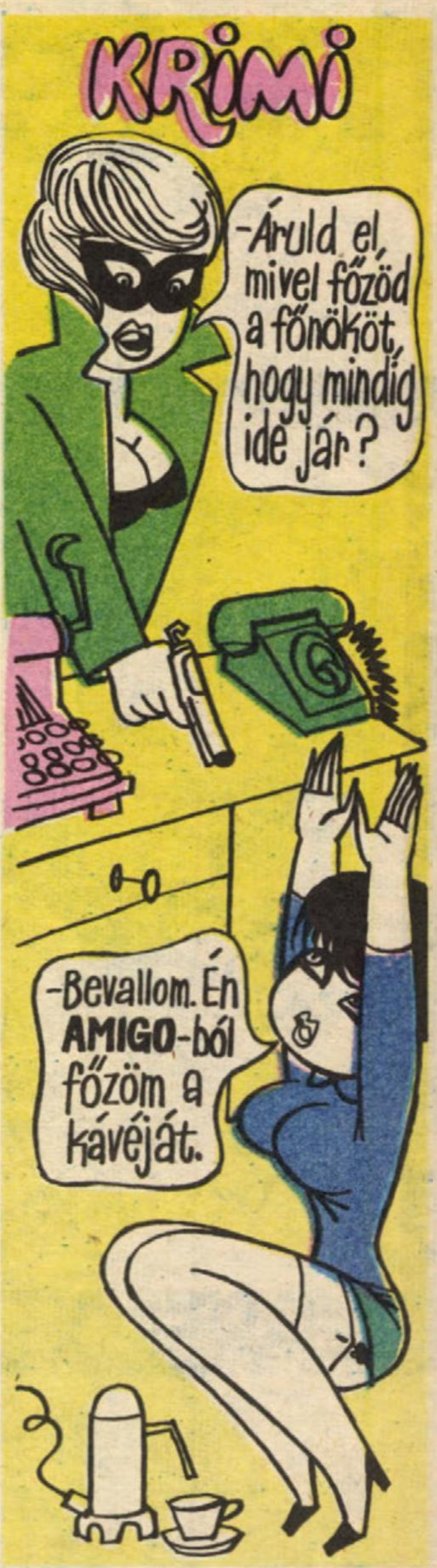
KRIMI
-Áruld el, mivel főzöd a főnököt, hogy mindig ide jár?
-Bevallom. Én AMIGO-ból főzöm a kávéját.

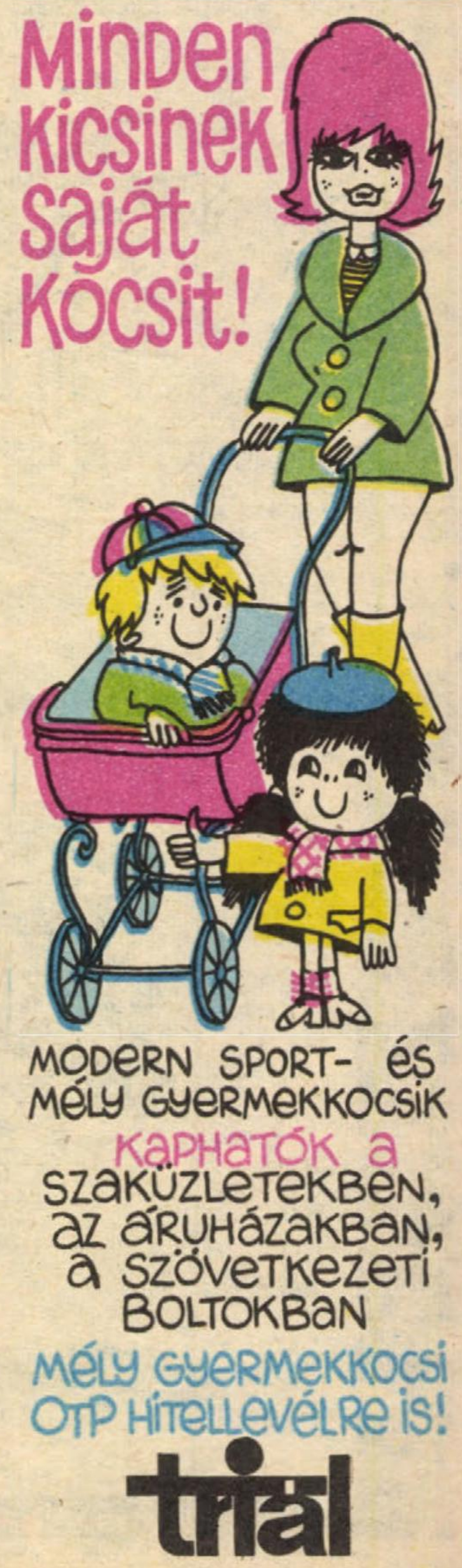
Minden kicsinek saját kocsit!
MODERN SPORT- ÉS MÉLY GYERMEKKOCSIK
KAPHATÓK A SZAKÜZLETEKBEN, AZ ÁRUHÁZAKBAN, A SZÖVETKEZETI BOLTOKBAN
MÉLY GYERMEKKOCSI OTP HITELLEVÉLRE IS!
trial

NAGYMOSÁSÁT
ELVÁLLALJA az
OPTIMA
NAGYHATÁSÚ
RAPID MOSÓPOR

EGYRE
GONDOLTUNK!

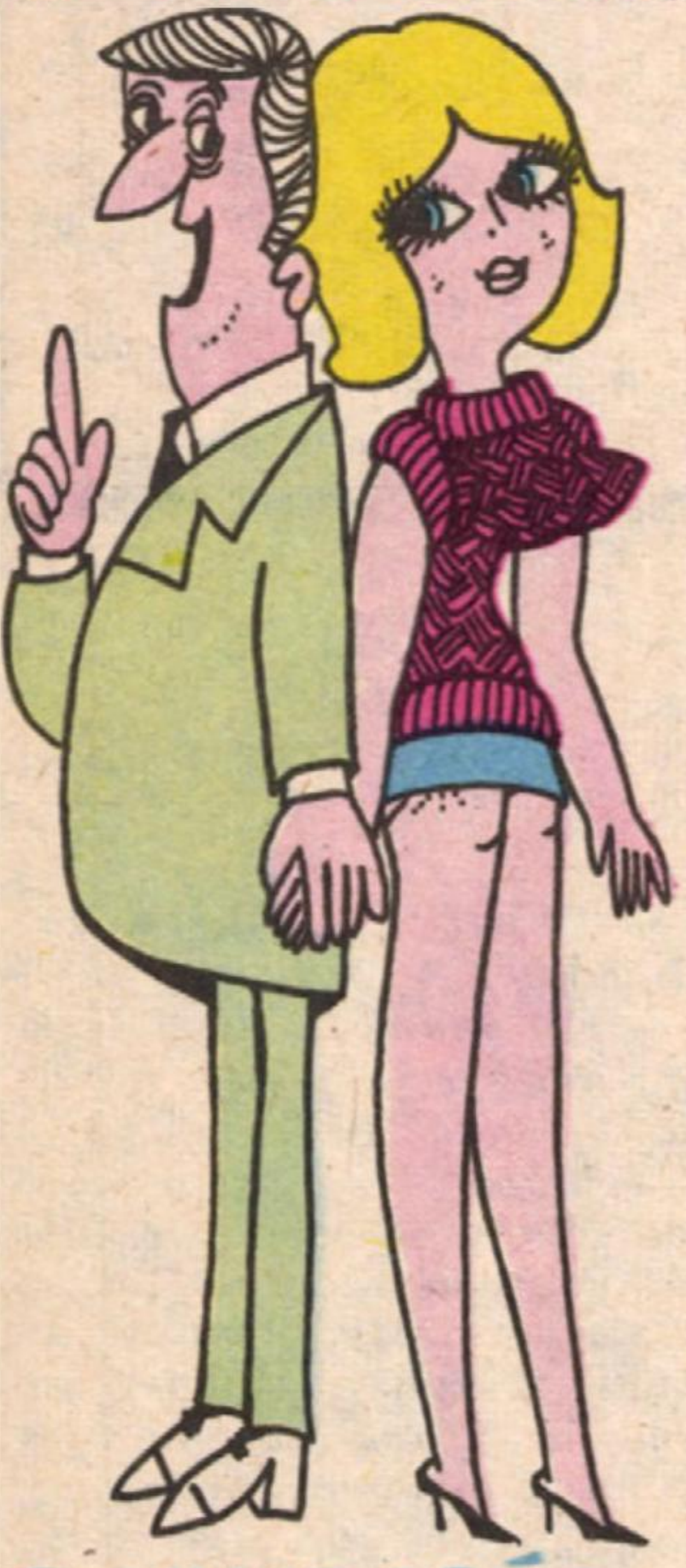

a NYERESÉG-
RÉSZESEDÉSBŐL
VÁSÁROLJUNK
MEG MINDENT
A CENTRUM ÁRUHÁZAK-BAN

E HETI HIRDETÉSEINK
E HETI HIRDETÉSEINK
E HETI HIRDETÉSEINK

## SOHA NINCS MINDEN EGYÜTT

*Mészáros András rajza*

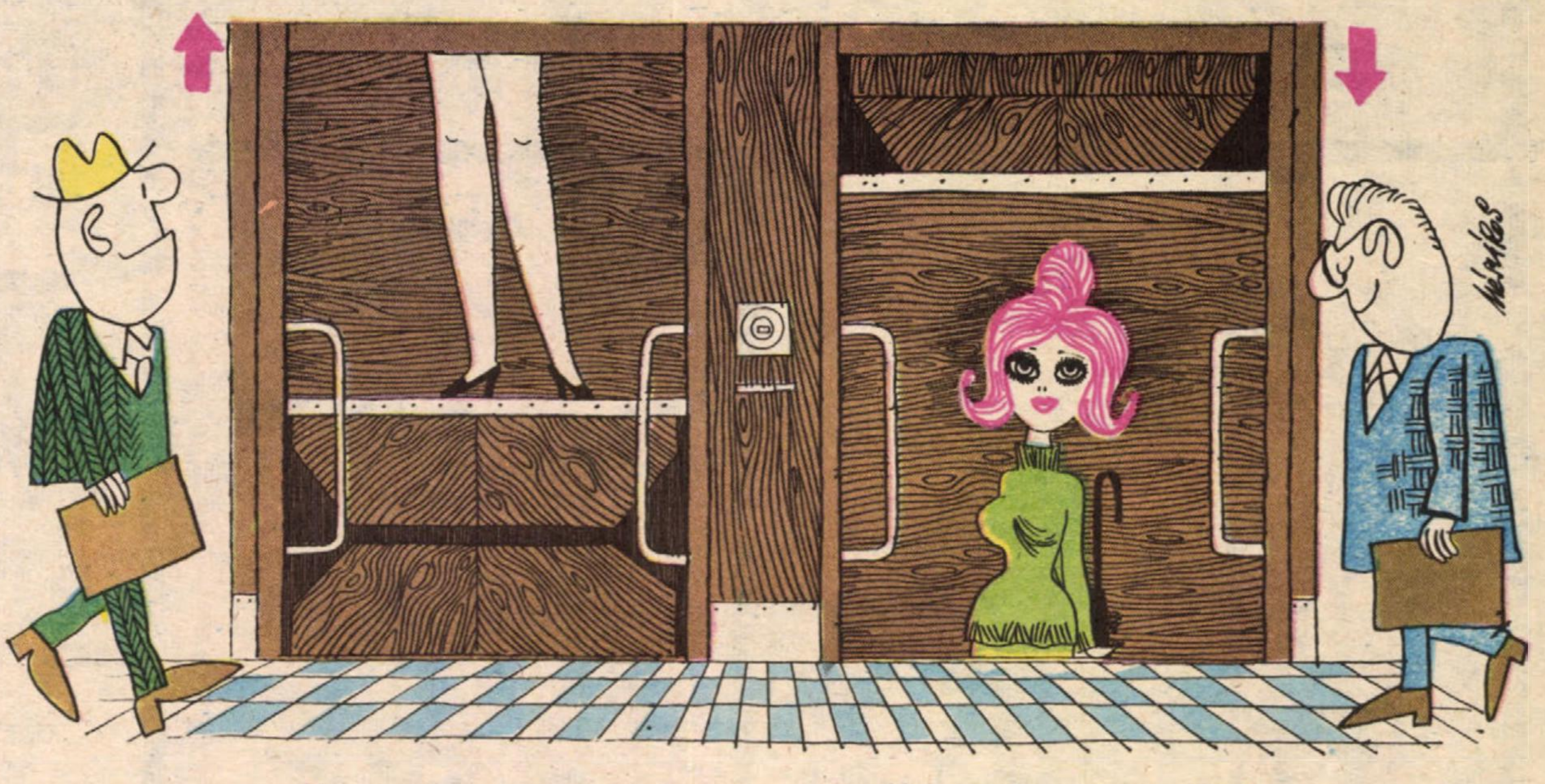

– Ugyan milyen lehet a feje?

– Ugyan milyen lehet a lába?

# KĚT VERS

### TÉLI REGE

Síkosak a pesti járdák,
Ha fagy a hó rajta,
Pórul jár a járókelő,
Hogyha peches fajta.

Példa vagyok erre én is,
Rém rossz járdát húztam,
És bizony letenyereltem,
Csúcsrekordot csúsztam.

Megcsókolva a sós havat
Az a gyanú járt át:
Szerelmes a házmesterné,
Elsózta a járdát.

### JÉGVIRÁGTÓL OLVADÁSIG

Ha olvad a hó Budapesten,
Az úttesteken nagy a tócsa,
Az utcák túloldala néha

Elérhetetlenebb, mint Ócsa.
Ilyenkor a MAHART-szakértőnek
Az lehetne a főkérdése,
Hogy átkelve a túloldalra,
Mennyi a cipőm merülése.

Schirilla átúszta a Dunát,
Én különb babérokra vágyom:
Olvadáskor a pesti utcán
Veszek részt a kenubajnokságon.

(h. f.)

## HARAGVÓ MARS

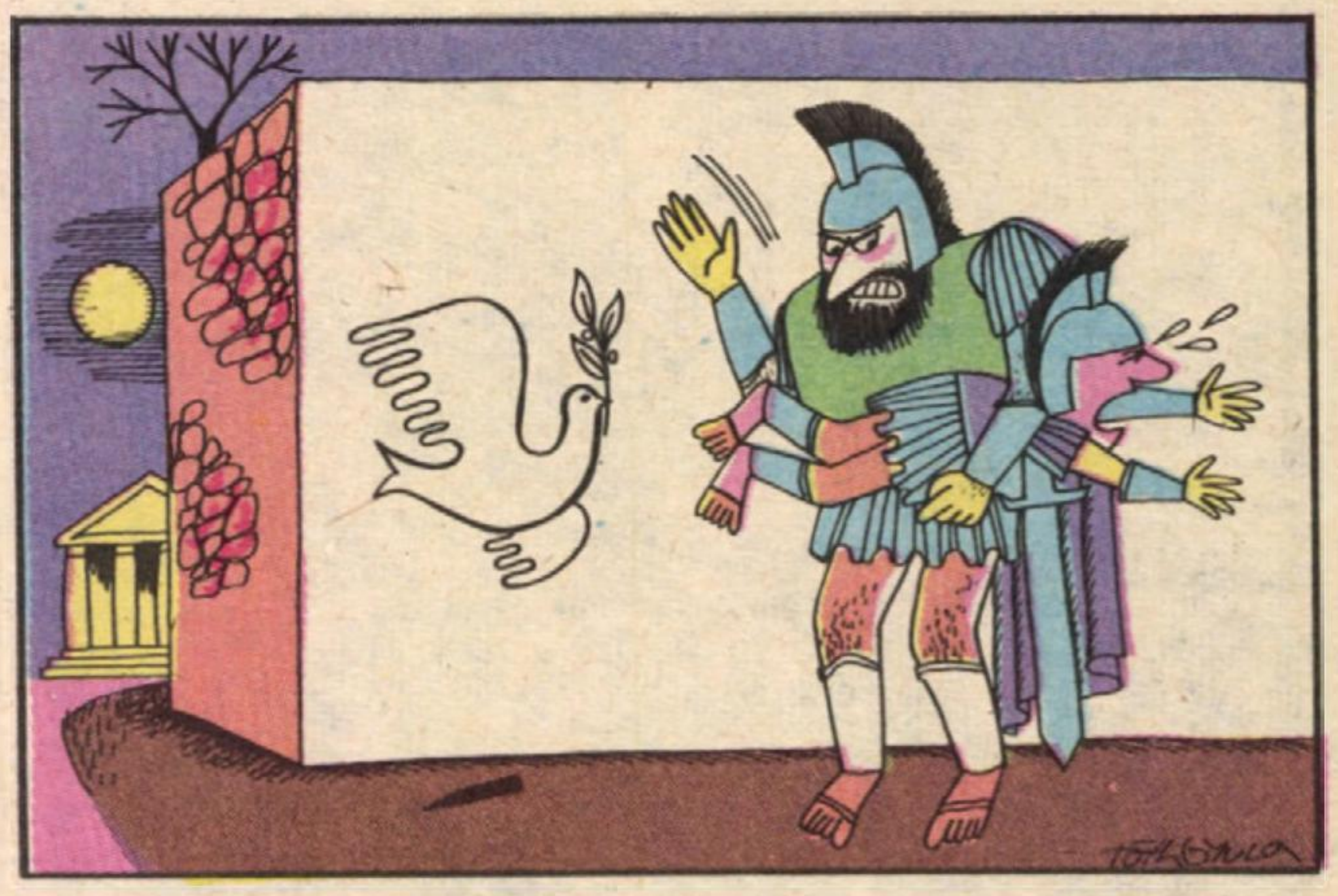

– Majd adok én neked békegalambot firkálni a falra!

## BABONÁS JÁTÉKOS

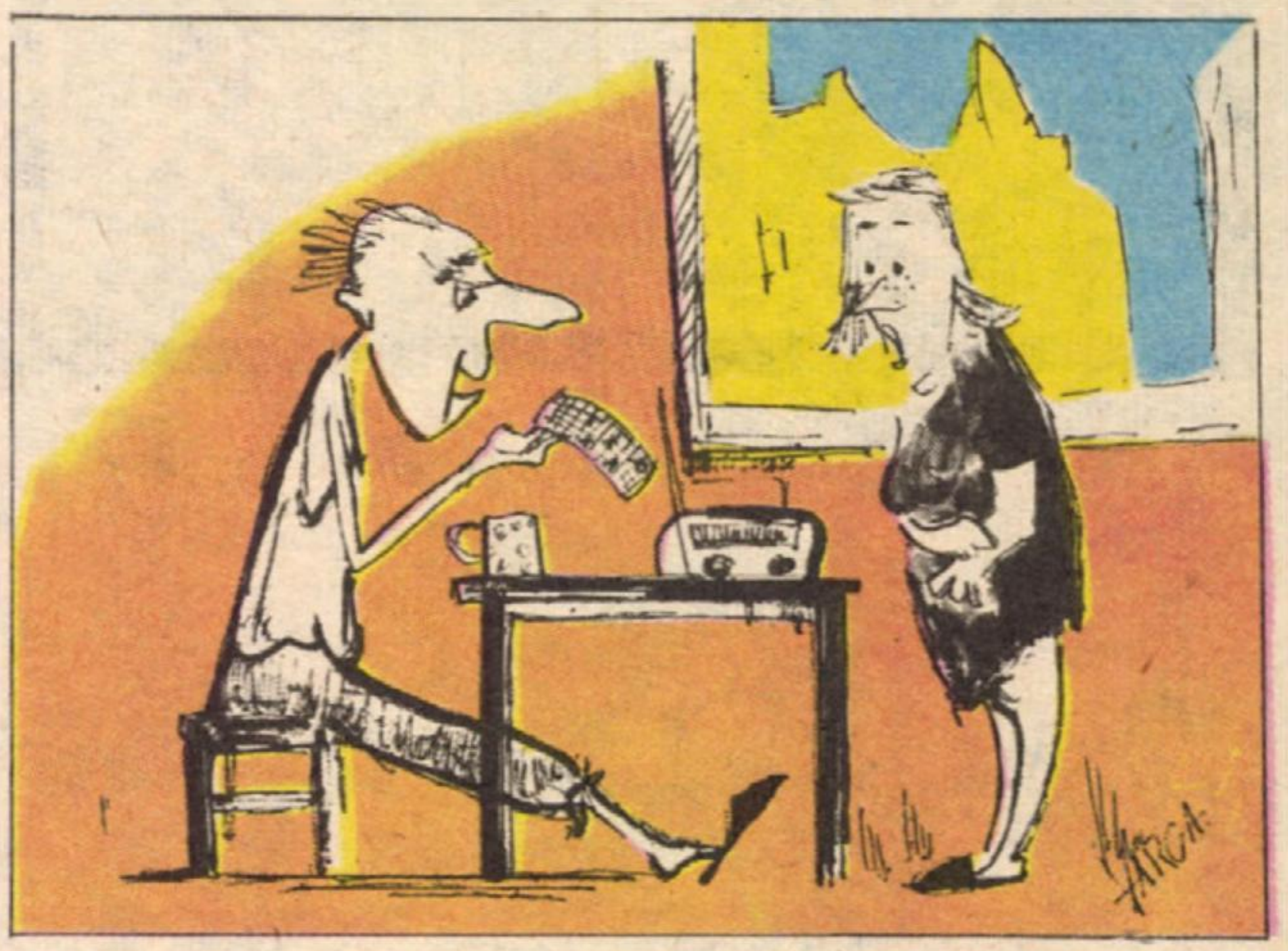

– Rémes, tizenharmadszor van ötösünk a lottón!

## KÉNYELMES MÜEZZIN

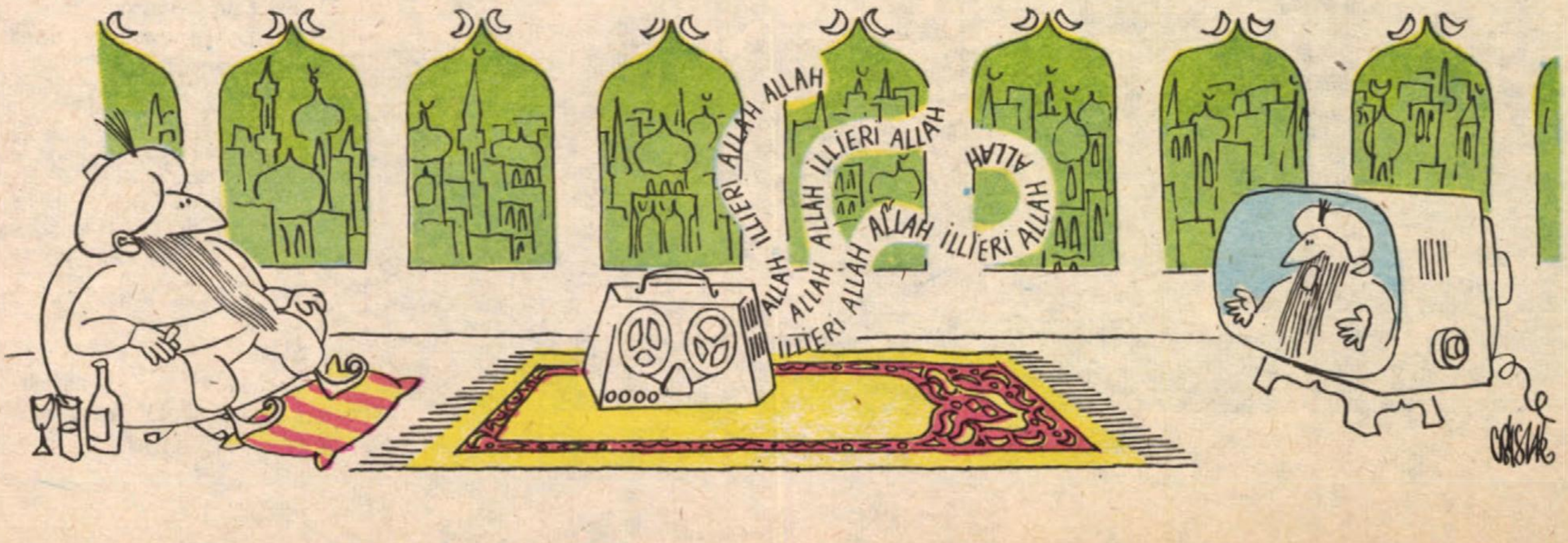
ALLAH ALLAH ILLIERI ALLAH
ALLAH ILLIERI ALLAH
ALLAH ALLAH ILLIERI ALLAH
ALLAH ALLAH ALLAH ILLIERI

# IMPORT HUMOR

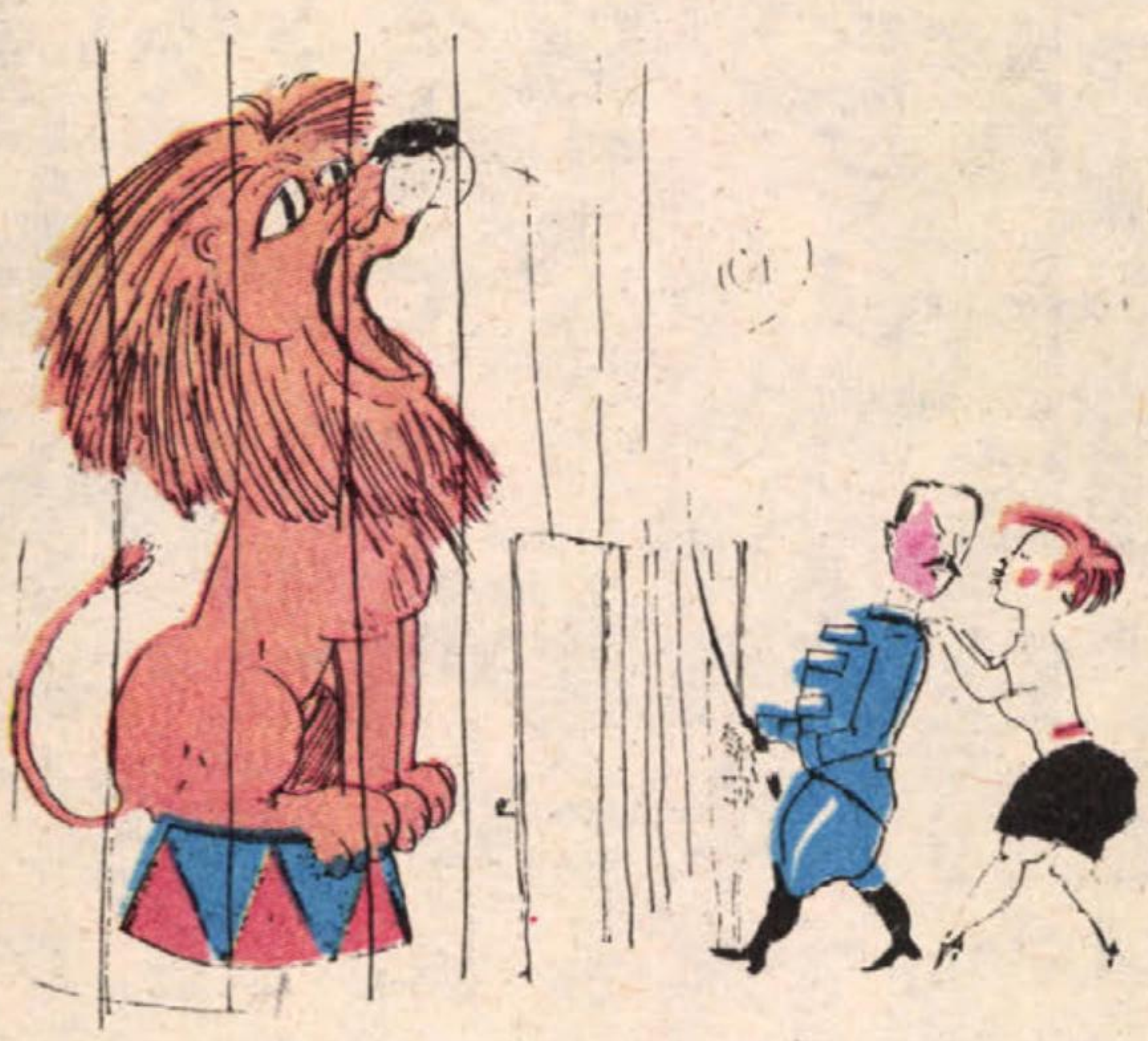

– És vigyázz a fejedre!

*(„Krokodil", Moszkva)*

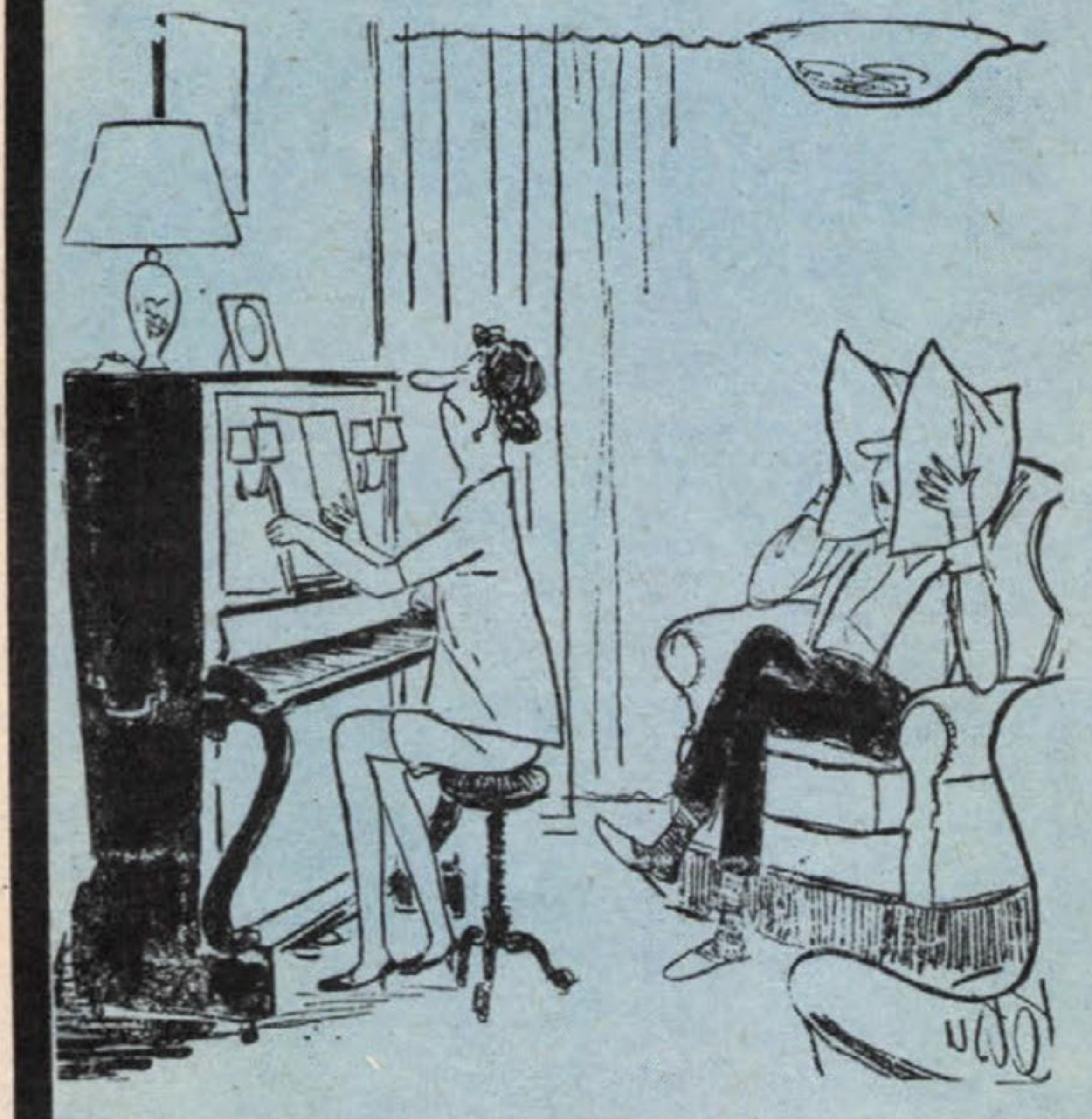

– Na, most kezdheted ...

*(„Ici Paris")*

A LOVAG

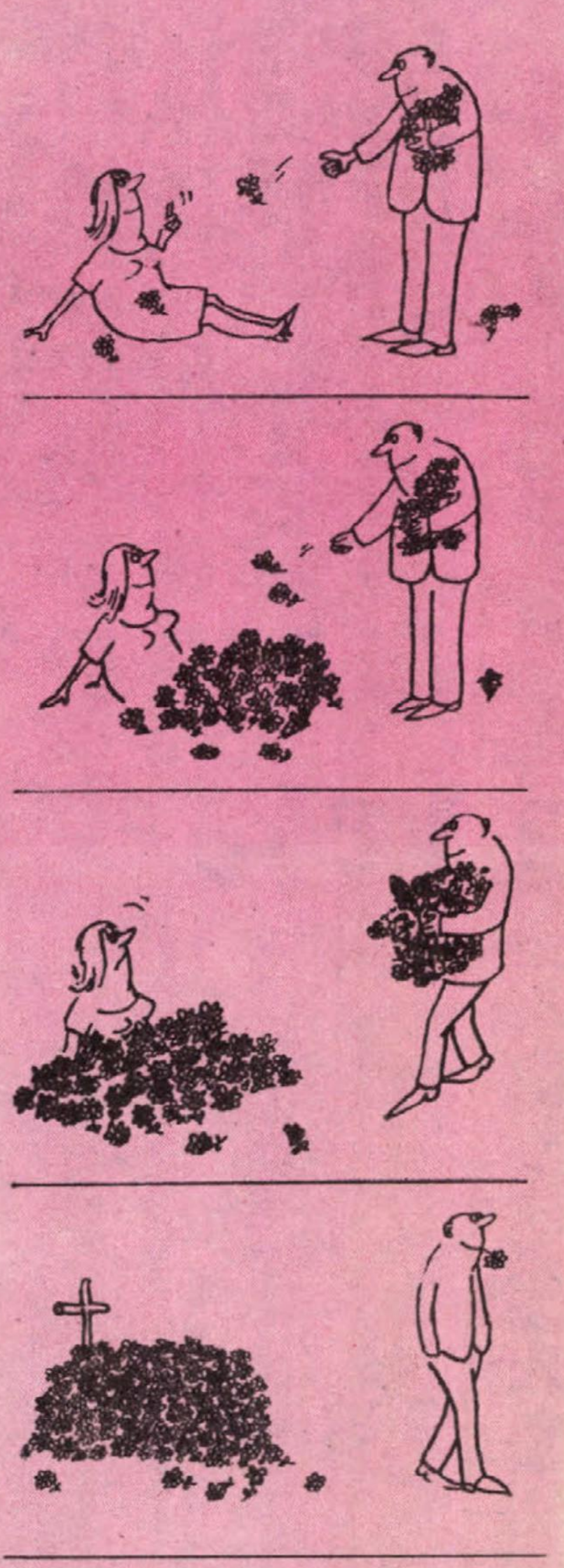

*(„Jezs", Belgrád)*

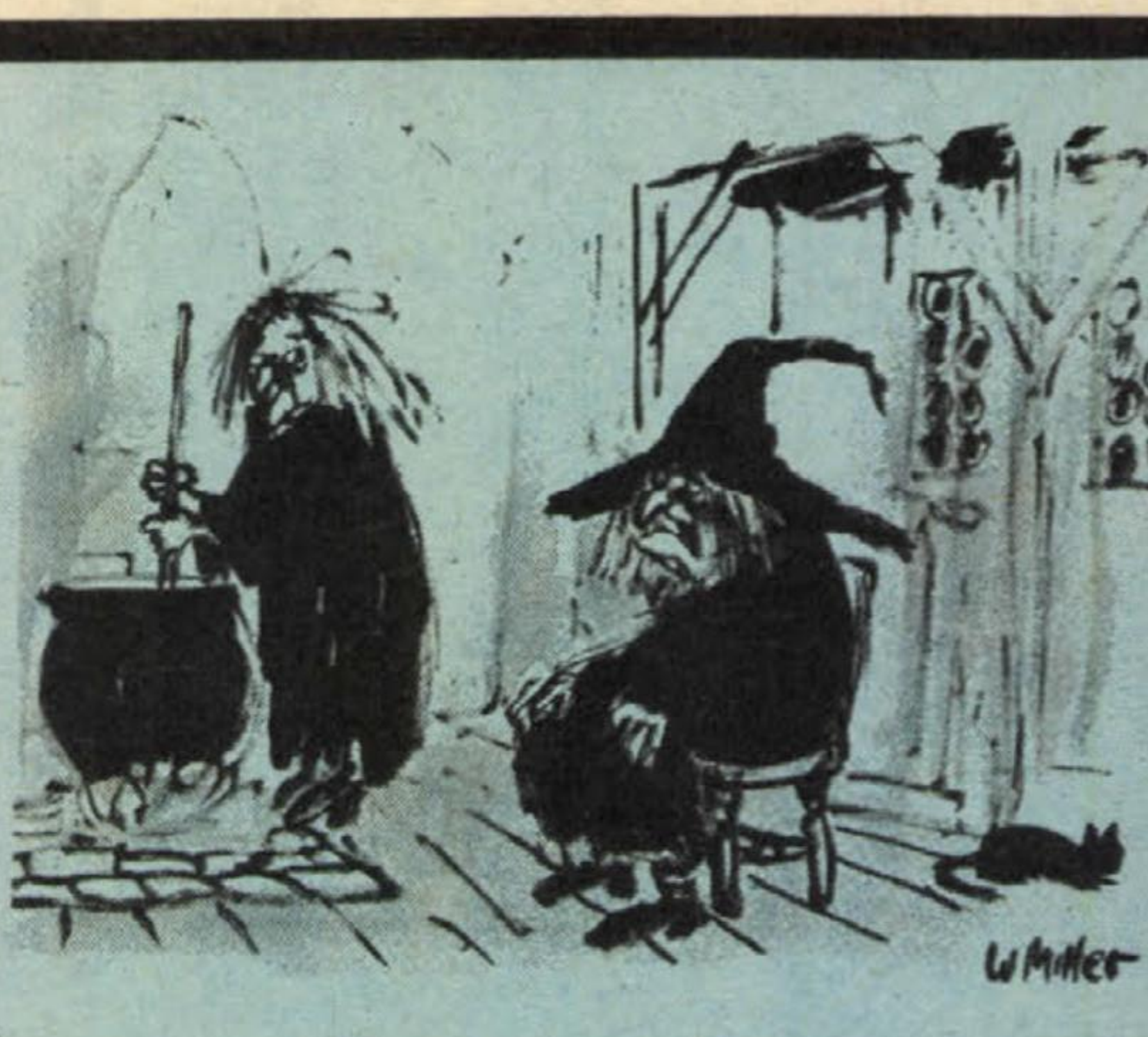

–... tudja lelkem, én már igazán nem is tudom, mit főzzek boszorkányszombatra ...

*(„Punch", London)*

KAPUELLENŐRZÉS

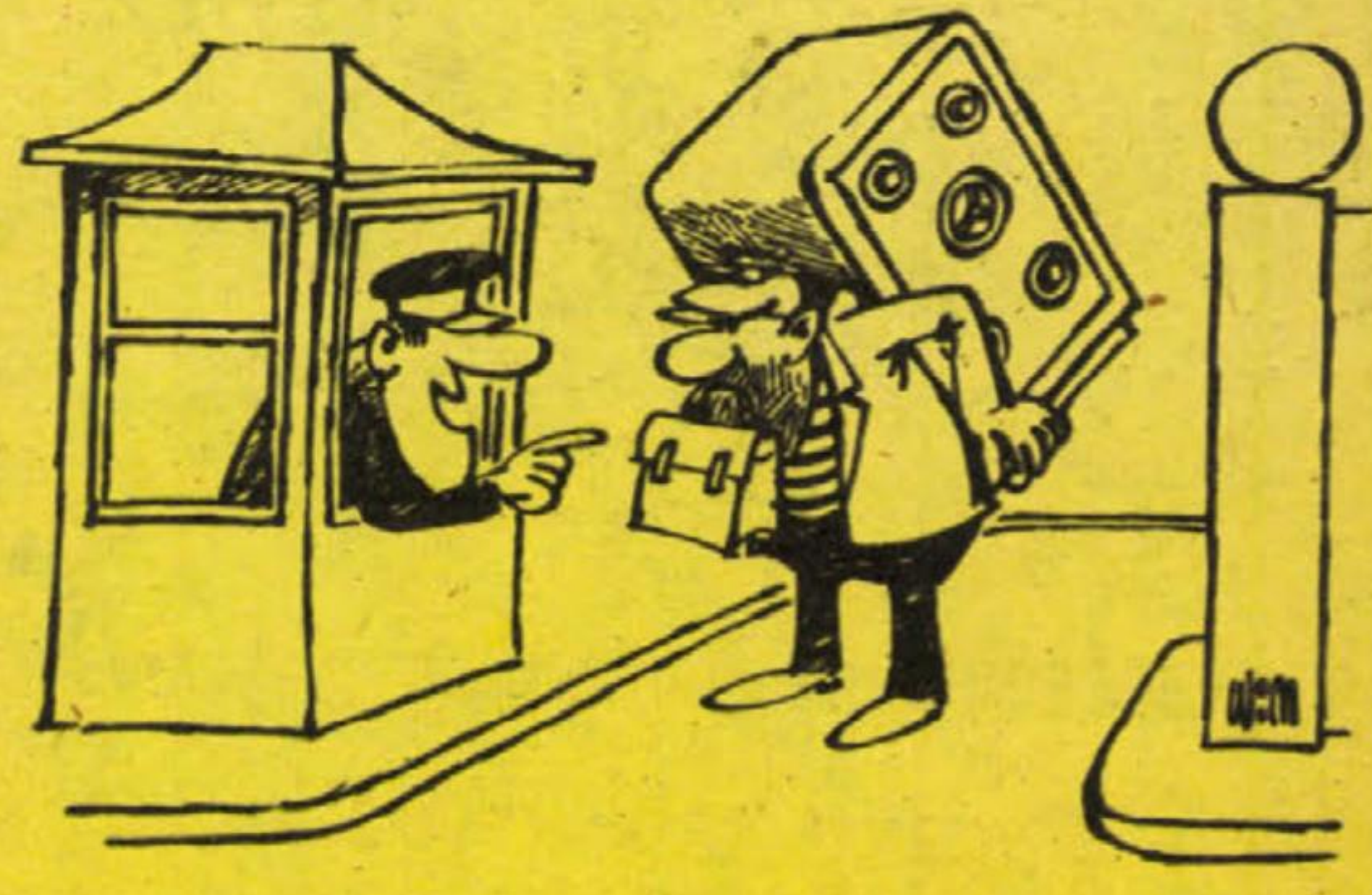

– Mit visz a táskájában?

*(„Eulenspiegel", Berlin)*

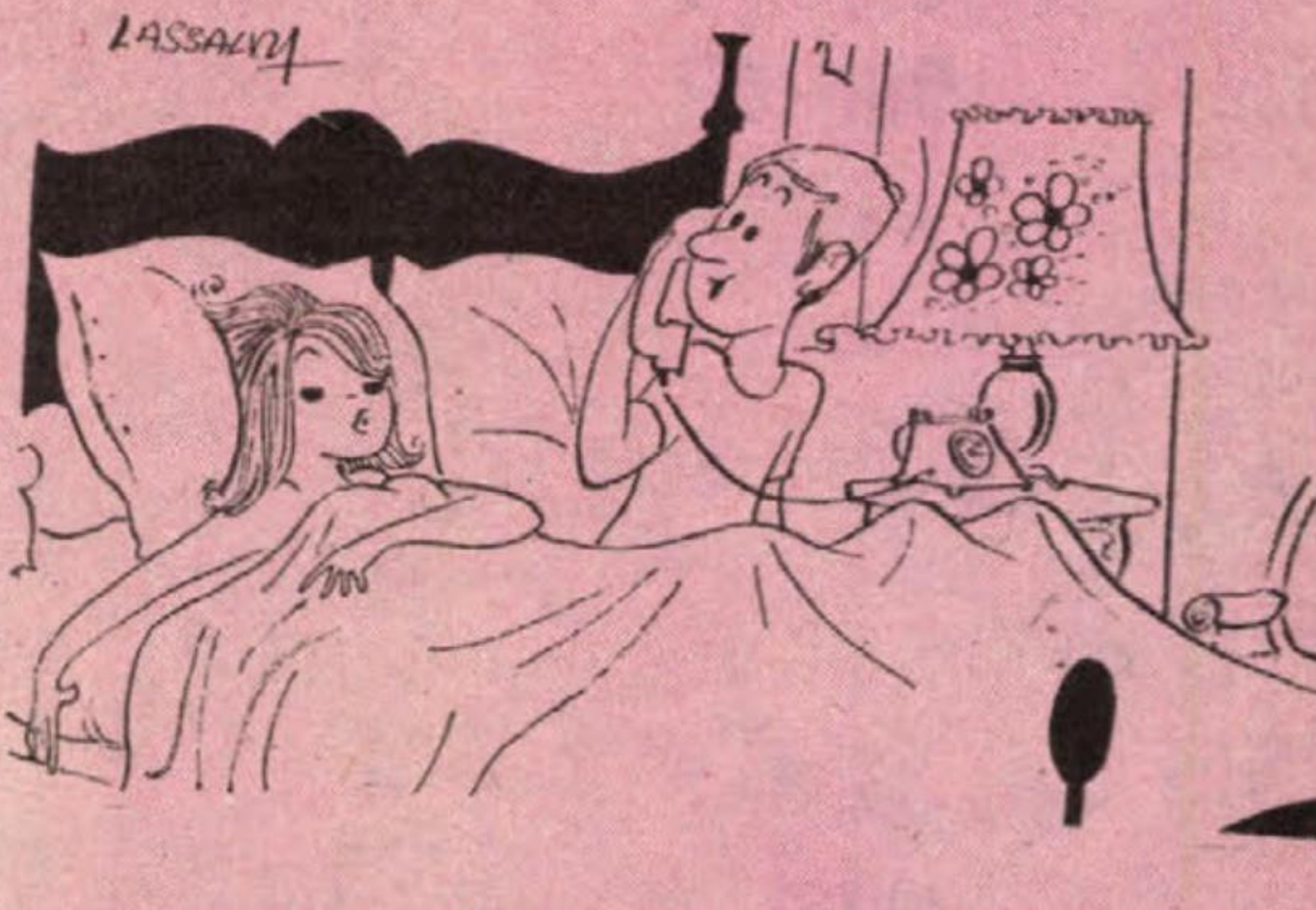

– A kedves feleségedért irigyellek, öregem, de amikor horkolni kezd!!...

*(„Le Rire", Párizs)*

DIPLOMATA GYEREK

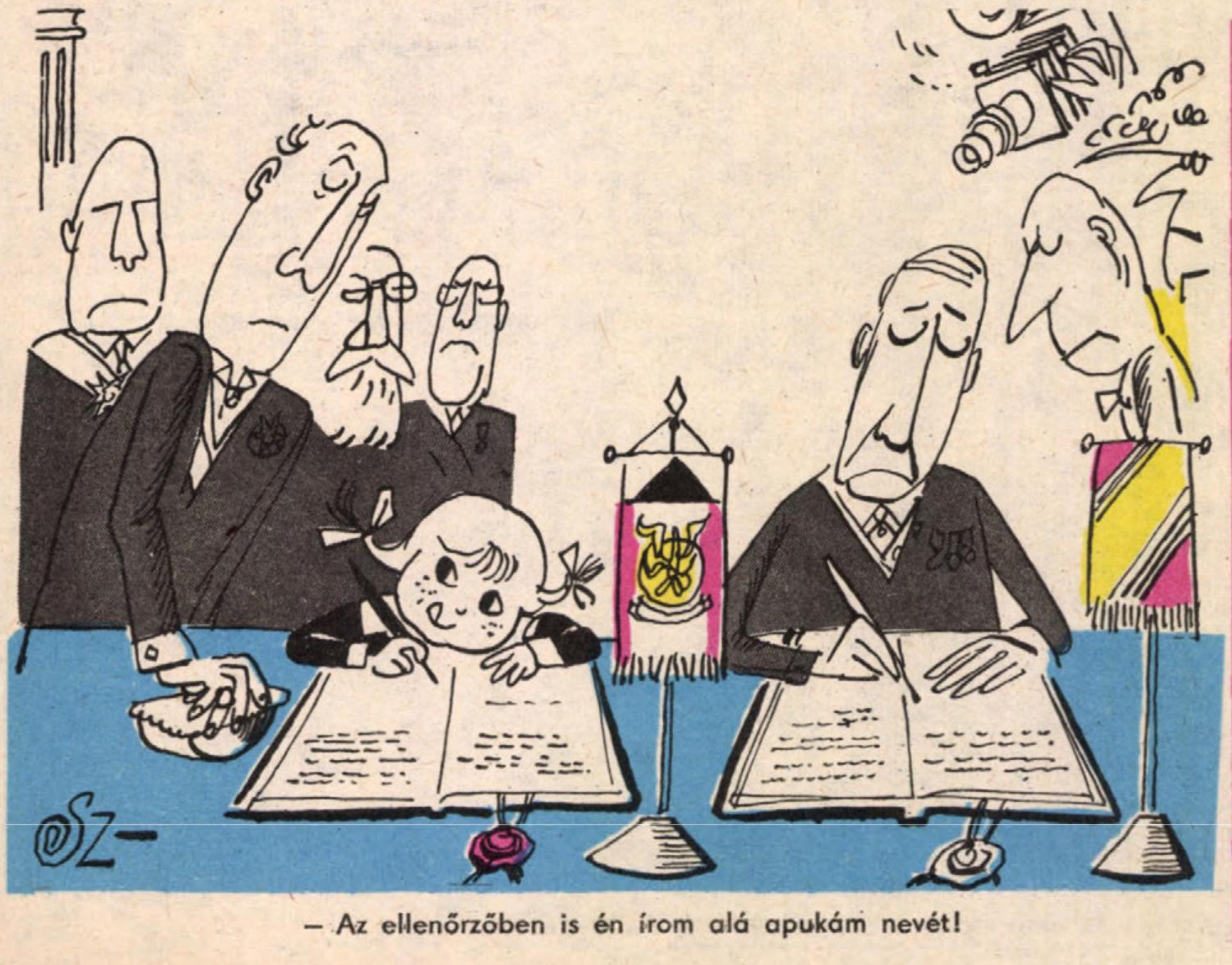

– Az ellenőrzőben is én írom alá apukám nevét!

## nagy család

*Ülök a szobámban. Egyedül vagyok. Szeretem az egyedülletét. Ilyenkor tudok gondolkozni. Ekkor megszólal a Krasznai:*

*— Azt hitte, verebet fog bennem. Olyan jelentést írtam, hogy belegebed!*

*Babanyákné sírósan rebegi:*

*— Csak erre vagyok jó neked. Az embert nem látod meg bennem!*

*Váradi ingerülten:*

*— Ugatja maga a focit! A Dunai II. egy félisten!*

*— Ugye nem bánta meg, hogy feljött? — kérdezi Kalocsai.*

*— Büdös kölyök! Mindig én húzzam le helyetted? — ordítja Zsolnainé.*

*— Már az sem használ. Akármit szedek, csak hasogat — sóhajtja Sipos bácsi.*

*— Te drága — zihálja Babanyákné.*

*— Ez munka? Kontárok. Egy hétig sem tartott a talpa — kiabál Biró.*

*— Maga most rosszat gondol rólam — szepeg Lilike.*

*— Mars az ágyba. Holnap iskola — kiáltja Padosné, és én csak ülök a szobámban, egyedül. Gondolkozom és áldom a modern építészetet, mely megoldotta már, hogy az embereknek nem kell elszigetelten élniük, nem kínozza őket a magány, az őrjítő csend. Amire eddig próféták és világmegváltók nem voltak képesek, azt a modern építészet megvalósította: egyetlen nagy család lettünk. És íme, így most azt is megtudom, hogy Icuka a III. emeleten igent mondott és Körösi a földszinten megtalálta az inggombját.*

**(ő)**

## ROSSZ SZERVEZÉS

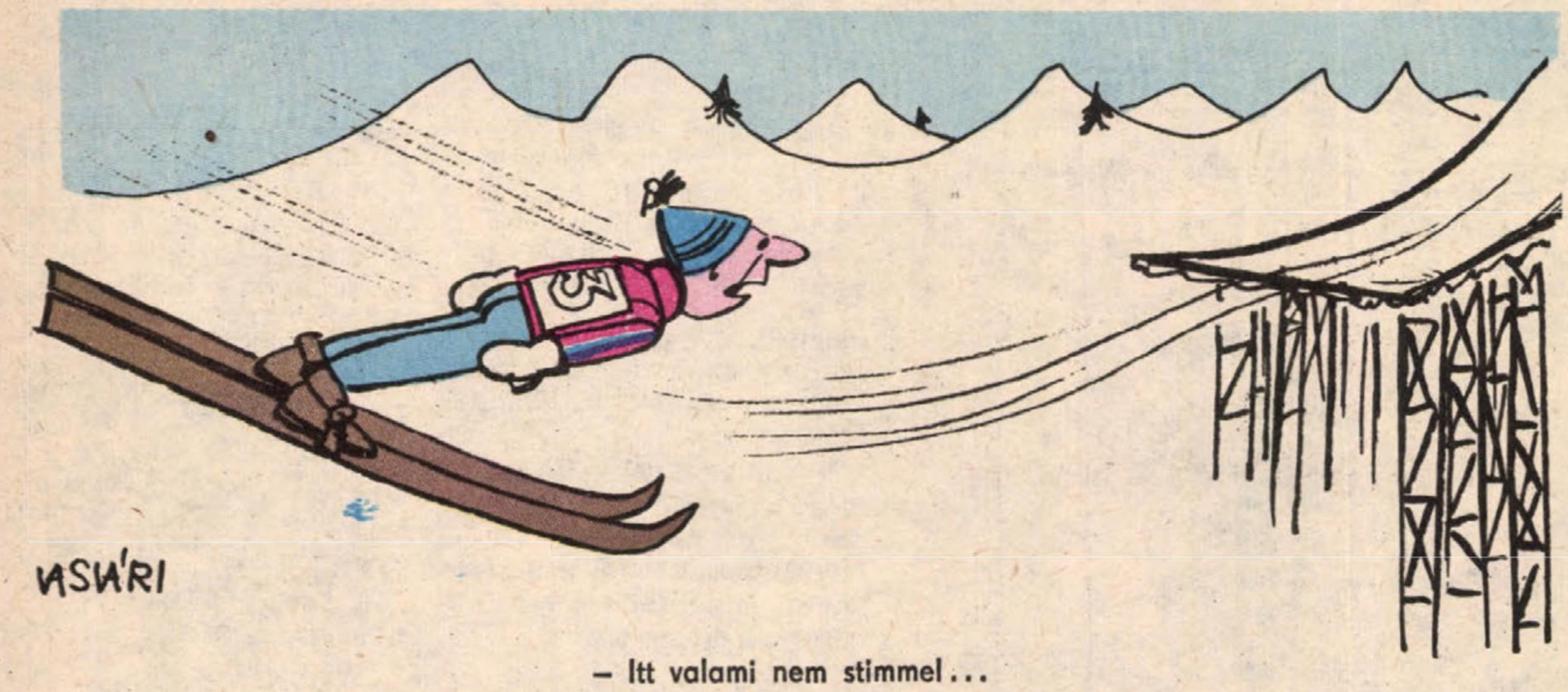

– Itt valami nem stimmel...

## RÉBUSZ

A 61. sz. rejtvényünk megfejtése:

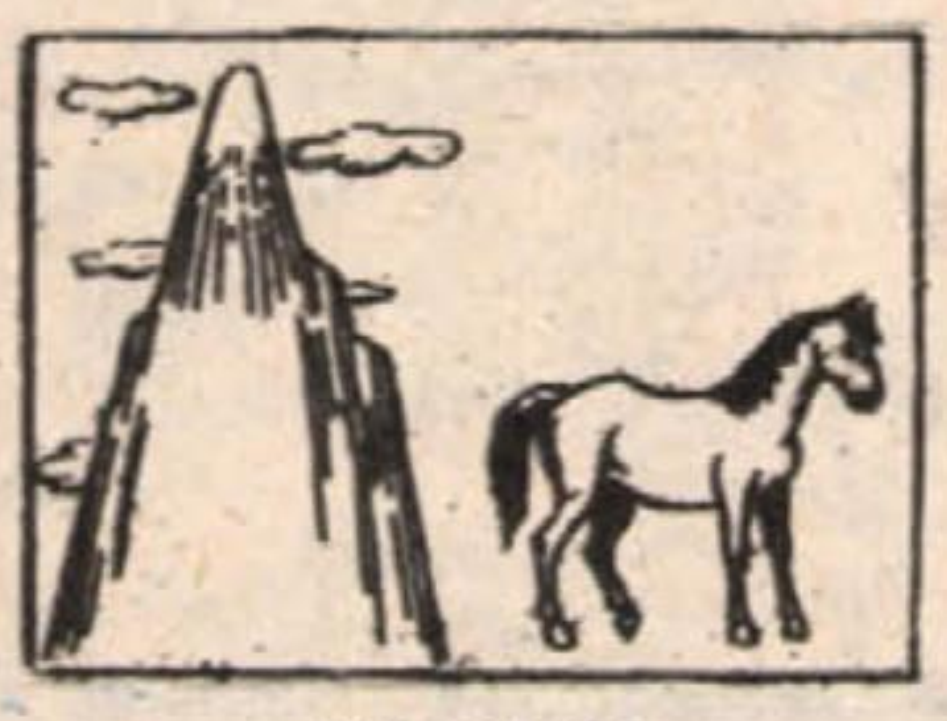

Bércsaló

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Pilcsik Győzőné, Budapest, IV., Munkásotthon u. 79.

Kocsis József, Budapest, VI., Bajcsy-Zsilinszky út 61.

Béres Ilona, Balmazújváros, Bajcsy-Zsilinszky út 5.

### 63. REJTVÉNYÜNK

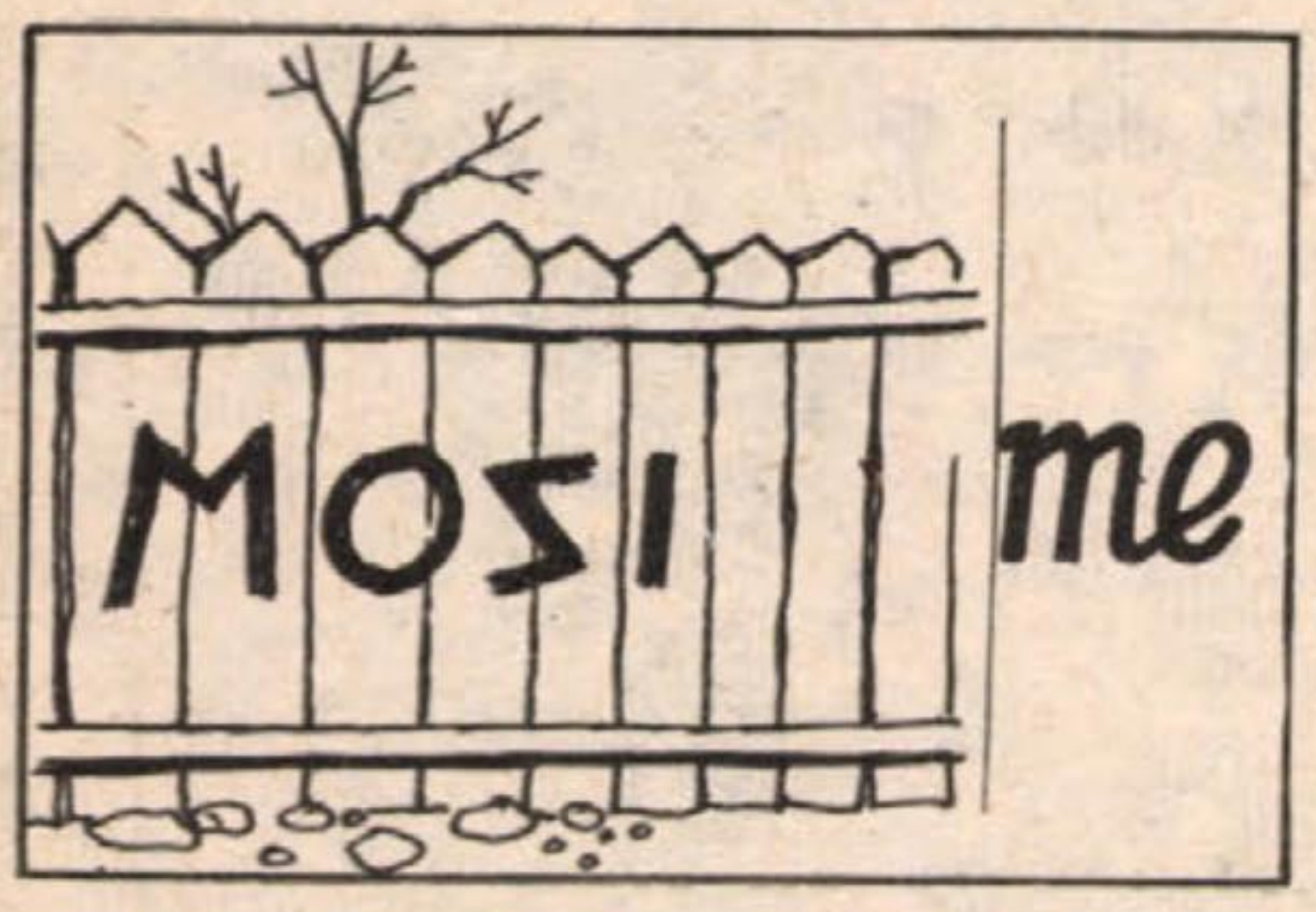

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb március 21-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, VIII., Gyulai Pál u. 14.

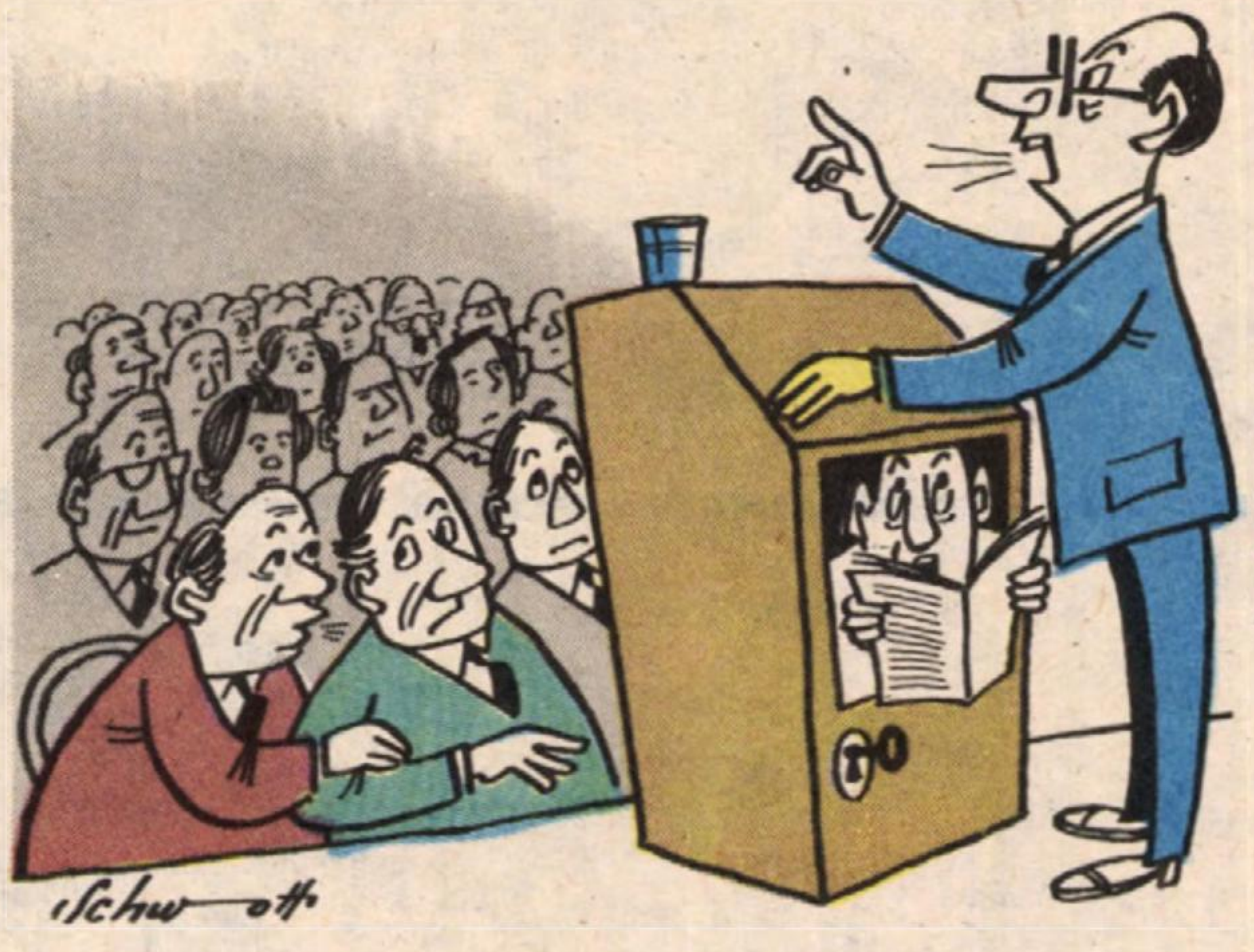

## IGY KÖNNYŰ

– Tehetséges ez az ember. Jegyzet nélkül beszél...

## A TAVASZ HANGJA

Szombat délután

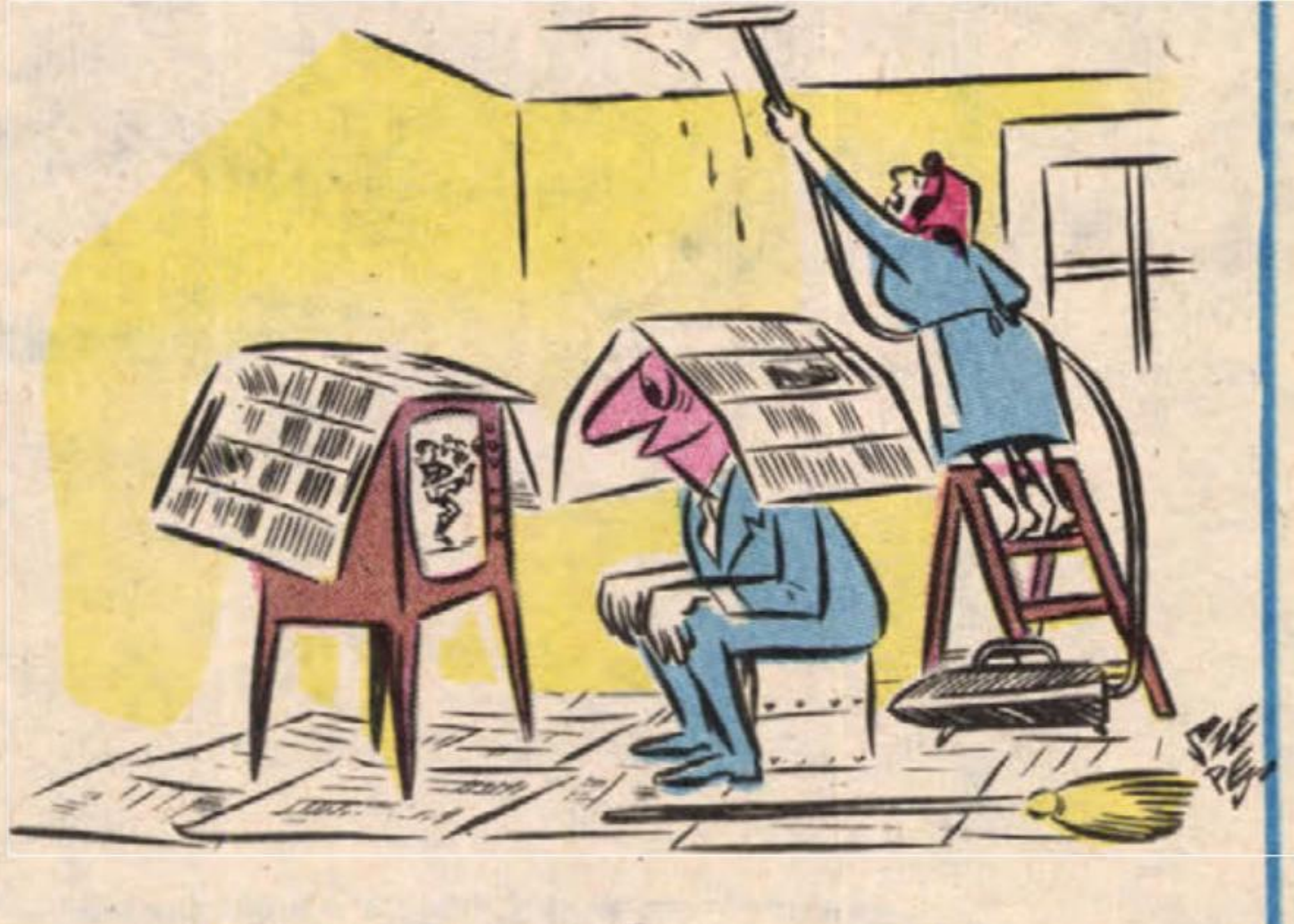

## BÁTOR KRITIKA

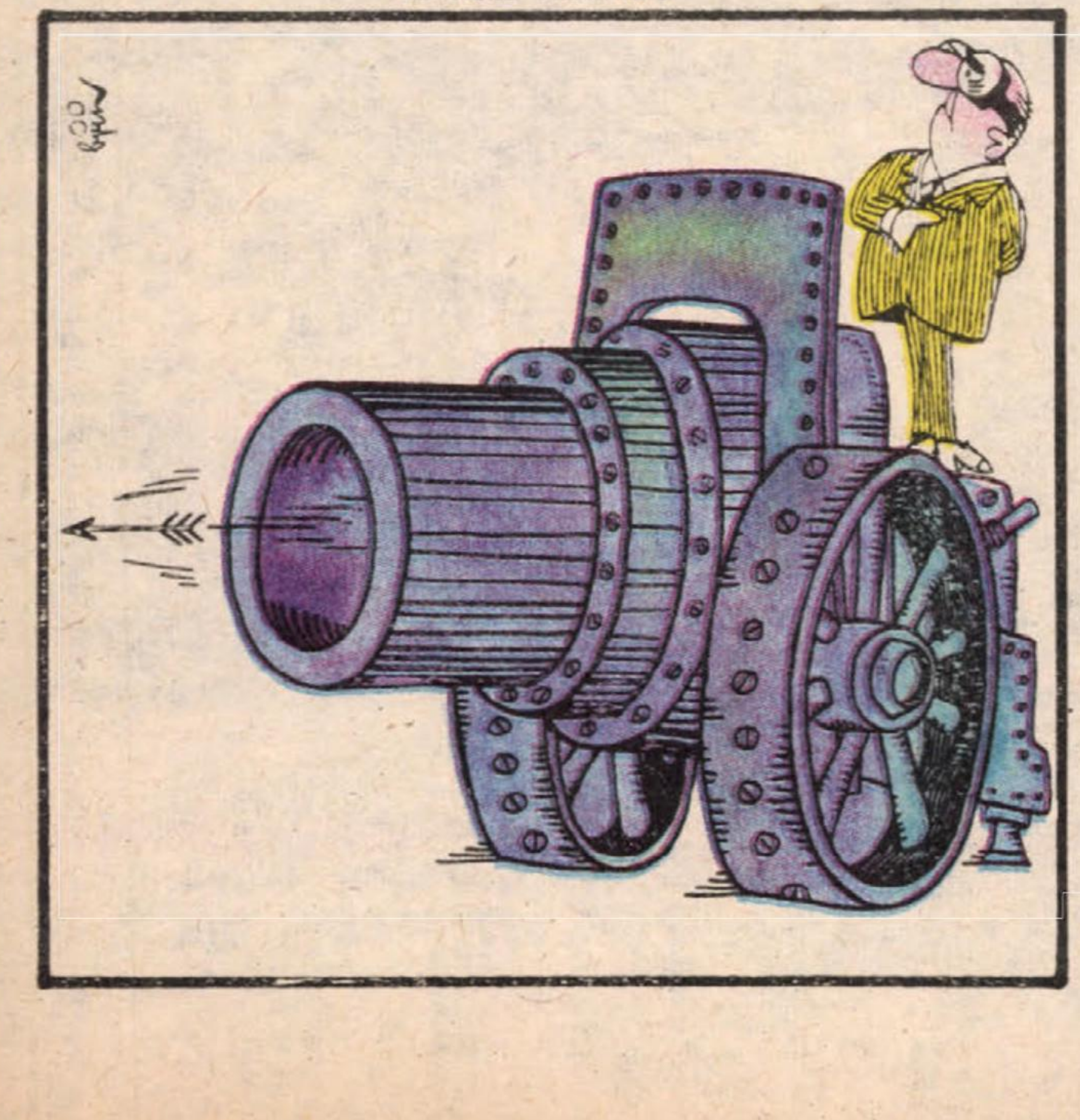

## ÚJ HÁZ

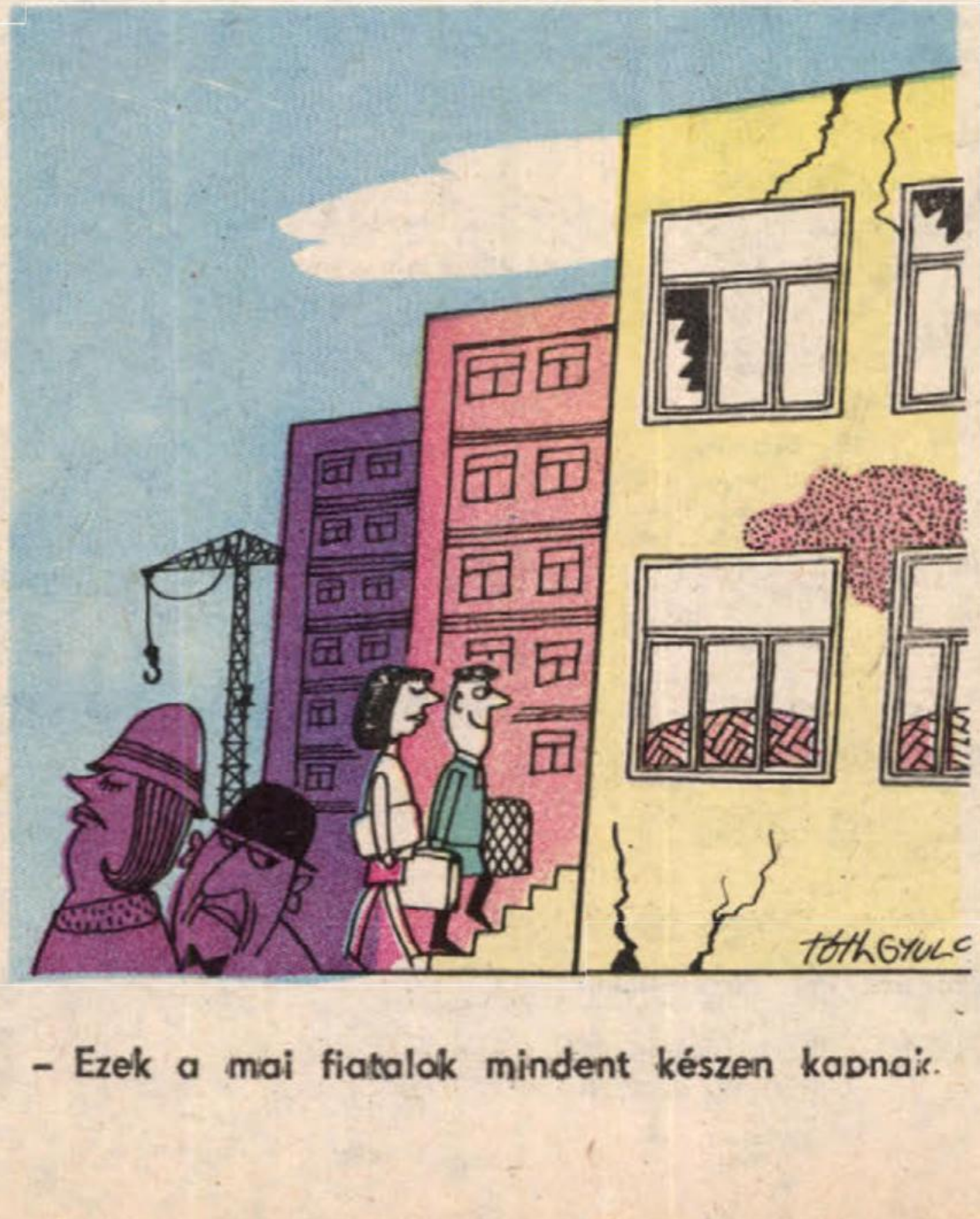

– Ezek a mai fiatalok mindent készen kapnak.

## BUKSI ÉS A LEFEKVÉS

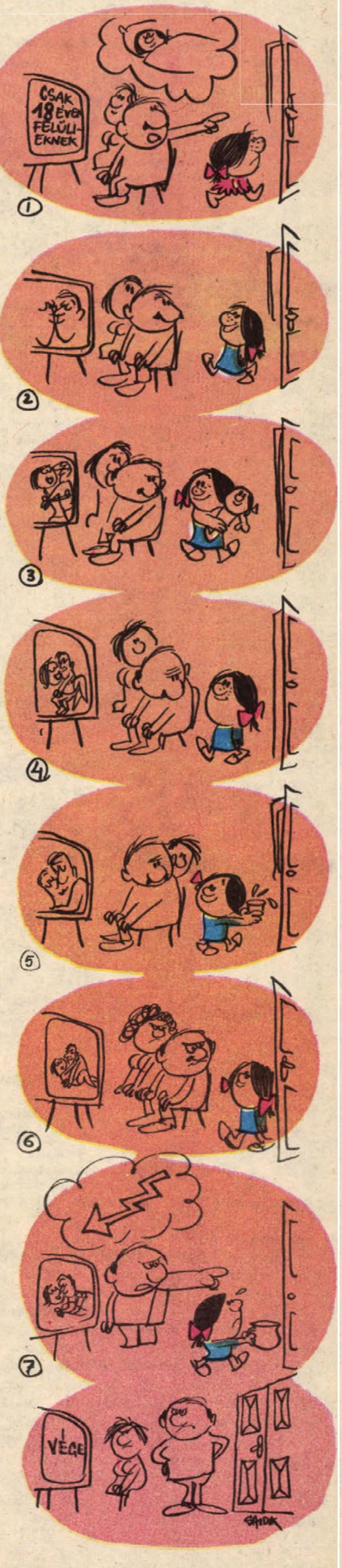
CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEK
①
②
③
④
⑤
⑥
⑦
VÉGE
SAJDIK

*Sajdik Ferenc rajza*

## AGGODALOM

*Várnai György rajza*

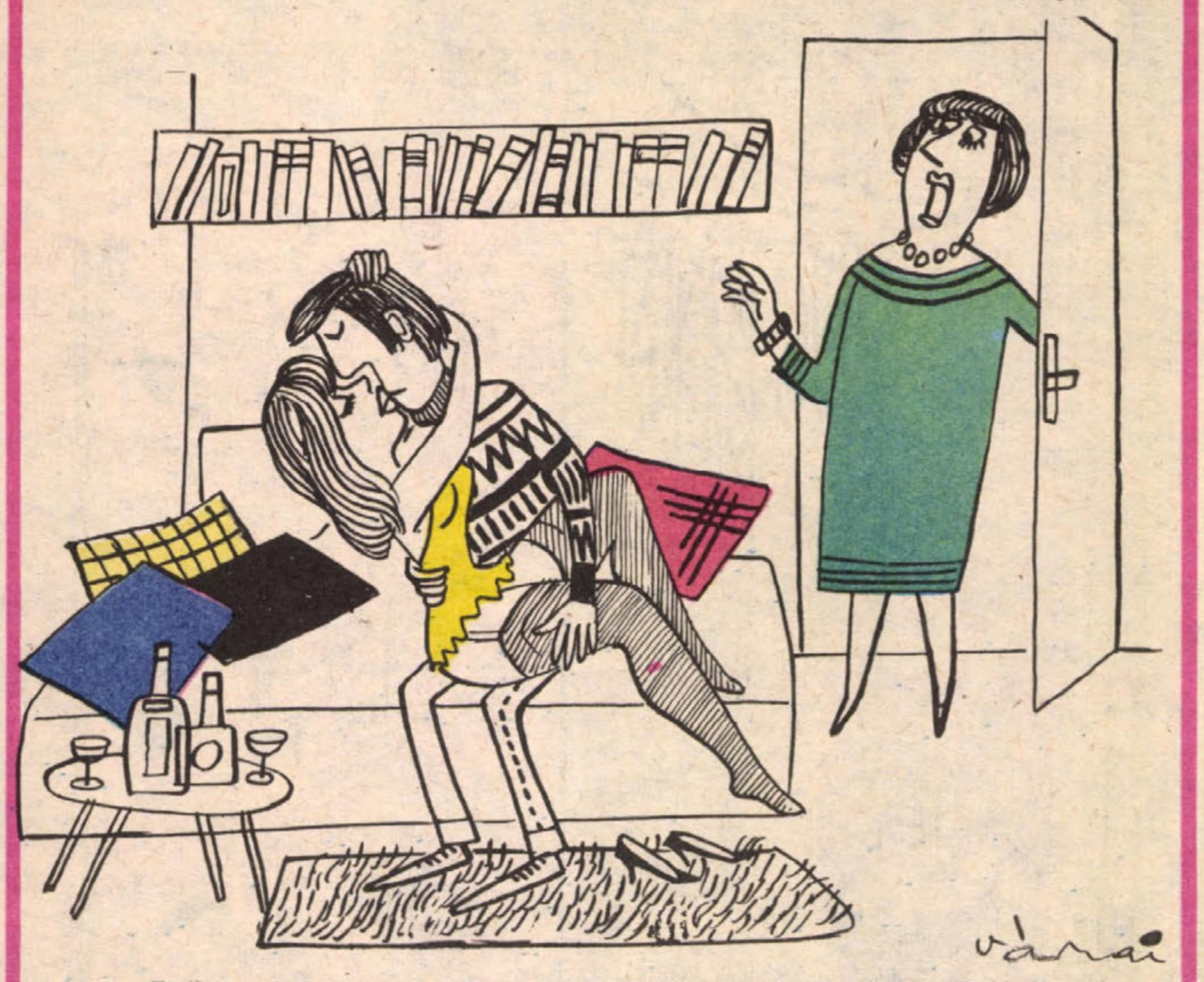

– Tudhatnád, kislányom, ilyen influenzás időben egészségtelen csókolózni...

## HALLOTTUNK EGY VICCET

Egy New York-i üzlet előtt megáll egy teherautó, a vezető hatalmas ládát emel le róla. Abban a pillanatban egy Cadillac és egy Buick összekoccan a teherautó előtt. A sofőr megijed, elveszíti egyensúlyát és az üvegekkel teli láda zutty, leesik. Nagy csörömpölés.

Nyomban kíváncsiak tömege veszi körül a „helyszínt". Az alig sérült személykocsikra senki sem kíváncsi, annál többen veszik körül a póruljárt sofőrt.

— Szegény ember! Most megfizetheti a kárt!

— Értékes ólomkristály volt benne. Nem irigylem őt.

— Nézd, milyen kétségbeesett arcot vág!

Abban a pillanatban a Cadillac tulajdonosa leveszi a kalapját és így szól a kíváncsiakhoz:

— Uraim és hölgyeim, segítsünk ezen a szegény emberen!

S hogy példát mutasson: egy ötdollárost tesz a sofőr kalapjába.

A drámai felhívás eléri az eredményét: záporoznak a dollárok, bankjegyek. Amikor már jó csomó bankjegy gyűl egybe, a Cadillac tulajdonosa a sofőr markába nyomja a pénzt.

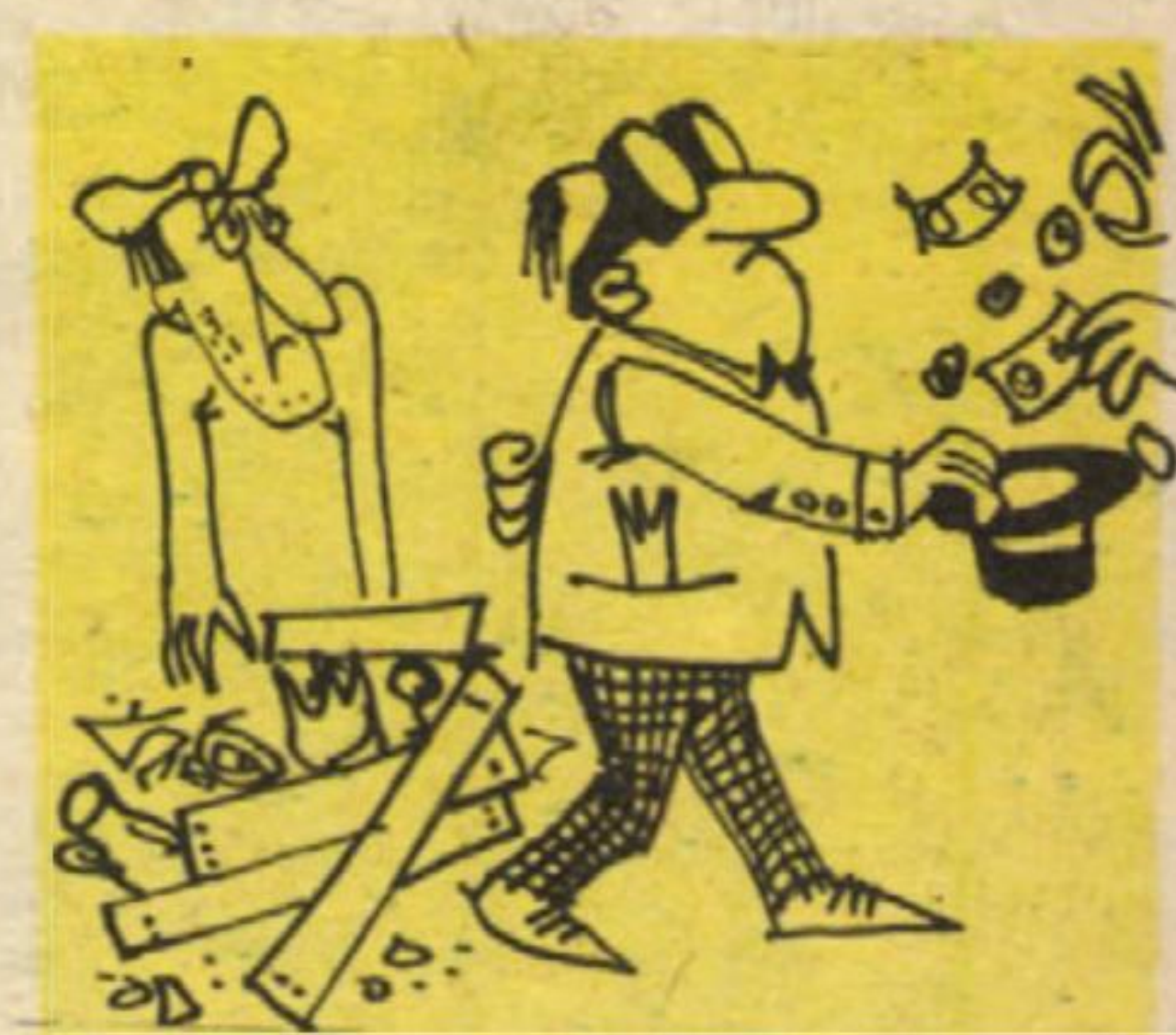

— Na, ezzel megfizetheti a kárt! — mondja és beszáll autójába.

Valaki megkérdezi a teherautó sofőrjét:

— Ismeri ezt az embert?

— Már hogyne ismerném. A főnököm!

## A HÁZKEZELŐSÉGEN

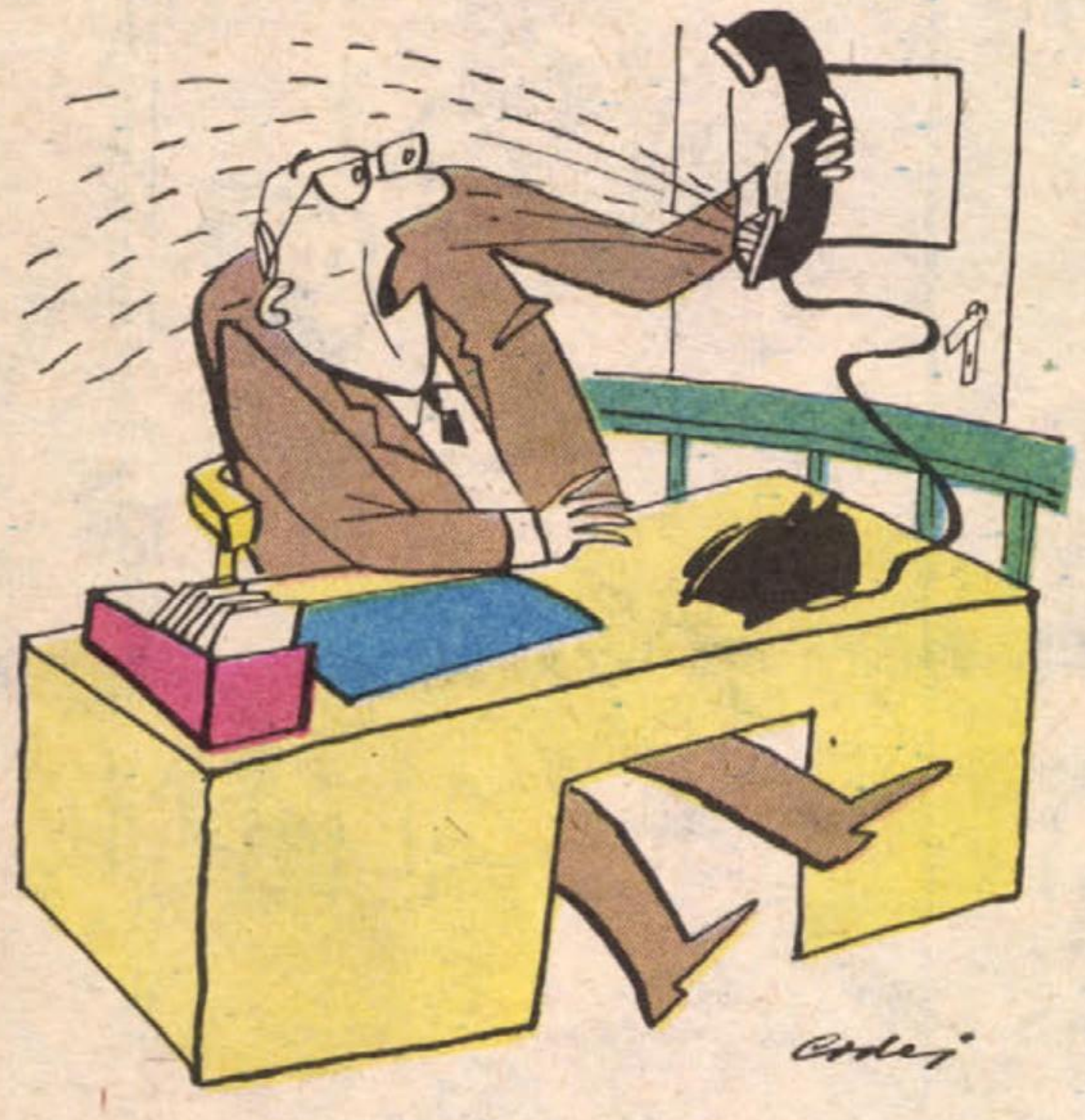

– Értem! Csőrepedés...

## MÉLYPONT

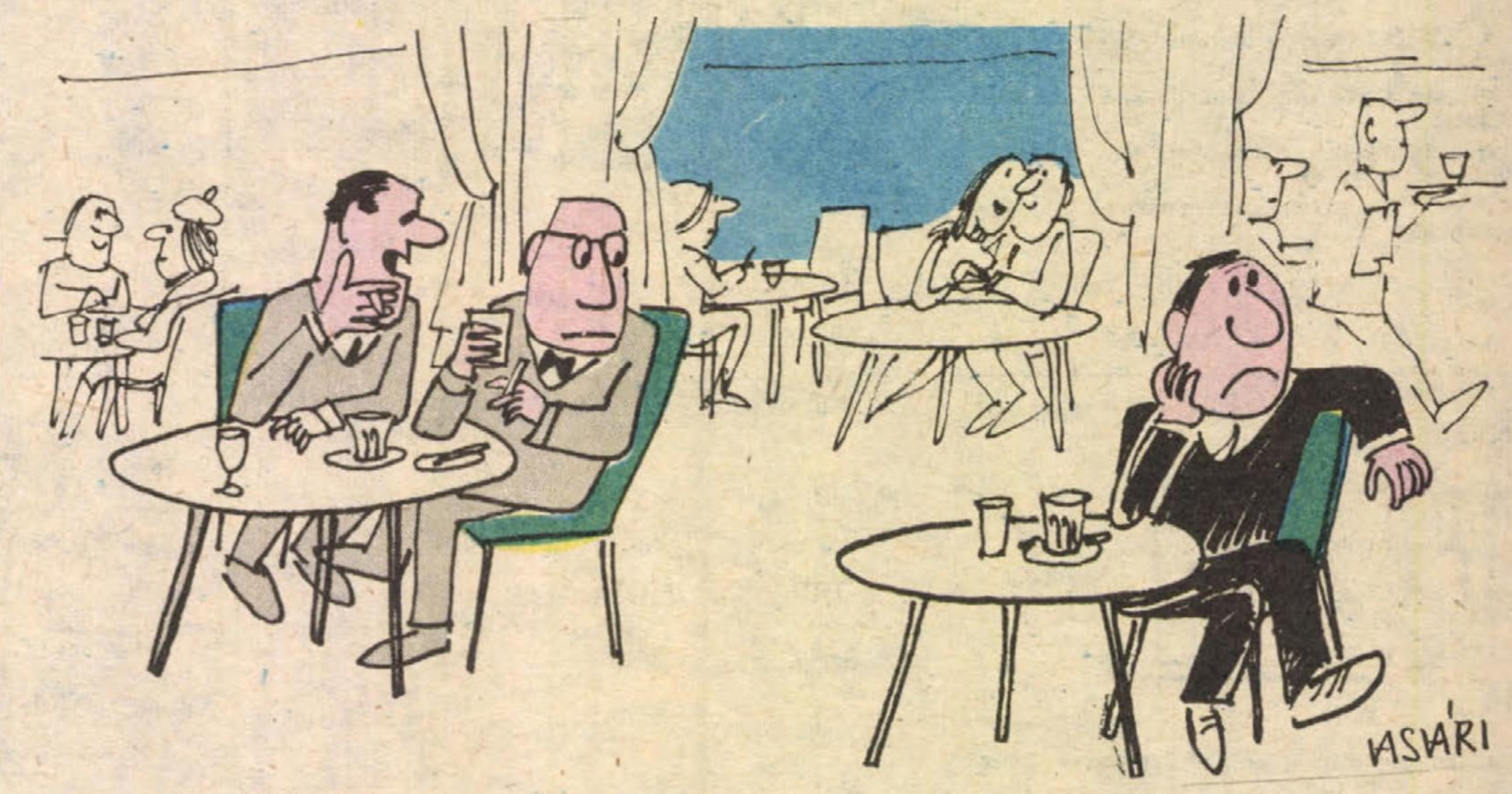

– Olyan boldogtalan, mint egy slágerszöveg.

## MEGTÖRTÉNT

A baromfiüzletben jófajta, szalonnás füstölt libamellet látok. Levágatok belőle egy darabot és aztán előkaparom az érte járó pénzt. Ez elég bonyolult dolog, mert a balkaromon, a tisztítóból visszakapott télikabátom hever. Artistákat megszégyenítő ügyességgel mégiscsak sikerül a művelet és távozom. Húsz lépés után veszem észre, hogy a vacsorámat a pulton felejtettem. Sietek vissza, az eladónő már messziről mutatja a csomagomat. Újabb kis artistaműsor és végre sikerül a pakkot elhelyeznem az aktatáskámba. Kifelémenet együtt távozom egy nénikével.

– Láttam, hogy ott tetszett hagyni a csomagot; tulajdonképpen eltehettem volna a csirkémmel együtt, de tudja – mentegetődzött –, az orvos eltiltott az ilyen ételektől!

(tardos)

## REUMAFÜRDŐBEN

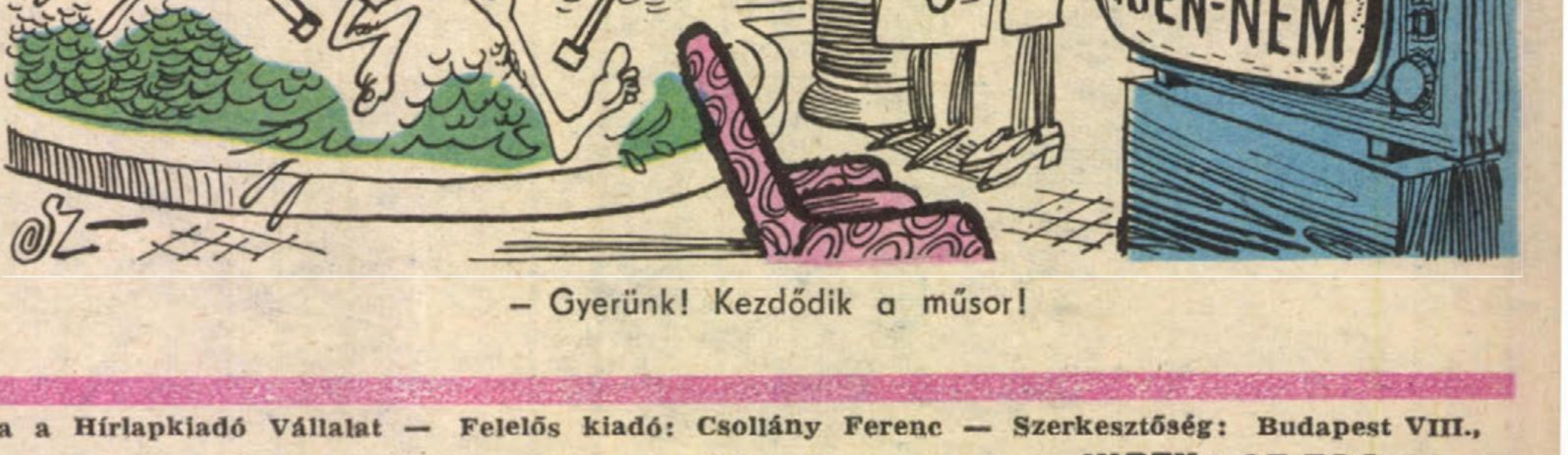

– Gyerünk! Kezdődik a műsor!

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — **INDEX: 25.504**
Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.02528/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre